

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

Ročník XXX.

CHICAGO, 15. KVĚTNA 1908.

Číslo 5.

AMERICKÝ KONSULÁT V PRAZE, ČECHY, RAKOUSKO.

16. dubna 1908.

Sokol Jan Fryš, 104 Tillman Avenue, Detroit, Mich.

Drahý pane: Bez pochyby se pamatujete na návštěvu svou na našem konsulátě minulého leta, žádaje mně o to, abych doposlal vázaný list pamětní Americké České Národní Jednoty Sokolské, Presidentu Republiky Francouzské.

Sdělil jsem s Vámi, že nelze mi poslati listinu tu podle žádosti Vaší, však řekl jsem zároveň, že nevím o žádné překážce, aby kniha ta poslána byla na amerického generálního konsula v Paříži, s tou žádostí, jestli by nemohl doručiti na americké vyslanectví, a odtud aby odevzdána byla přímo Presidentu Republiky Francouzské.

Generální konsul uvědomil mně, že cesta tato byla by jen správnou. Později pak, když pamětní listina byla vázána nařídil jsem knihaři v Praze, aby poslali cestou volnou a tak se věc vlastní hodně opoždila.

Pamětní list, skvostně vázaný, a ve formě knihy pak ihned byl doručen ministru zahraničních záležitostí a sice americkým vyslancem. Dnes ráno do stal jsem dopis od tajemníka amerického vyslanectví v Paříži, v němž sděluje se mi, že odpověď právě byla došla od francouzského ministra zahranič-

ních záležitostí, a opis téže přikládám tomuto dopisu.

Jest mi zvláštním potěšením, že opis onen mi přiložiti popřáno, jakž z vyslanectví našeho jsem obdržel, i dovoluji si požádati Vás o laskavé stvrzení tohoto dopisu i s vložkou.

Oddaný váš

J. J. Brittain, konsul.

Vložka—Opis dopisu z Paříže.

Paříž, 22. listopadu 1907.

Opis. (Text francouzský.)

Pane vyslanče:

V souhlase s Vaším požádáním, ze dne 18. listopadu, nezameškal jsem nikterak toho, abych odevzdal do rukou Presidenta Republiky Pamětní List Národní Jednoty Sokolské ve Spojených Státech Amerických.

President byl hlavně potěšen vyřčenými tu po city těch, kdož pamětní onu listinu byli podepsali.

Počítám na Vaší osvědčenou již laskavost, že vyřídíte starostovi a jednateli a celé jednotě nejvřelejší díky našeho Presidenta.

Váš oddaný

S. Pichon.

Panu Vignaudovi,
vyslanci Spojených Států Amerických v Paříži.

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Byli jsme u nás první, kteří přímo a nepokrytě začali mlátit do krvákové četby své doby, čili aby se tak řeklo "metli jsme u vlastních prahů" a také v jiných otázkách veřejných, národních, svobodomyslnosti se týkající, vzdělání lidu a drobné práce sokolské osvětne i uzdravení a utužení lidu veškerého snažili jsme se konati svou povinnost. Tak dělo se po celou řadu let třiceti naší N. J. S. a let 43 sborů našich vůbec. A protože vyšší úroveň listu našeho svědčí jen o vyspělosti našeho celku, bude o příštím sjezdu našem v Detroit třeba, aby list nejen byl rozšířen, ještě více zdokonalen, aby citelnému nedostatku místa se rozhodně odpomohlo, ale bude také třeba, aby co nejlépe postaráno bylo o samostatnou část, přílohu pro mládež naší sokolskou a pro dorost. List náš, dnes již dále pronikna, byl do-

jista předním a mocným činitelem nejen na poli tělesné výchovy, ale i výchovy myslí volných lidí a třeba ještě nedostatků mnoho se jevilo, zcela spokojeni býti jsme nemohli, s hrdostí můžeme bratři a sestry pohlížeti na práci nejen v ukázněných řadách svých — ale dnes již i mimo ně. Výsledky sice ještě neodpovídají zcela námaze, přičinění a všem snahám těch brků sokolích, těch brků našich písmařů, jichž dovedli jsme kol sebe shromáždit již počet opravdu slušný, avšak to nikterak horlivost naší podlomiti nemůže, protože věříme, kdyby z těch zrněk zasetych na sta jen jedno vždy se ujalo, že konečně metě vytoužené se přiblížíme co nejvíce. List náš cizím byl věrným veškerého našeho konání, práce a činnosti vůbec, tak musí zůstat i na dále. Ani krok nesmíme v tom ohledu zpět, zejména

nyní kdy k Sokolstvu vzhlíží všichni, jímž upřímně, opravdově jde o pokrok lidu svého, již uhájiti chtí tu pravou, starou naši poetivou svobodomyšlnost. Otázka našeho listu jest tedy otázkou velmi důležitou pro ten celek náš a my věduce, že jen v před se je bráti nám, uvažujme o listu našeho rozšíření, zvelebení, aby jiným hrdě po bok stavěti se mohl, ba možno-li i odborně předčil je vůbec. Však to ještě není vše co chystá naše Sokolstvo letos, vedle župních závodů v Omaze a závodů Župy Severovýchodní v červenci v Allegheny, Pa. s bratry Slováky tamtéž pokud se týče ukázky vlastní práce. Tak sděluje se, že čilý sbor Sokol Chicago koná již od nynějška přípravy ku prvému sletu svému a lidové slavnosti, jakž odbývati se má v zahradě Plzeňského pivovaru v české Kalifornii v Chicagu, dne 14. června. Tedy dosti práce na květen, pak na červen, červenec a vše to vyvrcholiti musí ve společném vystoupení Sokolstva chicagského ve velkém Drexel Pavilloně v Town of Lake T. J. S. Praha připravovaném. Tož k dílu a všude na prospěch toho našeho Sokolství bez rozdílu. Necht' o všech těchto vážných příležitostech znovu i ku slovanskému dojde sbratření a posile věci naší společné. Na zdar! Czołem! Naprejl!

„Kde je dobrá vůle, tam najde se i cesta“ — pravdivost řeči tohoto zajisté nebude nikdo popírati. Jak často na první pohled nemožné věci stávají se možnými — jak často dovede odhodlaný, energický člověk překonati překážky, přikročí-li k dílu s ráznou myslí, nezdolnou vůlí a láskou k věci! Slyšeli jsme často výmluvy, že většina našich českých evičitelů nemá času k vzdělávání se — ale tomu my nikdy nevěřili a věřiti nebudeme. At' ten, kdo si na nedostatek času stěžuje, rozpomene se na sklonku roku, jakou spoustu drahocenného času zmařil věcmi, z nichž nevyplývalo mu užitku ani hmotného ani mravního a at' přemýšlí o tom, co by byl získal, kdyby jen polovici času toho byl věnoval čtení odborných knih — neb vlastním přemýšlením snažil se zásobu svých odborných vědomostí rozmnožiti. V době letní jsou naše tělocvičny obyčejně zavřeny — a tu jen dva večery týdně kdyby evičitel věnoval svému povolání, vstupoval by pak do tělocvičny s řadou nového učiva. Jenom nemařme čas nářkem, výmluvami — a pracujme! Práce — stálá, neúnavná práce, neochabující činnost má charakterisovati každého zdravého člověka, každého sokola! č.

Na vztek nepřátel a radost všech těch, jež jedna víže páska Sokolstva vůbec, jest rozhodně věc sokolská v rozmachu a na postupu, ba dnes již se chápe i na té veliké a bílé Rusi, kde ještě před nedávnem ani spolky tělocvičné s jménem Sokol úřady se nepovolovaly, protože jednoduše úřední Rus nás neznala. Za to ale nyní pokroková Rus, Rus národní, lidová, jež uvolňuje svá pouta s mnoha obětmi, dobře věduce, že bylo to právě české Sokolstvo, které vždy slovanské myšlenky holdovalo, vychovávajíce jen silného člověka, vyslala do Prahy z Petrohradu zástupce svého, delegáta městské dumy gen.

liet. Vlad. Mich. Volodimirova, aby nejen naší Praze, ale i Č. O. S. odevzdal dary v upomínku na velikou českou Olympiadu, pátý všesokolský slet, kde i zástupci Rusové byli a veškeré pozornosti hostitelů se těšice, poznali na vlastní oči co vlastně jest to naše Sokolství. Č. O. S. dostala bronzového Sokolníka na koni, práce to umělecky krásná a město Praha v kůži tepanou kasetu s pohledy na Petrohrad. Tak promluvil lid ruský, kdežto vláda povolila sbory sokolské a tu hned v zápětí přichází návrh na utvoření veliké Slovanské Lígy, jež pracovala by o sblížení v duchu bratrství a svobody, zvláště ve vědě, umění, obchodu, průmyslu a písemnictví a také v práci sokolské, a sjezdy svými státi by se mohla můstkem i ku dohodě rozvaděných bratří Rusů a Poláků. Jaké úkoly to skvostné! Důkazy, že naši doma jsou na pravé cestě k pravým metám!

Kdykoliv ve sboru sokolském podán jest návrh, aby sbor ten stal se členem toho neb onoho sdružení, s povinným peněžitým příspěvkem, stavíme se vždy proti návrhu takovému z důvodů, jež jsme na místě tomto již nejednou uvedli. Věříme, že špatný hospodář je ten, který samými starostmi o hospodářství sousedovo zanedbává hospodářství svoje. Ale jsou-li někteří sokolové tak dychtivi býti účastni hnutí, které peněžitě podporovati chtějí, mohou to osvědčiti lepším a vydatnějším způsobem, než-li ročním příspěvkem. Kdyby všichni sokolové všude súčastnili se poučných, svobodomyšlných přednášek, důstojných oslav zasloužilých mužů, kdybychom mohli říci, že zdar každé ušlecht'ující snahy jest zajištěn tam, kde počtem převládá živél sokolský, kdybychom mohli říci, že svobodomyšlný tisk má v řadách sokolských největší rozšíření — učinilo by Sokolstvo své vzdělávací snaze spíše zadost, než-li ročním příspěvkem na věc, vůči níž pak zůstává úplně netečným! č.

Na jiném místě otiskujeme provolání k chicagským jednotám sokolským a sice ze sboru T. J. Sokol Praha v Town of Lake, kterýžto sbor oslaví 6. září t. r. své dvacetiletí práce a činnosti jen vhodným způsobem veřejným značných rozměrů. Bude tedy opět jen průkaz práce a manifestace věci naší sokolské a tu jsme jisti, že jako své doby v Coliseum, ukáže české Chicago, sokolské Chicago, seč jest a pokud činí za dost úkolům si vytknutým to Sokolstvo veškeré bez rozdílu smýšlení a kroje. Německý sbor turnérů „Teutonia“ přislíbil již účast svou, rovněž tak místní sbor bratří Poláků, hnízdo Town of Lake, a agitaci bratří našich sboru Praha pomahati bude sama Union Stock Yard and Transit Co., od níž jest ohromná místnost Dexter Park Pavillon již najata, jako místo nejvhodnější k ukázce práce sokolské vůbec. Jsme přesvědčeni, že při tomto velikém počínu sboru, jenž honosí se sílami zvláště dobrými, činovníky a pracovníky svědomitými, nebude scházeti na evičišti ani jediný sbor náš chicagský, ba očekáváme s jistotou, že budou tu i bratři a sestry z druhých táborů sokolských sdružených i nesdružených, vedle všech těch bratří a sester, hostí i z jiných

měst, kde naši jsou a manifestace této účastníci se hodlají. A protože jen tam jest život, kde čilý panuje ruch upozorňujeme při této příležitosti sbory naše N. J. S. zejména v Chicagu na šesté veřejné cvičení a závody Župy Fugner-Tyrš, jakž v neděli dne 31. května t. r. odbývati se budou rovněž v Chicagu. Pokud našeho místního sboru se týče víme již, že bude tu mít borce své a těšilo by nás, kdyby i odjinud a z řad naší N. J. S. naši k zápolu se dostavili. Bratří dotýčené Župy, třeba měli český stejnokroj na rozdíl od nás, účastnili se již několikrátě průkazů práce naší, všech našich projevů veřejných, sokolských, jako na každé téměř byli manifestaci naší N. J. S., když jednalo se o prospěch jména českého, toho celku našeho pak zvláště, celku sokolského. Účastí svou a sborů našich odplatíme pouze dluh náš této organizaci, jejíž řady spolu s našimi tak rádi viděli bychom již jednou semknuté, rozumějící si na vzájem. Píšeme takto jen z vlastní pohnutky, neboť listu našemu nedostalo se žel o počínu bratří z druhého tábora zvěsti vůbec, za to však píšeme tím upřímněji a s pochopením celým.

Již nejednou poukázali jsme na to, jak zahájiti bychom mohli vzdělávací činnost v našem vlastním středu. Jsout' významné události v národě našem, o nichž by náčelník neb evičitel mohl po skončené hodině několik slov promluvit. Sklátili-li smrt v hrob některého našeho velikána — jaká to vhodná příležitost naší mládež se zásluhami zaslulého seznámiti! Není třeba výkladů dlouhých — pět, deset minut postačí. Není třeba k tomu řeč zvlášť si studovati — prostými, nehledanými slovy snažme se dorostu v cizí zemi zrozenému vštípit v mysl, že náš národ rodí muže, na něž i národy veliké by mohli býti pyšnými. Zde vizme, co půdy kolem nás leží ladem — vzdělávejme nejdříve půdu vlastní, a pak teprv budeme moci býti nápomocni vzdělávati role sousedů.

Jest na čase, abychom i my uvažovali o budoucnu. Sjezd naší N. J. S. jest takřka přede dveřmi. A vidíte té N. J. S. v srpnu již bude třicet let. Se-stárli všichni ti činovníci naši upřímní, poctiví a nadšení, již tehdy u kolébky byli našeho nyní tak mohutného sdružení. Ruku na srdce bratří milí a sestry, počítejte, přehleďte ty řady naše, sečtete ty nové síly vůdčí u porovnání s těmi starými, ba namnoze i těmi, kdož již od čtyřiceti let na tom našem Sokolství pracují, spočtete ty síly evičtelské, učitelské a odborníky po stránce technické a výsledky? Nikoliv příznivé, jeden za druhým z těch nadšenců odchází, smrt v řadách našich také kosí nemilosrdně a jest dnes věru několik citelných již mezer, jež sotva tak hned dají se zahradiť. Nač jíti do podrobností, však vy nám již rozumíte, víte co táhne myslí naší, co srdce rozechvívá při pomýšlení na tu naši budoucnost. Stojíme pevně, i v tom cizím prostředí a jiných poměrech, nezoufáme snad, však třeba a to bude naší první starostí na příštím sněmu našem, aby otázka našeho budoucna, postarání se o tu naši mládež obého pohlaví, dorost náš

byla otázkou naší hlavní. Přemýšlejme již od nynějška, vyměňujme náhledy své v listě svém o této věci, navrhujeť nové a dobré co by prospělo tomu našemu celku, všem sborům našim.

Protiví se nám všeliké skuhrání, dožebravání se pomoci, vedením na šňůře někoho, kdo nám dollar slíbil a p. Jak jinak vypadá vedle takového stavu stav druhý — svépomoci. Sami jsme prožili a ve studiu doma i v Americe, víme tedy jak to chodí s chud'asem, jenž na vlastní pěst se musí protlouci tím žitím. O co však zase více blaží vlastní silou docílené výsledky! Vlastním přičiněním a na svůj vlastní vrub studuje na amerických kolejích, ústavech a universitách dnes i našich hochů pilných několik. Žádné půjčky, žádných podpor se nedožadují a na studie seženou si buď po čas prázdnin, aneb vedle studie v tom či onom oboru pracují a kolik potřebují sami si vydělají. Netřeba moralisovati, protože stačí poukázati na to jak jinak se děje v Čechách. Jen čtete z "Věstníku Sokolského" z pera br. Dr. Chalupného: "Nelze spočísti hodiny, které studenti naši promrhají v dusných hostincích a kavárnách, kde prospí a prozevluji za bílého dne, aniž mají z toho víc nežli nudu. Není to ani uspokojivý oddech. Lenost na krok, lenost k tělesnému pohybu, nedostatek smyslu pro zdravý vzduch vede i k lenosti duševní, oslabuje myšlenky i energii a vede jen k perversitám a absurdnostem, které svým nesmírným rozšířením si v dnešní inteligenci již dobyly práva domovského. Lidé, kteří se dosud nepropočovali k vlastnímu názoru světovému, jsou již pessimisty, jako Šalomoun, Buddha nebo Schopenhauer. Lidé, kteří dosud rádně neokusili života, jsou blaseováni a přesyceni. Lidé ve své mladé naivnosti zelení jako tráva, zvyklí si přezíratí vše silné a života schopné ironickým úsměvem přemoudřelých tváří."

Snad nebylo by na škodu, kdybychom odměňovali nějakým vhodným způsobem z našeho ústředí tedy V. V. všechny ty bratry dobré vůle, kteří v těch kterých městech, jsouce abychom tak děli na přední stráži, píšou články informační do tisku cizího. Zejména pokud se týče dorostu bylo by jen pěkné. Práce ta konečně i zorganizovati by se mohla a v každém městě, kde sbor jest sokolský, mohli by dotyční písmáci naši býti vždy pohotově na obranu dobrého jména českého, proti útokům zpátečníků, aneb jindy mohli by psáti o pokroku našich v Čechách, o krásách země české pro turisty, o různých odborech a pokroku průmyslu českého a snahách našich výchovných, sokolských. Tam kde by bylo lze přimlouvati se o zavedení tělocviku na školách veřejných, zařízení veřejných lázní lidových, plováren, hřišť pro mládež, malých parků, a psáti o každé uladosti významné české, sokolské. Takováto práce drobná, soustavná vyvážila by na mnoze více, nežli někdy celé řady indignačních schůzí atd. Práci čest, a práci takovéto záslužné na obranu naší vlastní tím více, třeba bylo pouze jen tím kouskem papíru, diplomu N. J. S., v němž po zásluze by se uznalo.

Někdy uznání blaží bratři milí a k většímu napjetí ještě povzbuzuje.

Veškerá větší sdružení tělocvičná, jež rovněž jedná sjezdy v určitých lhůtách obdávají, mají tak zařízeno, že před zahájením vlastního sjezdu na den, dva dni napřed obdávají porady vůdčí síly jejich technických odborů, cvičitelové, členové cvičitelských sborů, učitelové tělocviku, učitelky a tu vypracuje se celá osnova předlohy práce po stránce technické, jež pak sjezdu se předloží. Jak všude jinde i tu jsou zprávy většiny a menšiny, není-li dohodnutí povšechného. Také u nás jest na čase, aby i v tom ohledu se něco stalo, neboť jen si přiznejme upřímně, nebude-li zvýšené činnosti tělocvičné, nebude-li vhodných opatření, jež měla by v následek větší zájem o práci naší u dorostu a mládeže, aby se nám do cizích klubů sportovních, jednot atletických nerozutíkalo, nebude ta naše budoucnost příliš skvělou. Takovéto předběžné porady dítí by se mohly s různých hledisek, tedy nejen technického, ale i zdravotního, výchovného s oceněním dosavadních výsledků a vyvarováním se mnohých chyb.

Ve větších místech a městech amerických pořádají různé dobročinné a ochranné spolky, jednoty lékařské a Ligy protituberkulosní, unie dělnické a jiné jednoty ob čas tak zvané zdravotnické výstavy. Na výstavě takové a podobné jsou znázorněna různá opatření proti nákaze, chorobám různým, epidemiím a hlavně tuberkulose, vedle všeho toho co novodobé zdravotnictví poskytuje a čeho uvarovati se snaží. Přimlouváme se, aby takovéto výstavy možno-li i s odbornými přednáškami, rozhovory poučnými a lidovými získávány byly i pro sbory, místnosti naše zdarma, aby se k cíli tomu nabízely a lidu našemu poučení co nejvíce zajistilo. Nelze podceňovati veliký výchovný a osvětový význam takového výstav. Národního poučení o pokroku a nedostatku zdravotnických nanejvýš jest zapotřebí. Ovšem výstava, která takového účelu chce dosíci, nesmí být jen reklamní nahodilou snůškou předmětů nějakých jednotlivých obchodních firem, ale dokladem organizované, účelné, vědecké práce odborných kruhů.

Tam kde není tělocviku na veřejných školách, vymlouvá se všelijak. Hlavně dovozuje se, že žák jinak mysle bystrý, tělesně méně obratný v té které třídě pozadu by zůstával. Pravda, jenže známkování v tělocviku neděje se dnes podle třídy, v které dotyčný žák se nalezá, alebrž rozhodně jen dle jeho jako jednotlivce schopnosti, výcviku a přičinění. Jinými slovy, jest i oprávněno, když žáci, aneb žáčky v tělocviku propadnou a opakovati musí, však nedostatečná známka jejich v tělocviku nebyla by a nesměla by býti na překážku postupu do vyšších tříd. Tělocvik jest tu jen pro posilu, utužení a výchovu úplnou mládeže, na mysl i tělu, a nikoliv snad proto, aby vzbuzoval postrach, aneb byl někomu trýzní, obtíží, překážkou, místo příjemného osvěžení mysle i těla mládeže. Ostatně všude tam,

kde učitelé tělocviku jsou lidé schopní z řad turnerů a řad našich sokolských, cvičení tělesná záhy si žactvo zamiluje, protože rozvrh našich lidí jest důkladný, práce rozmanitá a rozhodně přispůsobená schopnostem těch kterých žáků a žaček vůbec.

Nejednou slyšeli jsme stesk, že "co platné jest, vydávati list, co platné jest psáti pěkné články, když právě ti, pro něž jsou napsány, články ty nečtou." Hlavní chybou naši jest — a to zdá se býti rysem české povahy — jen stále naříkati, státi bezmocně jako bychom v sobě neměli již ani zbytku jiskry životní. Víme-li, že většina našeho členstva nečte, vidíme-li v našem orgánu článek, s jehož obsahem by mládež seznámena býti měla, není zde cesty, kterou možno voliti, abychom ji s obsahem článku seznámili? Co času strávíme často ve schůzích zbytečným mluvením o nepatrných věcech, co "ohnutých hřebů" narovnáujeme až s překvapující horlivostí — nemohlo by v každé schůzi věnováno býti 10—15 minut přečtení některého článku? Nemohly by některé články přečteny býti před šikem v tělocvičně? Mnoho-li času by vyžadovalo přečtení jednoho článku, kdyby předčítatel článek provázel i potřebnými vysvětlivkami? Nevniklo by tak pravé poznání našich snah v členstvo? Zajisté že ano. Jenom ne naříkat — jen ne bezmocně skládati ruce v klín — a pracovat — pracovat — všude, kde jenom se nám k práci příležitost naskytne. Jen v práci a vědění jest naše spasení! ě.

K LETOŠNÍMU SJEZDU.

I.

Píše nám upřímný pracovník a dávný přítel: "Letošní sjezd musí vykonati něco, aby činnost naše se vzpružila — aby konec byl nářkům na to ustavičné živoření — musí vykonati něco, co by práci naší postavilo do toho pravého světla — aby v tělocvičnách našich zavládl zdravější ruch."

Není snad jediného upřímného sokola, jenž by necítil totéž. Ano, milý bratře, my všichni cítíme, že "něco by vykonáno býti mělo," my všichni víme, že není u nás vše takovým, jakým by mělo být — ano, že není to ani takovým, jakým vše i za panujících nepříznivých poměrů by mohlo být — ale pozoruj, že jedině v tom jsme všichni jednoho a téhož náhledu: Jakmile počneme uvažovati o tom, jakých cest voliti, tu se v náhledech velice rozecházíme. My všichni máme vůli upřímnou — jen cesty chceme voliti rozličné. Jedni vidí lepší doby, lepší činnost, věnujeme-li větší pozornost části technické — budeme-li pořádati tělocvičné kursy — slety, závody — jiní opět pracují na nových článcích, jimiž členstvo má býti k tělocviku donucováno, jiní opět hotoví celou řadu vnaidel, jimiž má být lid do našich řad lákán — a někteří opět jsou v hloubi duše své přesvědčeni, že Sokolstvo povinností svým zadost by učinilo, kdyby stalo se horlivým podporovatelem jiných sdružení, která v program svůj vepsala celou řadu krásných zásad.

Promluvíme nejdříve několik slov o cvičitelském běhu.

Nedá se upříti, že činnost v tělocvičnách našich by se značně zlepšila, kdybychom měli dostatečný počet odborně vzdělaných sil. Ale nejenom cvičitelů, nýbrž skutečných učitelů, vychovatelů. A nyní oetneme se před otázkou: jest nám velký, nákladný, společný kurs zárukou, že si řadu takových učitelů odchováme? Zkušenost nás již poučila, že nikoliv. Když jednalo se ve sjezdu omažském o uspořádání jednoho velkého společného kursu, a o tom, zda-li bychom měli začít pouze menšími kursy župními a po letech, až bychom si řadu cvičitelů odchovávali, teprv uspořádati jeden kurs velký, společný, přidal jsem se k náhledu, že bylo by lépe uspořádati velký kurs dříve a posluchači tohoto aby pak ve svých župách pořádali kursy župní. Měl jsem za to, že bychom způsobem tímto získali dříve jakési stejnosti, — ale neostýchám se dnes přiznati, že jsem se zklamal. První zklamání zavinila ta okolnost, že byli do kursu vysláni též někteří sokolové, kteří jeli více na výlet, odbývali vše povrchně, a mnozí již při samých počátcích ukázali úplnou nespůsobilost pro povolání učitelů. Sbory byly při výběru svých vyslanců příliš neopatrny. Tím práce kursu byla ztížena; ti, kteří opravdu učit se chtěli — musili býti zdržováni, čímž se stalo, že spousta látky zůstala nedotknutou a velké sumy peněz obětovány též nadarmo. Kdybychom po této zkušenosti uspořádali dříve kursy župní, odchovávali bychom si řadu schopných a již poněkud vyzrálších posluchačů pro kurs hlavní. Posluchače do hlavního kursu pak nevolily by jednotlivé sbory, nýbrž župy a to jen takové, kteří spůsobilost učitelskou již do jisté míry osvědčili a od nichž by župa očekávali mohla, že po svém návratu také v činnosti setrvají. Neb kolik cvičitelů zůstalo činných po našem kursu? Někteří zmizeli s obzorem hned po svém návratu domů — a těch byla, žel, většina — někteří vytrvali v práci krátkou dobu a jen skrovný počet jest těch, kdož v službách sokolských vytrvali po dnešní dobu. Uspořádáním kursů župních dříve bychom tedy docílili, že kursy těmito, které lze odbýti s menším nákladem, odchovávali bychom si svědomité, schopné a vytrvalé pracovníky pro kurs hlavní, který spojen jest s velkými obětmi a tu měli bychom míti již aspoň částečnou záruku jeho úplného zdaru!

Co vykonali jsme až posud, aby snahy naše pronikly více v širší vrstvy lidu? Velmi málo — anebo docela ničeho. Což nepořádáme slety? veřejná cvičení? závody? Ano — ale těmi diváky pouze pobavíme, ale nezískáme. Kdo jest opáčeného náhledu, ať mi poukáže na jediný případ, kde po nějakém zdařilém veřejném vystoupení získali jsme stoupence. Naopak — spíše činnost vždy ochabla. Mládež se ukázala, etížádost její byla ukojena a počala se tělocvičny vzdalovati, aby se zase přihlásila před nějakým vystoupením veřejným. To je skutečnost a to, co se mluví a píše o tom, "že myšlenka Sokolská vystoupením získala řady nových stoupenců" jsou jenom slova, slova, slova.

V čem leží hlavní příčina toho, že naši cvičenci ochabnou, jakmile je "veřejné" odbyto? Čím to jest, že veřejnost při tom nadšení, jakým naše vystoupení provází, zůstává přec stále mimo našich řad? Hlavní příčina leží v tom, že lid není o účinných výchovy tělesné dostatečně poučován — že i ti, kdož tělocvik pěstují, pěstují ho jen pro zábavu, pro okázalost a když jsou zábavy syti, když dobudou kus oné tak zvané "slávy", počnou se tělocvik vyhýbat a spatříme je opět tehdy, kdy kyne jim nová příležitost, aby se opět stali předmětem obdivu. Ty nejkrásnější články v našich stanovách zůstanou jen na papíru, ty nejkrásnější resoluce sjezdové nebudou míti žádného významu a zůstanou jen pouhými slovy — neodhodláme-li se k tomu, šířiti v lidu poznání o blahodárném vlivu tělocvik, nebudeme-li své členstvo, své žactvo poučovati o tom, proč hlavně tělocvik pěstujem, jaká odměna kyne tomu, kdo věnuje se mu stále, až do pozdního věku.

Začneme s členstvem i žactvem. Věnujme v našich cvičebných hodinách vždy půl hodiny cvičením společným (na nářadí), která prováděti může začátečník právě tak dobře jako vyškolený borec. Pro cvičení takové volme eviky, působící přímo na jisté skupiny svalstva. Vysvětleme důležitost eviků těch, a uvidíme, s jakou chutí tyto budou pěstovány. Malý příklad: zavedl jsem v školní tělocvičně sokolské eviky na ribstálech. Cviky trupu (na lavicích) nejsou cvičení taková, která by mládež příliš bavila — bylo patrné, jak po druhé s nechutí k nářadí to-muto přistupuje. Učinil jsem malý výklad, na které svalstvo cvičení působí — promluvil jsem o důležitosti sílení svalstva břišního, a hle! žáci hned při vstupu do tělocvičny, sami počali opakovati eviky, jimž se dříve vyhýbali. Hlavní příčina, proč tělocvik náš se v lid nemohl vžít jest, že není dosti lidovým, jest příliš umělostkářským, že čím dále tím více vzdalujem se ideálu Tyršova!

Učiňme tělocvik lidu přístupným, přesvědčme lid, že u nás může cvičiti začátečník společně s vyškoleným borecem. I kdyby cvičení takové trvalo jen půl hodiny — provázejme tato cvičení společná výklady, co cvičením získáme a záhy budeme pozorovati změnu k lepšímu a větší zájem o eviky tělesné.

Poučujme též veřejnost. V jednom z minulých čísel Sokola zmínil jsem se o tom, abychom čtyřikráte do roka vydali číslo "Sokola" s bohatým pořadem a toto mezi lidem zdarma rozšiřovali. Na tom však neměli bychom ještě přestat. Vydávejme populárně psané spisky o důležitosti pěstování tělocvik a ty mezi lidem rozšiřujme. Pohled' me na naše združení svobodomyšlná, jak neunavně agituji, jak vydávají spisky, tyto rozšiřují, řečníky na všech stranách vysílají — může se naše činnost rovnati činnosti jejich? Neočekávejme, že lid získáme, budeme-li nečinně seděti a čekati, až lid sám důležitost výchovy tělesné pozná. Čekáme takto již dosti dlouho a vidíme výsledek. Nárek — samý nárek a zase jen nárek.

Nuže zahajme vychovávací, vzdělávací činnost

ve směru tomto, a poučíme-li lid o důležitosti práce naší, snadno lid ten získáme — a když ho získáme, **neodstrašme ho zase** — ale dejme mu cviky přístupné, **cviky lidové** a uvidíme, že budoucnost naše se záhy vyjasní.

TY UBOHÉ DĚTI —

slyšíme často zvolati; nemají jiného hřiště, než špinavé, zaprášené ulice, odpadky a jiným smetím páchnoucí uličky! Ubohé děti — jimž krásy přírodní jsou něčím úplně neznámým, jimž krutý osud nedopřeje, aby aspoň jednou za čas nadýchali se mohly čistého, osvěžujícího vzduchu ve volné přírodě!

Ale vždyť ty krásy přírodní nejsou ani chudému člověku ve velkém městě žijícímu nepřístupny! Zlepšená doprava pouliční zkrátíla značně vzdálenost mezi středem města a venkovem. Máme dopravu nejenom rychlejší, ale i lacinější — proč mají ty rozkošné, povznášející obrazy přírodní zůstatí dětem něčím neznámým — proč ubohé ty děti nuceny jsou i v čase nedělním vyhledávat si zábavu v zaprášených, blátivých ulicích a nevlídných uličkách?

Vidíme-li často, jak otec dětí těchto vydrží celé nedělní odpoledne trávit při karbanu — matka pak baví se všedním hovorem se sousedkami, ano často baví se hovory takovými, že bývají tyto počátkem hry, která někdy mívá svoji dohru u policejních soudů, tu při pohledu na ty v prachu a špíně hrající a dovádějící děti povzdychneme též: ubohé děti!

č.

VYUČUJME VŠESTRANNĚ.

Umělůstkářský tělocvik, kde cvičenci pachtí se pouze po osvojení si nějakých umělých cviků, kde cvičitel sestavuje cviky ne s ohledem na všestranné procvičení veškerého svalstva, jako na to, aby vytvořil nějakou spleť, těžko provedlivou soustavu, má za následek, že cvičenci nejsou cvičeni všestranně a že kde jistá část těla, jistá skupina svalstva jest často až abnormálně vyvinuta, druhá část překvapuje svojí zanedbaností. A to nelze nazývatí tělocvikem, to nelze nazývatí tělesnou výchovou, pro to nejvhodnějším pojmenováním jest laciné komediantství. Výsledky jednostranného cvičení nejví se jenom u dorostu mužského, ale i u děvčat. Vidíme často, jak mladistvý borec provede vzepření kmihem, ale o řádný vzhled ve visu, při kterém v činnost uváděny jsou velice důležité skupiny svalstva, pokouší se marně. Vidíme často mladistvé cvičence prováděti stoje na bradlech — ale jednoduchý cvik působí jim obtíže. Dospělý borec umí choditi výtečně po rukou, ale při pořadových pěkných krocích u našich boreů je hotovou zvláštností. Jak zvrácený to pojem o účelu výchovy tělesné! Děvče se často dovede komihati na bradlech jako chlapec, ale o pěkném příchodu k náradí, pěkném odskoku, svižném odchodu zdání nemá. Zařadili jsme závody dívek ve skoku do našich sletů — ale abychom děvčata učili správnému skoku, na to zapomínáme. Viděli jsme

dospívající děvčata pokoušeti se o vysoký skok způsobem, že trnuli jsme strachem, brzo-li ta neb ona stane se obětí těžkého poranění.

A tomu pak říká se tělesná výchova!

Jest nejvyšší čas, abychom věnovali více pozornosti všestrannému vývoji, abychom kráse tělesné věnovali více pozornosti, nežli té spoustě umělůstkářství, které myšlenku výchovy tělesné v širších vrstvách lidu jen do nepravého světla staví. Účinky těch tělocviků, blahodárné výsledky výchovy tělesné měly by jevití všude se na **každém**, kdo tělocvik pěstuje, a nejenom při cvičení na náradí. Pěkný, statný, zdravý, všestranně vyvinutý mladý muž, statná, zdravá dívka aneb žena, jejíž každý pohyb prozrazuje úplné ovládnutí těla, v němž zřítí jest lehkost, eleganci — statný, zdravý, starší muž — takové zjevy získají myšlence sokolské více přátel, nežli ty nejspletitější sestavy na hrazdě neb bradlech!

CHŮZE O RUKOU A NOHOU.

Při každém našem veřejném vystoupení každému do očí bije nepěkná chůze velké většiny našich boreů, nedbalé držení těla při nástupu i při obyčejném stoji v řadě. A když jsme na tento truchlivý zjev při jednom sletu poukázali, dáno nám bylo za odpověď, „že co je člověku vrozeným, neb co si v životě navykne, tomu že je těžko odnaučovatí v tělocvičně.“

My s vysvětlením tímto nejsme ani dost málo spokojeni. Chůze jest nejpřirozenějším cvikem každého člověka — a na nás jest, abychom každého svého člena v tomto zdokonalili. A to jest možné, kdybychom tomuto nejpřirozenějšímu cviku věnovali tolik pozornosti, jako věnujeme cvikům nepřirozeným.

Jest stoj neb chůze o rukou člověku přirozeným, potřebným? Není. Nežli kdo vstoupí do našich řad, nemá o stoji neb chůzi o rukou ani zdání. A hle — k jaké dokonalosti dospěje v tomto nepřirozeném cvičení za nějaký čas! Pozorujme cvičitele, jak napomíná, jak opravuje každý nepěkný pohyb při pouhém kmihu, jak nabádá k přesnosti při stoji neb chůzi o rukou — a že po vykonaném cvičení nepřirozeném pak přirozený cvik cvičence provádí nedbale t. j. že po krásném stoji neb přesné chůzi o rukou, nedbalým, těžkopádným krokem odchází, v řadě stojí shrbený, toho si nevšímáme!

Jsmeli tedy s to naučiti obyčejného člověka choditi pěkně o rukou — nemohli bychom ho naučiti též pěkně chůzi? A nebyla by pěkná chůze, pěkné držení těla u každého našeho člena vždy a všude lepším svědectvím o blahodárném působení tělesné výchovy, nežli pěkný stoj o rukou — v tělocvičně nebo při veřejném?

Zdá se nám, že dopouštíme se na myšlence výchovy tělesné velkých hříchů, když v ní věnujeme tu nejhlavnější pozornost nepřirozeným věcem, věcem „hlavou dolů“, čehož přirozený následek opět je, že to u nás s tělesnou výchovou je stále jak se ve všeobecné mluvě říká „vzhůru nohama“.

č.

Dějiny Sokolstva Amerického.

(Pokračování.)

Část II. 1877—1908.

O d vlastního návrhu na sloučení všech stávajících již sborů sokolských ve Spojených Státech, jakž podán byl, dne 5. srpna 1877 v T. J. S. v New Yorku uplynula dosti dlouhá doba, nežli myšlenka doznala náležitého pochopení. Ano, v samotném New Yorku promlouvá se o věci znovu 16. září a konečně na 14. listopad svolána mimořádná schůze, kdež dotýčený výbor sestávající z bratří: Hlaváčka, Kleina, Koutníka, Plenta a Růžičky oznamuje, pokud založení tělesa ústředního bylo pokročilo i odporučil uveřejnění provolání v českých listech ku všem jednotám sokolským v Americe, zejména v listech new yorských.

Našli jsme tento památný dokument vlastního postupu ve "Svornosti", ze dne 26. listopadu 1877 a uvádíme tu v plném znění, jako na důkaz, jakž chápala se ta věc naše všemi těmi bratry dobré vůle v New Yorku, již viděli jen ve spojení stávajících sborů sokolských možnost práce jednotné, usilovné, soustavné a pokrok žádoucí. Ostatně každé to slovo provolání vlastního důkazem je lásky k tomu lidu našemu a snahy upřímné, jen čtete:

"Čechoslovanům americkým, zvláště Sokolstvu!

Ve spojení jest naše síla — moc a velikost!

Myšlenkou tou zaujati snažili jsme se již od počátku svého všemožně o nejrozsáhlejší šíření spolku našeho. Leč zkušenost nabytá nás přesvědčila, že nepostačitelné sebezdrárnější působení jednotlivé k dosažení vytknutého cíle; nýbrž že nevyhnutelná potřeba všestranného spojení a působení k dosažení jistého zdatu. Sokolstvo zaujímá nepopíratelně čestné, ba první místo v činnosti spolků národních. Nestát podniku národního — není podpory toho nebo účelu dobročinného, není zábavy společenské — aby Sokol neúčastnil se mezi spolky prvními.

Taká byla až dosud a je činnost jednotlivých spolků sokolských — — Potřeba a prospěšnost Jednoty Čechoslovanů byla na zřeteli hned při založení bratrstva Č. S. P. S. Bratrstvo toto nyní ve všech státech Čechy obydlených zastoupené, dosáhlo zajisté i jedné části svého účelu (spojení se totiž k všestranné podpoře) v míře vrehovaté. Nejlepším oceněním jeho jsou stále nově se tvořící odvětví. Avšak potřebě národnostní nemohlo býti vyhověno. — —

Opět ozvalo se toto národní vědomí, povinnost mezi prvními buditeli v naší nové vlasti — hlavně vedeno jsouc národním časopisectvem — volajíce sourodáky v jednu a potřebnou Jednotu Národní!

Žel však, přes vše úsilovné namáhání — zvítězila opět Slovanstvu osudná nesvornost a samolibost — a tak přišla tato šlechetná myšlenka v opětné zapomenutí.

Založenot' sice v místech Čechy obydlených spolků národních počet překvapující — minut přec hlavní účel — a národní sjednocenost opětne ustoupit musela třídní rozervanosti! — Sokolstvo chová v sobě již přirozeně se scházející sjednocenost, k dovršení které, a k vzájemnému spolupůsobení navrhujeme utvoření:

"Národní Jednoty Sokolské", která by vedle bdění o povznešení svého základního účelu (těloviku) brala druhý hlavní zřetel k národní činnosti — pěstováním národně vzdělávacích zábav, zakládáním národních škol v místech, kde tomu počet českých obyvatelů dovoluje, zakládáním spolků sokolských, jakož i působení k docílení všude národního soustředění — síně.

Na základě tomto navrhujeme spolkům sokolským, které uznají potřebu a prospěšnost Národní Sokolské Jednoty a chtějí k její docílení pracovat:

Usnesení na hlavních základních člancích jednoty:

Zvolení jednoho výboru za každých 40 údů;

Navržení místa k sjezdu všech delegátů.

Předkládáme návrh tento Sokolstvu českoamerickému v pevném přesvědčení, že bude uznána potřeba a prospěch jeho jak Sokolstvu, taktéž i Čechům americkým a tudíž se nadějeme všestranného souhlasu a podpory.

Zároveň též doufáme, že rodáci naši po Soustátí rozvětvení, hlavně ale buditelé národního vědomí a působitelé pro Národní Jednotu, s uznáním uvítají krok tento k započetí velkého národního díla a neodepřou nám společného působení a podpory.

Přihlášení se k spolupůsobení bud' teč zasíláno pod adresou Těl. Jednota Sokol, care of Mr. A. Hubáček, 533 E. 5th St., New York. Těl. Jednota Sokol, N. Y."

Ve schůzi dne 3. prosince 1877 oznámeno již, že všem sborům sokolským provolání doručeno bylo. Věc sama se vlekla déle, než původce návrhu br. J. V. Matějka a s ním výbor sboru new yorského snad sami se nadáli. Konečně v květnové schůzi 1878 po zprávách příznivých již skoro ze všech sborů, ustanoven byl **první sjezd na 29. června a sice do Clevelandu**. V tom však došla zvěst o provolání "Čtenářského spolku" v Cedar Rapids, Ia. ve "Svornosti" uveřejněném, kde dožadovali se, aby sjezd první za-

hájen byl v Chicagu, odvolávající se na to, že v Cedar Rapidsích jsou dva sbory sokolské a oba zastoupeny býti chtějí. Tak se stalo, že sjezd posléze přeložen byl do Chicaga, kdežto ve schůzi, 18. června sboru new yorského již vlastní pořad mu určen jak následuje:

1. Jméno: Ústřední Jednota Sokolská ve Spojených Obcích amerických.

2. Úředníci voleni buďtež z jednoho místa; přijat budiž proto jeden sbor za hlavní jednotu, kterážto volí úředníky pro "Ústřední Jednotu."

3. Každá jednotka zasílá zprávu do Ústřední Jednoty.

4. Úd, který k Jednotě patřil a odecestoval, budiž u jednoty jiné k Ústřední jednotě patřící, přijat bez vstupného a v nemoci podporován; kdyby již v nemoci přibyl, poskytuje mu podporu jednotka stará, po roce pak jednotka nová.

5. Odumře-li úd Jednoty Ústřední, má býti ode všech jednot společně podpora vyplacena.

6. K založení ústředního fondu povinnen jest každý úd složit částku ne více než 1 dolaru.

7. Příspěvky má platiti každý člen 5 centů čtvrtletně.

8. Příští rok má se odbývati zase sjezd a tak dále dle uznání.

9. Mají se odbývati sjezdy všech činných členů Ústřední Jednoty. Výtěžky ze zábav při sjezdu pořádaných mají plynouti do ústřední pokladny.

Tak přicházíme ku **prvému sjezdu Sokolstva amerického**, jenž odbýval se, ode dne 13. až do 15. srpna 1878, a tu založena byla nynější naše **Národní Jednota Sokolská ve Spojených Státech**, nikoliv tedy jak New York navrhoval Ústřední Jednota. Sjezd odbýval se v **Česko Americkém Sokole v Chicagu** a zastoupeny byly zde sbory následující: **T. J. S. New York**, bratři Wokál a Výborný, **T. J. S. v Chicagu**, Bělohorský a Kostner, **Česko Americký Sokol v Chicagu**, Haut a Kašpar, **Cedar Rapids Sokol**, Žbánek, **Odbor Sokol Čtenářského Spolku v Cedar Rapids, Ia.**, Bednář, **T. J. S. v Detroit**, Stock, **T. J. S. v St. Louis**, Sádlo, **T. J. S. Blesk v Baltimore**, Šimek, **Česko Americký Sokol v Kewaunee**, Valečka, **T. J. S. v Clevelandě**, Jiřile.

Pracovalo se pilně na ustanovení jednotné a postupné činnosti, která by vreholila dvojím směrem a sice v práci vnitřní a zevnější celého Sokolstva v Americe. Proto přijala se různá pravidla, jakož i prohlášení zásad, kterými se ukazovala cesta jak by všechny jednoty vésti si měly duchem vzájemného zápolu členstva netoliko ve vývinu tělesném a zdraví, ale i vývinu mysle, síly a společenském čili podle požadavku Tyršova, již tou dobou vysloveného, "aby tělocvičná výchova naše opírala se o správnou, silnou výchovu mravní, tak že smyslu pro krásu a sílu tělesnou, podloženo by bylo i vědomí, že hlavním a jediným základem tělesné zdatnosti, síly a krásy člověka jest uspořádaný a správný život mravní." Sokol totiž i dle toho ve svém žití soukromém, rodinném, společenském a veřejném se zaříditi musí, vždy a všude jsa mužem zásad, jež cele by se vžily celou hodnotou smyslu svého do naší krve a svalů, do našeho smýšlení, citění a jednání všech nás i všech našich mužů.

Prvé toto prohlášení zásad co do významu vlastního jest jen význačné, bylo nově založeného tělesa národního důstojné a náležející minulosti má i na tomto místě ve znění doslovném vzpomenuto býti.

Tak se praví:

"1. My spojení Sokolové česko-američtí chceme pod názvem **Národní Jednota Sokolská** vzájemně o vzdělání mužů zdravých na těle i na duchu se zasazovati.

II. Národnost chceme podporovati: a) zakládáním sborů tělocvičných a škol, kde jich posud nestává; b) zakládáním knihoven pro potřeby poučné, tělocvičné a zábavné.

III. My uznáváme, že vzdělání a mravnost jsou jedinou cestou k reformě ve společenském, politickém a náboženském životě.

IV. Každé zkracování osobní svobody a práv, které se přiči volnému vývinu a vzrůstu našich svobodných zařízení, ztracujeme a chceme se mu stavěti na odpor.

V. Chceme se podporovati vzájemně ve případě úmrtí."

Jak viděti z prohlášení samého tehdy ještě výchova ženy, žactva obého pohlaví v pořadu vlastním nebyla, bez pochyby proto již, že bylo dosti předsudku vůči tělocviku mužů, neřku-li pak aby se bylo šlo dále a důležitost cvičení i ženy a mládeže se zdůraznila.

Z ohledu pak na tehdejší poměry zařízena byla v jednotě podpora úmrtní členstva a sice \$250,

J. V. MATĚJKA

krok opravdu to nešťastný, který sdružení tělocvičnému později za časté ukázal se žel býti hodně na závalu. Usneseno vydávati měsíčník odborný "**Sokol Americký**", jakož i zaříditi kroj jednotný, nyní náš "modrý", protože jednotlivé sbory měly tři různé kroje a to dosti nepěkné, nevhodné, namnoze ani českému se nepodobající. Sjezd i vypracoval provolání k lidu českému v Americe, upozornil na výhody tělocviku, záchranu mládeže naší, jakož i naznačil úkoly a cíle Sokolstva spojeného v jeden celek.

Provolání, jež z plna si uvědomuje poslání Sokolstva amerického, jako důležitého činitele, mělo za účel sděliti se širší veřejnosti českou co společným úsilím junáků sokolských na zbudování Národní Jednoty Sokolské pracujících vykonáno bylo a co právem vůči tomuto celku od lidu českého se jen očekává. Zníť památná ta listina sokolská doslovně:

"Čechoslované! — Práce naše dokonána. Co naše spojené síly zmohly, učiněno. Ted' záleží na Vás, drazí rodáci, abyste uznávše práci naši, spojili síly své k jejímu provedení. Nám záleží hlavně na mladých silách našich, aby odvráceny byly od všeobecného proudu tekoucího k odnárodnění. Aby jim poskytnuta byla příležitost, kde by se mohly osvědčovati v národních kruzích, co upřímní národovci. Zároveň, aby ti mladí vedeni byli k tělesnému a duchovnímu tužení se, abychom si vychovali pokolení nové, kteréž by mělo tělesně i duchovně všechny vlastnosti drahých otců našich, ale zároveň i všechny vlastnosti občanů svobodné země, kterou za svou novou vlast' uznáváme. Památka velikých otců našich a předků má ostati k zušlechtění povah našich nejvniternějších; slavení pak dobyvatelů, bojovníků a strážců svobod veškerých této země mají býti vůdci a učitelé následování hodnými. Poněvač jen ve zdravém těle vládne zdravý duch, klademe hlavní váhu na to, aby byl předně mezi námi pěstován tělocvik, sokolování tělesné. A když tělo se vzdělá a vyvine, když člověk stojí v tomto světě pevně zakořeněný a připravený ku vši práci, ku všemu boji, otužilý pro všechno utrpení i umírněný ku všemu užívání slasti životních, necheeme zapomínati na ducha a jeho povznesení i vzdělání, ale toužíme po tom, aby se vzdělával a tužil, by důstojně tu stál každý Čech, zvláště každý sokol, co celý vznešený člověk, pevný, silný, zdravý, otužilý a dokonalý. (Pokračování.)

T. J. S. ŘÍP, ALLEGHENY, PA.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODN. JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO.,
566 W. 18th St. Chicago, Illinois

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois

Pofadatelé: **Editors:**
Dr. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa
Části přírodovědecké, zdravotní, atd.
JOSEF ČERMÁK, 893 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill. *Části těl. povšechné*
A. HALLER, 845 So. Ashland Av., Chicago, Ill. *Části technické*

Všecky dopisy pro "Sokola Amerického" budtež zasílány hlavnímu pofadatelí:
Dr. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa

SUBSCRIPTION - - - - - 75 cents per year
Předplatné 75 centů ročně - - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezindrodní poštovní poukázkou, sdílí tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednateli V. V. Předplatné, jakož i odevzdání do listu příjímá jednatel Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatelové soudělní.

JAN ČERNÝ, 437 E. 71st St. New York City, jednatel Výkonného Výboru

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou hlavního pofadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají delší, nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se sokol sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, a podotknutím, ku kterému sboru náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní sborů výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

NÁRODNÍ TISKÁRNA, 566 W. 18th Street, CHICAGO, ILL

POUČENÍ A VĚDĚNÍ O VĚCECH POHLAVNÍCH ZÁRUKOU ZDRAVÍ A OCHRANY.

Bývaly doby, že při pouhé zmínce o věcech pohlavních z úst odborníka, lékaře, již ti "eudnější" zbytečně se rděli, ti moc "nevinné" pak div takovému směle nevyškabaly oči. Však doby ty bývaly a dnes všude, kde jedná se o zdraví člověka, o předejití nemoci a chorobám, kde zachraňuje se lidstvo před nákazou všelikou, chápe se již, že poučení a vědění o věcech pohlavních lepší jest naprosté neznalosti, aneb z tak zvaného studu vyvolávaného tajnostkárství. Kdo nebyl zavčas o "zapovězeném ovoci" poučen, kdo nezná rozdíl mezi zdravým a jedlým, ten obyčejně spíše se vše lijakou tou jahůdkou černou v lese rostoucí otráví, nežli ten, kdo zná, jak borůvka roste, aneb jak ostružina vypařá atd. Prostinké přirovnání, však do jista jen vhodné, zejména tehdy, když i mezi námi sokoly a sokolkami tak často, žel, mnozí se vyskytují, již každé to poučení listu svého v otázkách zdraví odkazují do listů lékařských a podobně a zatím právě list odborný, jako ten náš "Sokol Americký" v ohledu tom do širších kruhů zasahuje, co nejvíce vykonati může. Z toho také ohledu probráno již bylo na těchto stránkách a za naší působnosti dosti otázek veřejných, zdravotních, hygienických, o prvé pomoci a otázek zdraví lidu týkajících se pak zvlášť. Na kolik se prospě-

lo, není na nás, abychom rozhodovali a majíce vykonati co nejvíce, přistupujeme dnes ku předmětu jinak snad dosti choulostivému.

Nejprve můžeme směle konstatovati, že právě výchova v našich tělocvičnách, vedouc vždy k utužení a posile člověka, k upevnění jeho charakteru, měla i tolik v tom Sokolstvu za následek, že u nás poměrně bylo méně požitkářství, smyslnosti, nemravnosti, třeba že i o nestřídmosti v pití celé by se daly napsat kroniky. A protože statistika naše sokolská u věcech pohlavních mluví rozhodně na prospěch toho celku našeho, dokazuje nad veškeru pochybnost, pokud výchovná práce sokolská prospívá vůbec, dovolte, abychom obrátili hlavně zřetel svůj k mládeži, k tomu našemu budoucnosti, k dorostu a jeho poučení. . .

Jest nepopíratelným faktem, odborníky doloženým, že milion, ba milion a půl nevinných žen, žijících pouze v této zemi, trpí v době přítomné příjící, aneb kapavkou, tajnými to nemocemi pohlavními a nakažlivými. Trpí, protože nakazili je jejich vlastní manželé. Dále zjištěno jest, že více jak 75 procent mužů každého pokolení mělo tu, či onu jmu novanou nemoc pohlavní průběhem žití svého. Pokud utrpěla tím síla národa, jest přímo hrozné, ba k neuvěření! A společnost, ta cudná společnost, neříká ničeho. Rodičové sami o nákaze té, o její nebezpečí a rozšiřování neznají ničeho, protože v dobách nedávných ještě bylo hambou o těchto a podobných věcech mluvit, protože jim samým také nikdo neřekl; co zatím jiní rodičové se přímo chvějí strachem, jen aby ty jejich děti nevěděly ničeho o tom, "odkud vlastně k nim ten čáp — ta vrána byli přilétli" a pod. a hrůzou hrůzoucí by se tetelili, kdyby měli dětem říci něco o rozdílu pohlaví. Lékaři, pravda, mohli tu pomoci, mohli poučovat, však těžko tam se pravda hlásá, kde již z předu předsudek a klam dobrovolný se vyvolává.

Teprve v době poslední, jako ve všem, jeví se i v této otázce pokrok znatelný a nejen tu v Americe, ale před námi již v Anglii, Německu, ano i v těch našich Čechách předmětu tomu věnuje se pozornost důkladná, lidové rozpravy lékařské veliké nalezajíce obliby, co zatím i ten mnohý odborný písmák sokolský, lékař, snaží se přičiníti k poznání věci, seč jen síly stačí.

Známo jest, jak velice a zlobně pohlavní nemoci působí, jak prostopášnost, neřesti všeliké, život nezřízený, protkaný tou nejhorší bédou a utrpením, hanbou a kalem, zmítají dnešní společnosti, jež na povrchu zdá se, že leskne se a uvnitř poskytuje obrazy hrůzy nejhorší. Sebeprznění jest přímo chronickým zjevem u chlapců a mladíků, a rozhodně i hodně se šíří mezi děvčaty, kdežto později nalezá jakéhos takého uspokojení v manželství, ne-li v prostituci. A není tu nikoho, kdo by mladíka varoval, kdo dospívajícího stezkou pravou jej vedl. Děti věřících, zejména katolíků, jsou pak na tom ještě hůře, protože jen pouhá zmínka o věcech pohlavních již hříchem jesti, z něhož třeba se zpovídati aneb právě proto, že zapovězené, nezpovídati, ale konati, co přiči se rozumu a přírodě, co vésti může k mnohým napotomným poruchám. Mládeži ve školách, ba ani na vyšší škole veřejné, tím méně ústavech církevních, nepoví se o pohlaví ničeho, třeba z tělovědy všecko se přednášelo, z fyziologie mnohé povědělo i lučby těla a jeho ústrojí. O pohlaví se mlčí, jakoby ani pohlaví rozdílného nebylo, a tak doba dospívání stává se z neznalosti dobou přípravnou k pádu, kterýžto pak pád "slušná společnost lidská" tresce opovržlivým, hanbou a výsměchem, ne-li docela vězením. Nákaze se nechá volné pole, kapavka líčí se jen tak ledabylo, jako by nebyla ani nemoc nebezpečná a co se jen tak lehkomyšlně povídá, ještě lehkomyšlněji ve všelikých listech v části oznámkové beztréstně rozhlašuje a bombastickými frázemi lehkověrní, nezkušení, lépe nevědoucí ke koupí "zázračně" působících "léků" se svádějí a nejsou-li pohlavně nemocní, jistě ze čtení "moc učenými slovy" psaných a vždy přilo-

žených pamfletů se při nejmenším aspoň hodně rozruší, ne-li melancholií postižení bývají.

Jest věru již na čase, aby společnost lidská v těchto věcech přišla k rozumu. Jestli otec sám o sebe nedbá, měl by přece starati se o své děti. Nestarali se jinými směry o své děti, jest v očích zákona zločincem, ve věci hlavní však společnost mu povinnosti žádných neukládá. Většina otců však dbá o děti své a blaho jejich, však vědomě, zámyslně, aniž zlomyslně nákaze nějaké by přáli vůbec. Nevědí lépe a proto vlastní zločin spočívá na svědomí celé společnosti, protože nechává tato členy své vyrůstat v hlouposti, pochybnosti o věcech nejdůležitějších, věcech budoucna celého národa a síly jeho.

Jediný lék a ochrana, jediná spása spočívá ve vzdělávání lidu. Musí se to tomu lidu říci slovy přístupnými, lehkoporozumitelnými, poctivě a upřímně. V tom ohledu naše snahy výchovné, osvětlné, ta naše drobná práce sokolská v lidu našem může nésti jen dobré ovoce, když budeme nejen jako ten celek náš, ale i jednotlivé sbory míti řádně a soustavně zorganizovanou činnost přednáškovou, jakž již několikrát na místech těchto jsme navrhovali, do pořadu svého i poučení o pohlaví zabírající, vedle všech druhých předmětů důležitých a našemu zřízení jen příslušných. A jestli se takto sami v řadách našich přičiníme, podporujeme i snahy druhých organizací v tom ohledu, jakož i též súčastněme se agitace, kde jedná se o zavedení vyučování o pohlaví na školách veřejných. Některým odborníkům prozatím se ještě jedná o to, jak a kdy má mládež poučována býti ve škole o poměrech pohlavních, třeba kruhy klerikální spustily hned nářek na znemravňování mládeže. Taková a jiná nedůslednost "černých pánů" od jakživa v mravnosti se podivně evyčleňují, nesmí věci rozhodně překážet, zejména vzpomeneme-li si všelikých těch poutí a jiných slavností, muzik a dupand pod ochranou pánů páterů, jejich zpovídání a žití nelidského. A ti by chtěli nám mluvit o mravnosti?

Vždyť vlastně oni to byli, již ženu znemohotili na předmět rozkoše, narození dítěte skrývali pod roušku nečudnosti a pohádek, těhotenství líčili jen z vůle boží a s falešným předstíráním schvalovali hýření, jen když "ku větší bylo cti a chvále boží" a třeba i na mnoha poutnických místech vedlo k nevěstkám. Pokrytectví katolické i jiných věr, pokrytectví nynějšího uspořádání lidské společnosti...

Podle našeho soudu mělo by se takovéto vyučování, poučování naší mládeže diti již od její nejútlejšího věku, protože jest to předmět důležitý, s jehož pochopením jednotně se musí postupovati, soustavně vyučovati až do let úplného chápání. Látka vlastní dle toho ovšem i rozvržena býti musí, tak jako v tělocviku s ohledem na jednotlivce, jejich chápavost, schopnost, stáří a vyspělost. Vymlouvati se na mládí nelze, protože v pohlavních ohledech jsou a udály se již případy mnohé, báječné, případy z pouhé zvědavosti, vzešlé. Dejte této a podobné zvědavosti volného rozmachu a záhy nadejde doba nějaké pohlavní poruchy, návyku, fyziologického počinu, vznětu ze zvyku, který později těžko odstraniti se dá. Právě leta vývinu to jsou, kde na dítě lze v každém ohledu působiti. Mimo to jsou mezi dětmi leckde jiné vyvinutější a ty samy jsouce již zvykům nepřek-ným oddané, mohou pokazití rázem celou školu tajně, ale za to tím jistěji.

Námítka o předčasném vyspění, uzrání a podobném zle rozhodně neplatí, protože poučením, znalostí věcí, znalostí nebezpečí, nástrah a zla spíše se mu ubrániti můžeme, nežli naprostou neznalostí a neuvědoměním. A chcete, aby děti vaše věděly lépe, aby spíše do života byly připravovány, nežli byli jste vy sami...? Či spokojíte se, aby ve špatné společnosti na ulicích učily se od soudruhů všelikých těmto a jiným věcem se stanoviska opravdu nebezpečného, nemravného, aneb z úst lidí pokleslých? Jak podivné, tak důležitý předmět, tak vážné otázky a ve školách se o nich mlčí.

učitelky o nich vyprávěti nomohou a rodiče doma vyprávěti se stydí, ba ani by prý dobře říci nemohli. A přece na kolik rozumné, soustavné vyučování a vhodný postup poskytl by poučení, jež rozhodně vášně již již propukající na úždě spíše by držely, nežli nynější nevědomost i prospělo by se každému jedinci, jako všem těm našim celkům. Lidé pokrokoví v pravdě a poznání téže vidí záchranu lidstva, v pravdě a zase pravdě. Na kolik v ohledu tom se i my přičiníme, jako instituce výchovná?

ABRAHAM LINCOLN.

(Narozen 12. února 1809, presidentem od 1861 do 1865.
Zemřel 15. dubna 1865.)

Předneseno dle tohoto náčrtku v Sokolovně T. J. Sokol
v New Yorku o schůzi jednoty, dne 10. února 1908
obč. Ant. A. Vlčkem.

(Pokračování.)

Boj veden po dvě sezení kongresu, ale žádná strana nemohla zvítěziti. Tu pokusil se starý politický výtečník, Henry Clay, o nový kompromis mezi oběma stranami (1850) v senátě, který také konečně po mnohých opravách přijat v tomto znění:

Texas odškodněn za své požadavky na část Nového Mexika.

Kalifornie připuštěna jako svobodný stát (protitro-kářský).

V Novém Mexiku nechť rozhodne si lid sám o otrokárství.

Byl vydán nový ostřejší zákon o vydávání uprchlých otroků.

Otroctví zapovězeno v Distriktu Kolumbia.

Tímto kompromisem otázka tato na čas urovnána, ale žádná strana nebyla vlastně uspokojena: Sever protože byla otroctví otevřena cesta do území Nového Mexika; Jih, protože nedostalo se mu žádné náhrady za Kalifornii. Lincoln byl mezi těmi, kteří tento kompromis neschvalovali, tvrdíce, že tato otázka nedá se takto urovnati. Výslovněji mluvil, jak uvidíme, až později.

Boj tento, na čas utišený, obnoven roku 1854, kdy mělo se utvořiti nové území Kansas-Nebraska. Demokratický senátor S. Douglas podal návrh, aby lidu bylo ponecháno rozhodnouti si, zda-li si přeje otroctví zavésti či nikoliv. Zároveň přidáno, že kongres nemá práva rozhodovati o této otázce, ani ve státech, ani v území; lid že má sám právo rozhodovati a proto že missourský kompromis jest neplatný. Zákon tento prošel a presidentem Pierceem podepsán.

Tento veliký úspěch jižních otrokářů velice popudil Sever, kde následkem této nespokojenosti utvořila se nová politická strana na zásadách protitrokařských. Byla to nová strana republikánská. Jejím heslem bylo, že kongres má právo rozhodovati o této otázce. Otrokářství, že jest zbytek barbarství, jako mormonské mnohoženství.

DOUGLAS A LINCOLN.

Nová strana republikánská byla stranou těch, kteří se rozhodně postavili na odpor proti Douglasově zákonu "Kansas-Nebraska bill". Byli mezi nimi i mnozí bývalí demokraté, kterým zdál se tento zákon příliš pro-otrokařský. Obratný Douglas poznal, že usmířiv Jih (za ztrátu Kalifornie), rozněval si i mnohé severní demokraty. Musel to nějak napravit. K tomu se mu dobře hodil politický zápas o této otázce v Kansasu. Otrokáři tamní sestavili ústavu ve smyslu pro-otrokařském a sami si ji odhlasovali, protože protivná strana zdržela se hlasování. Vláda (demokratická) i president chtěli tuto ústavu schváliti.

Tomu opřel se Douglas z důvodu, že hlasování nebylo všeobecným, a svým vlivem v kongresu docílil toho, že v Kansasu povoleno nové všeobecné hlasování. A tím si Sever skutečně usmířil. Ovšem jenom svou stranu. Boj o republikánskou zásadu, že kongres má právo rozhodovat o otrokářství (ve státech i v územích), vedl se dále. Hlavními zápasníky stali se během času oba političtí předáci illinoisti — Douglas a Lincoln. V Illinoisu se tento národní zápas soustředil a vyvrcholil v památných debatách Lincolnových s Douglasem.

Již r. 1855 ucházel se Lincoln na radu svých politických přátel o zvolení do senatu, ale nebyl zvolen. Zvolen demokrat.

R. 1858 docházel Douglasovi jeho termín v senatu. Zde byla příležitost potrestati jej za jeho "Kansas-Nebraska bill". Usmíření demokraté navrhli Douglase poznovu. Republikáni hledali dobrého kandidáta proti němu. Dohodli se na Lincolnovi. Zdál se jim nejvhodnějším vésti je ku vítězství.

(Že Lincoln počal nabývatí národního významu, poznáme z toho, že již r. 1856 dostal na republikánské konvenci 110 hlasů za místopresidenta.)

V Illinoisu platil tehdy Lincoln za jednoho z nejlepších republikánských politiků, jako Douglas jím byl na straně demokratické. Oba představovali dvě protivné strany, co se týká otázky otrokářské. Oba byli dobří řečníci a dobří odpůrci. Oba byli jaksi vůdci svých politických stran ve státu. Proto se oba nejlépe hodili za kandidáty svých stran do senatu. Douglas nemohl míti silnějšího protivníka nad Lincolnem. — Lincoln nominaci ochotně přijal. —

DEBATY LINCOLNOVY S DOUGLASEM.

Jak to bývá zvykem v době důležitých politických otázek, Lincoln vyzval Douglase ku společným debatám o otázce otrokářské, aby se voličům dobře vysvětlila.

Douglas měl velice skvělý politický rekord. Zastával nejvyšší státní úřady, byl několikrát státním zákonodárcem, třikrát byl zvolen do kongresu, a pak do senatu. Běžel již i za presidenta a dostal slušný počet hlasů. Jako politik byl velmi obratný, energický, smělý a výbojný. V senatu byl nejobratnějším a nejsmělejším demokratickým řečníkem a agitátorem. Pro svou neohroženost v debatách byl zván "malým obrem". "Malým" nikoliv duchem, nýbrž postavou. Byl to tedy skutečně nebezpečný protivník i pro Lincolnem. —

Lincoln byl tehdy v plném mužném věku (40 let). Jak jsme dosud viděli, neměl Lincoln velikého školního vzdělání, jaké měl, nabyt vlastní snahou a pílí. V národní politice rovněž nebyl příliš zběhlým. Věnoval otázkám národním tolik pozornosti, pokud to jeho politická činnost vyžadovala. Studoval to, co potřeboval, protože byl ducha velice praktického, a proto, když se nyní rozvinuly zápasy o otrokářské otázky, studoval tuto dosti důkladně a všestranně, ze stanoviska zákonitého, historického, morálního a politického, t. j. její celý význam ve státní a národní politice.

Poněvadž měl řečnické nadání, byl vtipným a nadaným, a jako politik a obhájce musil často užívatí svých řečnických schopností. Vyniknul brzy jako jeden z nejlepších republikánských řečníků ve státu.

Co se postavy, osobního zjevu, hlasu a řečnické uhlazenosti týká, byla převaha na straně Douglasově. Lincoln byl postavy veliké, ale spíše neúhledné. Hlas jeho byl pronikavý, nemelodický, zvláště když se rozčilil. Co mu tedy pomohlo k tak velké popularitě? Měl vlastnosti velikého muže: sympatičnost, citlivost, takt, opravdovost a upřímnost. Posluchači jeho mohli se spolehnouti, že co

jím "honest Abe" řekne, jest jeho opravdové přesvědčení, a také obyčejně pravda. Proto jej rádi poslouchali. A když se Lincoln pro něco nadehnul, dovedl mluvití velice výmluvně a přesvědčivě. Ve mladším věku rád užíval řeči ozdobné a květnaté; když však později poznal, že právě krása řeči spočívá ne v ozdobách, nýbrž v jednoduché opravdovosti a přesvědčivosti, změnil svůj způsob řečnění v tom lepším směru. To platilo zvláště o těchto jeho debatách s Douglasem. —

Tolik o poměrných schopnostech a dosavadních úspěších obou debatantů. Proto vzbudili tak veliký zájem nejen svých přátel ve svém státu, ale i po celé zemi sledován jejich politický zápas s velkým zájmem.

Z obou protivníků Douglas měl mnohem snadnější úlohu. Bylo to ve státu, který býval většinou demokratický; hájil "svrchovanost lidu", čímž se mohl lidu spíše zalíbiti; dokazoval, že černoch není roven bělochu politicky; také se zdálo poslední dobu, jakoby se klonil na stranu nepřátel otrokářství. Z té příčiny také mnozí vlivní východní republikáni radili lidu illinoiskému, aby jej volil, a tak jej hleděli získati straně republikánské. Mezi těmi byl zvláště Horace Greeley, majitel new-yorské Tribuny.

Lincolnova úloha byla nesnadnější, ale nelekal se jí. Věděl, že lid touží po vysvětlení této otázky, a zde mu podána příležitost, aby mu ji co nejvíce objasnil. Byl k tomu dobře připraven, a proto vystoupil směle a otevřeně. Ve své přijímací řeči pronesl tato památná slova, která se stala heslem jeho strany: "Dům sám v sobě rozdělený neobstojí. Myslím, že tato země nemůže potrvati polootrokářskou a polosvobodnou. Neočekávám, že tato Unie se rozpadne. Neočekávám, že tento dům (Unie) se rozpadne, ale očekávám, že přestane býti rozděleným. Buď bude jedním nebo druhým: buď protivníci otroctví zastaví jeho šíření a obmezí je tak, že se mínění obecné bude moci upokojiti nadějí, že toto konečně zanikne samo sebou; nebo přátelé otroctví budou toto šíření tak, že bude konečně uzákoněno ve všech státech, jak ve starých, tak nových; jak na Severu, tak na Jihu." Znělo to mocně jako výstraha a jako proroctví (které se skutečně vyplnilo, ale až po jeho smrti).

Byla to trochu smělá řeč na onu dobu, a proto přátelé jej varovali, když se jim svěřil, jaké prohlášení chce učiniti. Než Lincoln nebyl z těch, kteří se lekaří a ustupují. "Přednesu to, jak jsem si umínil, a raději budu poražen s tímto prohlášením, nežli abych zvítězil bez něho."

Přednesl toto prohlášení a tím podal dobrou zbraň svému protivníkovi, který chytře poukazoval, kam toto rozhodnutí strany republikánské povede: ku občanské válce, — k vůli černým otrokům. Velmi dobře dovedl zde Douglas využívatí bělošské nepřiznání ku černochům, a dovolil si mnohý žert na útraty Lincolnovy.

Lincoln ve své odpovědi uznával, že dobře chápe, že nemůže býti úplné rovnosti obou plemen, že není úplné rovnosti ani mezi samými bělochy, ale že trvá na tom, že ústavou jsou zaručena všem, tedy i černochům, jistá nezadatelná práva, a sice právo na život, právo na svobodu, a právo vyhledávati svůj vlastní blahobyt. Právo na život neznamená pouhý holý život, nýbrž aby každý člověk měl úplné právo k tomu, co si svými rukama dovede vydělati. (Jak vidíte, hlásá Lincoln hlavní zásadu moderního socialismu.)

Hlavním heslem všech Lincolnových důvodů bylo, že otroctví jest zlo, a sice proto, že se přičií základním právům člověka. Dodal však, že není proti otrokům osobně, nýbrž pouze proti otrokářství, — ze zásady. Není proti němu v těch státech, v nichž stalo se již jaksi částí ho-

spodářských poměrů, ale jest proti jeho šíření do nových území.

Byly to velice zajímavé debaty jak látkou, tak provedením, protože oba zápasníci byli pravými mistry ve svém oboru.

Lincoln, jak se sám vyslovil, netoužil tak po osobním vítězství, jako po vítězství zásady, pro kterou bojoval. Dobře předvídal, jak veliký budou mít účinek na politický běh věcí v budoucnosti.

A měly. Lincolnovi pomohly do Bílého Domu, jehož bránu před Douglašem pevně uzavřely. To byl jejich vzdálený výsledek.

Blízký výsledek byl příznivý pro Douglasa: byl zvolen většinou 8 hlasů (ze sta, D. 54, L. 46).

Tato porážka nemile se dotkla L. "Přilíš to bolelo, abych se smál, a jsem moc veliký, abych plakal," praví o svých pocitech.

Jak ten americký lid známe, nepodivíme se, že si nyní oba, Douglasa i Lincolnu přáli i jinde slyšeti. Lincoln následoval Douglasa do Ohio, a tam řečnil v Cincinnati a v Columbus. Na to řečnil v Kansasu a v únoru (18)

Nová tělocvična našich v Bruno, Neb.

v New Yorku, kam si jej byli též pozvali. Pomáhal též republikánským kandidátům v Massachusetts, v Rhode Islandě, New Hampshire a Connecticutu. —

Tyto debaty a politické řeči Lincolnovy staly se jaksi evangeliem strany republikánské, umírněných protitrokářů. I s radikálními abolicionisty Lincoln dobře vycházel, ač s nimi nesouhlasil, co se týkalo způsobu a prostředků zrušení otroctví.

Jedním z výsledků debat illinoiských bylo, že Jih se Douglasovi úplně odcizil. Již mu nedůvěřoval, a proto jej také za svého kandidáta nechtěl. A to jest, co Douglasa ve příštím boji s Lincolnem nadobro porazilo.

(Dokončení.)

ZÁSADA.

Načrtl J. Záhořík.

Co vše od nás sokolů a sokolek se žádá v této době moderních a pokrokových snah jest někdy neuvěřitelné, jako zajímavé, že epou se do nás dnes náhledy, že by člověka z toho hlava rozbolela.

Na štěstí však ty pravé náhledy, ty volné myšlenky, ta pokrokovost a práce osvětovná, drobná, lidová právě v našich řadách vždy doznávaly pochopení a bylo to Sokolstvo naší N. J. S., jež již po celou řadu let v tom ohledu mohlo by býti vzorem — mohlo, jen kdyby se tak mnohým novo-

dobým "spasitelem" uznati chtělo — spasitelem, jenž ví teprve o práci, když dollarce z ní koukají a nezištné přičinění naše za leta minulé se jen zlehčuje.

Jednomu není to prohlášení zásad našich stanov dosti silné, jiný viní ty naše činovníky na sjezdu posledním z radikálnosti, kdežto naši v Čechách namnoze trnou co jsme to my za "divné bratry" ještě divnějších zásad a bez "červené košile".

Zásad?

Ano, tak jest, žel však že někdy ani ve vlastních řadách nevíme na čem vlastně jsme.

A jako bych již slyšel ty naše "trubce": Kam s tím? Co ten člověk zase má? S čím to jen na nás "buldozafé" zase leze.

Pokrokovce, volný myslitel a moderní vyznavač té "pravé" svobodomyslnosti čepované ze sudu nějakého toho "ismu", ten jen pohrdlivě zakrčí rameny, ušklibne se a spustí na plnou hubu. Jen mu dejte příležitost a dozvíte se co a jak by v tom Sokolstvu býti mělo. Napovídá vám toho co vše by Sokolstvo mělo podnikat, jak pracovat, kolika otázkami se obírat, jak ten svůj list vést, jak, inu vše možné — jen o tělocviku vám nepoví ani slova, ba i přísného provádění naší dobrovolné kázně, našich zásad sokolských zapomene, zapomene co vše již Sokolstvem v Americe vykonáno bylo a vynadá vám podle předpisu . . .

Nu, a co vlastně je zásada ptáš se i ty bratře milý, jenž náhodou dnes vzal ten list náš do ruky a oko tvé padlo na tyto řádky i divíš se.

"Zásada v logice jest základní věta, nepotřebující důkazu, ježto vyslovuje pravdu samu v sobě platnou, nevyplyvající ze žádné jiné jako následek."

Řečeno dosti učeně, není-liž pravda? Však, abych přistoupil k vlastnímu jádru věci, vlastnímu vypravování.

Jdu z práce domů a najednou zaslechnu za sebou jeden "Nazdareček" za druhým. "Co jest nového," povídám.

"Ale jste vy to pěkní sokolové," prohodí náš a věci naší přítel veliký. "Máte vy to zásady!"

"Zásady? Zásady, jaké pak zase zásady u Sokola?"

Chťel jsem mu zrovna říci, že by jako ty naše zásady měl také znát, k nám se dát, ale ten člověk moc "dobré vůle" již mně předešel a diví se, jak to, že letos máme plakáty bez dělnické známky. Překvapilo mně samotného i jal jsem se vysvětlovat všelijak a byl jsem již skoro rád, že dostavila se mi posila v bratru druhém. Otázka unionové známky znovu vzata na přetřes. Povídalo se lecoš pro i proti a konec konců byl, že pořádací výbor zapomněl co jest jeho povinností, jak jednati měl v souhlasu s prohlášením zásad našich. A protože zapomněl tříčlenný výbor, odnese celý sbor. —

Podruhé však prý se již nestane, za to ale co děje se denně jinde jest jen zajímavé a pro nás dojista poučením. Jsoutě totiž u nás mnozí lidé samá unie, kteří dělají leda cos! Nechají natisknout plakáty a na těch musí mít ovšem unionovou známku. Jde se k našim obchodníkům, těm malo-obchodníkům vesměs, a ti dají oznámky na plakát, pak prodají se jim vstupenky a oni přijdou na zábavu, aneb jestli u nás na naše veřejné. Za oznámku i vstupenky zaplatí, v zábavě utrací a pak se jim za to vše unionista největší nejlépe odvděčí. Pošle "starou" do města — vlastně ona jede karou — a tam se nakoupí na svátky v těch největších "štorrech" za "báječné" ceny všecko co se potřebuje, kdežto k tomu malému obchodníkovi českému jde se, když již prachy došly — třeba na dluh . . .

"Svůj k svému! Jak vidět provádíme i u nás do písmeny poslední, tak jako v Čechách o posledním sletu sokolském, kdy nákup hostů sokolských děl se hlavně v obchodech německých, v německých restauracích se žilo nejlépe a německé tretky kupovaly se "Zum Andenken" . . .

Jačí jsme my to všude a vždy kubíci!

Mezi sebou budeme se tahat, rvát, hanobit, nejlepší snahy našich nejlepších činovníků brát v pochybnost, nalípneme pak na to "uniovou známku", aby vypadalo co možná "dělnicky" a v nadšení zapomeneme, aneb v bojích ve vlastních řadách nemáme času ani pozorovati, že cizák z nás tyje a zpátečník nám připravuje jho na šíj v té právě chvíli co my otrocky mu ruky líbáme

Ano každý: "Já jsem Čech a kdo jest víc?"

Já nyní — Já zítra a pozejtří, ale běda bude-li chtít i ten druhý své Já uplatnit, dolů s ním atd., atd. Dolů s ním zásadně i bez zásady

NĚKOLIK DROBTŮ.

Podává Ant. Peroutka.

Ve schůzích našich nikdo náhled svůj nevnučuj, nechť jen svoje rozhodně prosadit, nesnaž se ovládati. Jednání necht' je volné, každý buď bez přerušování vyslechnut, debaty klidné, bez zbytečného rozčilování a prudkých slov, soulad necht' schůze naše charakterisuje. Jen tehdy, když každý jednotlivec nejen činným býti povinným se cítí, jakož i za rovnoprávného je uznáván, když zájmy osobní prospěchu celku ustoupí, jeví se činnost v jednotě, činnost zdravá, všeobecná.

Protože nejsme sdružením pouze tělocvičným, nýbrž sokolským jest povinností naší starati se vedle šlechtění těla i o šlechtění ducha. V Americe zvláště českého ducha probouzeti, češtví mladému členstvu a našemu dorostu vštěpovati, jest nejpřednější naší povinností. S toho stanoviska jako prostředek, vedle přednášek, též činnost dramatických sokolských odborů je přípustitelná, ba vítána, pokud pro účel stává pochopení a dokud sokolské jeviště nestane se polem, kde všelijaké bejlí volně bují na úkor blahodárné činnosti.

Ideál sokola není sokol silný jen tělem ale i duchem. Sebevzdělávání sílí, šlechtí ducha. Povinností sborů sokolských jest touhu po sebevzdělání u členstva podněcovati a podporovati. Prostředky: knihovna, časopisy a hlavně přednášky. Vliv sebevzdělání jistě i v tělocvičnách bude znatelným, nebot' jako člověk těla zdatného, zdravého, má přístupnější mysl pro pokrok, vzdělání, krásno — též tak člověk uvědomělý, pokrokový, vzdělaný dříve chápe význam cvičení tělesných.

Že časté přednášky o prospěšnosti tělesných cvičení a z oboru zdravotvdy mnoho by pro návštěvu tělocvičen vykonaly, je samozřejmo. Pořádá-li se přednáška taká, jest třeba agitovati, aby nevyzněla na prázdno. Přednášeti prázdným lavicím nepřineslo by žádoucího výsledku. Hled'me získati mladé členstvo a přived'me svoje přátele a jindy i do cvičírny je zaved'me, aby sami uviděli na ohebných, utužených tělech pilných boreů účinky cvičení. Ideálem většiny mladých lidí jest býti silným a obratným a takto mnozí asi dali by se lehce získati.

Záповědnosti odpíráme protože to stav lidí volných nedůstojný, nezapomínáme však střídmost, že přední občanskou cnotí.

Množství krásných hesel máme na našem štítu, ale jakoby jen pro ozdabu. "Volnost" — máš dokud Tě posměch a úšklebek s výše ideálu nesrazí. "Rovnost" — a přece se dělíme na více a méně zasloužilé, a místo "Bratrství" řevnivost jak ve sborech samotných tak i mezi sbory kvete. Táboritské: "Všichni za jednoho a jeden za všechny," rychlo za "všichni na jednoho" zaměňujeme, když nějaký bláhový tak zvaný "snílek" nebo "reformátor" má tolik

smélosti, že snad chybu vytkne. Spíše ještě držíme se toho "jeden za všechny" — aby kaštany z ohně tahal zatím co my v úkrytu se krčíce s potutelným úsměvem se díváme jak si za nás prsty pálí. "Ve spojení síla" a přece se stále pro malichernosti hašteříme a drobíme — spojit se nedovedem. "Krásné fráze," poznamenal jeden z bratrů, když kdysi upozorňoval jsem jej na skvostné perle hluboké filosofie drahého Tyrše — a přiznávám se, že často myslím, že bratr nebyl od pravdy daleko, ovšem vinou neb zásluhou naší. Frází, hesel parádních jsme teprve my z těch mužných rad a pokynů sami udělali.

Z NAŠICH KRUHŮ.

Hlídka domácí.

— V Pratt Institutu v New Yorku pořádány byly minule závody, jichž účastnil se také br. Josef Juna, člen naší Jednoty. Týž obdržel druhou cenu ve skoku do výše, skočiv pět stop a dva palce a ve skoku o tyči získal třetí cenu, skočiv devět stop a pět palců.

— T. J. S. v Omaze ubyl dobrý člen a sice br. Jan Mathauser. Zemřel ku konci minulého měsíce. Týž narodil se 25. července 1868 v Klenči u Domažlic a v Omaze dlel od svého 13. roku. Čest jeho památce a pozůstalým i naše soustrast'.

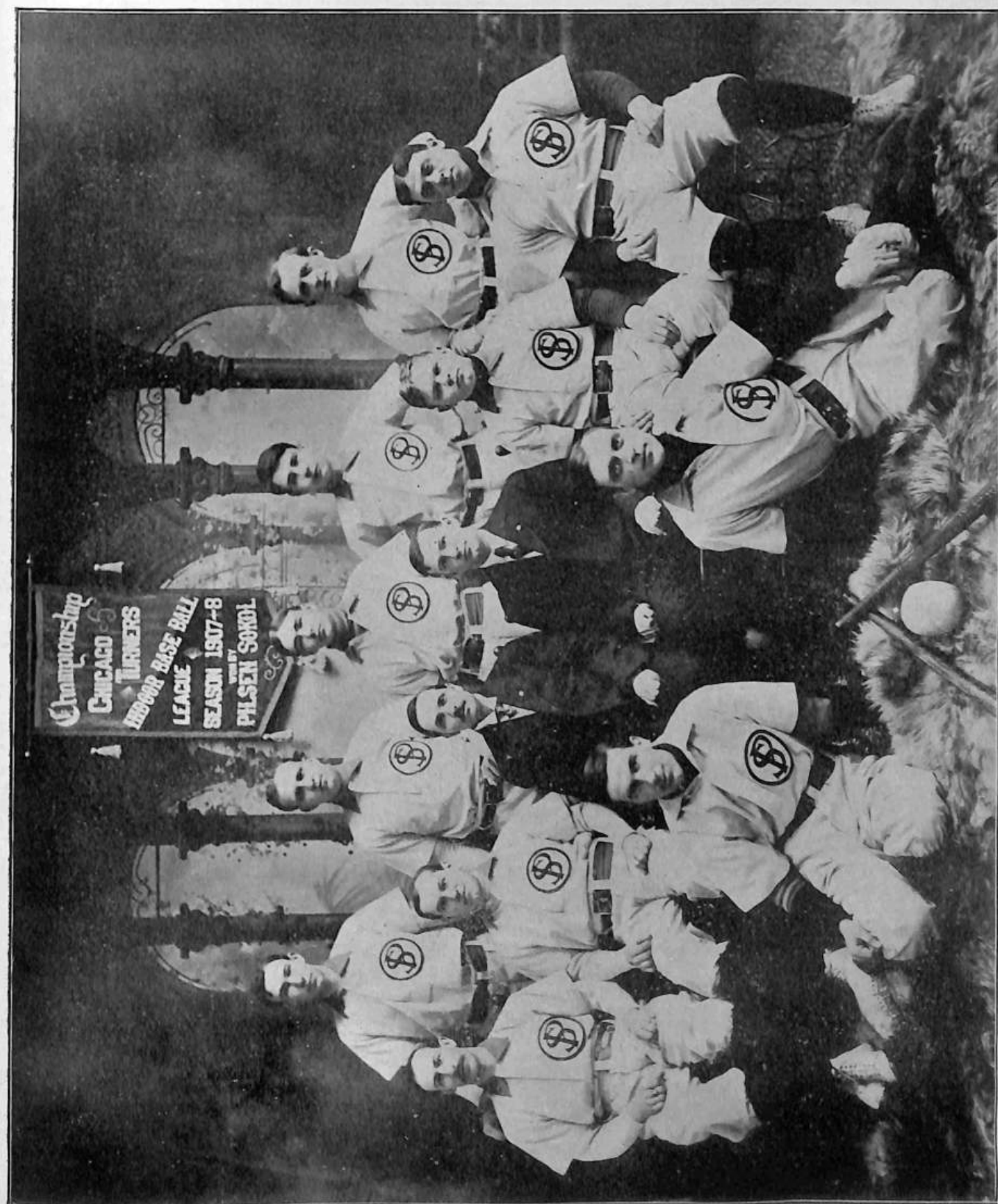
— Horlivý pracovník sokolský, br. Jarošlav Košar, jenž několik měsíců poután byl na lůžko následkem nehody, která ho postihla při cvičení, přesvědčil se minulý měsíc, že obětává práce přece jenom jest oceňována a že sokolové váží si nadšených pracovníků. V neděli 26. dubna překvapili br. Košare členové sokola Slávského se svými manželkami, neopomenuvše přinést si sebou i hojnost různého občerstvení a při veselé zábavě zdržela se společnost v bytě br. Košare až přes půl noc. Jsme už příliš starými kozáky, než abychom za každý kousek práce čekali uznání neb lacinou pochvalu, ale nelze zapřít, že přece jen každý projev lásky a ocenění našich snah neskonale blaží. A jsme přesvědčení, že br. Košar na toto překvapení bude dlouho vzpomínat.

— Těší nás, že skoro ve všech sborech pokročilých pořádány byly přednášky o životě a spisovatelské činnosti nesmrtelného básníka a bratra sokola Svatopluka Čecha, aneb kde přednášky nebylo, že vzpomělo se památky jeho před šikem. Kde se tak dosud nestalo měli by činovníci si vzít na starost. Váhati nelze, protože bude tu záhy doba výletová a tu na vážnou práci se spíše zapomíná.

— Bratři, kteří št'astněji umístění jste ve společnosti, kteří máte vlastní závody, vlastní obchody a podniky nezapomínejte, kde jen poněkud možno, zaměstnati opět a opět bratry sokoly, sestry sokolky. Dávejte jim přednost, zejména když jeví schopnosti. Takováto svépomoc sokolská může prospěti budoucnosti našemu, zejména tam kde máte dobrou sílu cvičitelskou a chybí ji jen zaměstnání. Postarati se v ohledu tom o svého cvičitele, postarali jste se zároveň o svůj sbor a postup jeho i členstvo cvičící.

— Kde to možno starejte se o to, aby česká kniha dostala se do veřejných čítáren, do veřejných knihoven a máte-li vlastní knihovny nabídněte dotčeným knihovním radám k použití, jako prvý zárodek veliké knihovny lidové, české. List náš jde skoro do všech větších čítáren veřejných měst, kde sbory naše jsou a pomáhá vykonati kus významné a poetivé práce na poli vzdělávacím všude kde lze.

— Ve sborech kde máte dobrou sílu, jež vyučovati by mohla žactvo vaše plování nezapomínejte, že veškeré počáteční pohyby k cíli tomu lze provést zela jednoduše v tělocvičně. Pohyby rukou a nohou snadno přes lavice navěšiti se dají, přesná tempa se za dozoru cvičitele studují a v letě pak doučovati se může žactvo ve vodě. Plování

ČETA PLZEŇÁKŮ V CHICAGU ZVÍTĚZIVŠÍ V INDOOR-BASE-BALLU NAD TURNÉRY.

jest cvičení nejen pěkné, ale užitečné. Ba zdá se nám, že ten sokol a sokolka nejsou zcela utužení a do života připravení, aby neměli umět plovat.

— O výletech našich, vycházkách jest dobře, aby nezapomínalo se našich písni sokolských. Některé z nich jsou nejen libozvučné, ale hodí se u takých příležitostí lépe ležáké odrhovačky.

— T. J. Tyrš v Cedar Rapids, Ia. vyšle boree své k závodům Župy Fugner-Tyrš v Chicagu. V Župě Západní konají se pak pilné přípravy k závodům župním pod dozorem naší N. J. S. a také naši v Župě Severo-Východní se činí a připravují k závodům, co zatím jinde činnosti tělocvičné ubývá, aneb naprostého je stanutí.

— Na sjezdu svobodomyšlných oblastí východní zastoupeny byly sbory sokolské, jak naší jednoty, tak i D. A. S. Sjezd odbyval se v Národní Budově v New Yorku, dne 5. dubna.

— Na výtky naše, že bratři Poláci, ani zde, ani doma nejdou s tím Sokolstvem slovanským, odpovídá orgán jejich: "Hoj — bratři drazí, srdci našemu nad vše milí Čechové —. Kdyby jste jen mohli pochopiti všechny ty trudy s jakými jest zápasiti celému našemu národu i celému našemu Sokolstvu, kdyby jste znali toho všeho pronásledování na náš národ vrhaného třemi vrahy, z nichž Slovan, Moskal nejhorší, a hned po něm Němčík utiskující, jimž všem čelí Sokolstvo, kdyby jste uvážili, že jedním rokem Moskal 20,000 sokolů zničil, Poláků, kdyby jste věděli v koho jméně a pro koho pracují "Slované" Rusíni v Haliči, pak s tak lehkým srdcem by jste nám nevyčítali, ba ani "polní mši" neoznačovali jako zjev našeho "klerikalismu." Odpovídáme krátce: Všichni proti nám, všichni se zprisahají na naši záhubu. Pomoc nám bůh — i víra ve vlastní síly!"

— Bude již skoro na čase, abychom si uvědomili, kdo byli to zde na Západě, již stáli a stojí ještě dnes pevně jako průkopníci první té naší pravé svobodomyšlnosti a co hlavního, že jsou to právě ti, již stáli i u kolébky N. J. S. Byla jejich péra své doby, jež psala na prospěch toho Sokolství, byla péra první a těm náleží čest, nikoliv ústrk a hanobení, proto snad, že dnes ten, či onen práci těch "starých" dovede podceňovati, hanobiti a raditi, jak by "mělo být", když on chuděrka k plným již přišel hrncům. A víte bratři koho tu máme hlavně na mysli? Snad slyšeli jste někdy o něm, snad i v těch dějinkách toho našeho Sokolství se vzpomene. Jest starý dnes a chorý již, ale sokol s duší tělem, br. Fr. B. Zdrábek. Kdo z vás může po něm hoditi kamenem, kdo neznal by činnost jeho a práci?

— Jak poznenáhla jen dobrá věc se chápě, jak dlouho trvá, nežli podnik český dojde uskutečnění, zejména pak jestli podnik to řad svobodomyšlných, jež v době poslední u nás tak výtečně poláhalo se rozeštvati. A jednou z těch dobrých věcí jest podnik vlastní budovy svobodné školy v New Yorku. Bazár v prospěch ten pořádaný se zdařil, leč to nikterak neomlouvá okolnost, že věc vleče se již přes půl druhého roku. Snad zase trochu "proutí" bude třeba, aby se hnulo. Jinak se stavbou Sokolny D. A. S. tamtéž, ta již blíží se svému zakončení.

— V. V. Turnerbundu ve Spojených Státech obdržel vyslovení soustrasti německého sdružení turnérského z Lipska nad úmrtím starosty Hermanna Liebera z Indianapolis, kde též rukou dovednou byl řídil otěže amerického Bundu s úspěchem, pečuje hlavně i o semeníště cvičitelské turnérů tamtéž. Zaznamenáváme, jen jako na doklad, že práce činovníků turnérských i za mořem tam doma se uznává. Pravda jsou Němci.

— Střídmost jest krásnou cností a sokola jen zdobí! Jsme rozhodně proti jakémukoliv obmezování osobní svobody kdekoliv, ale také proti opíjení se a pořádání výletů, kde se přímo křepčí, prostoprávnostem úzda povoluje a mládež se kazí. Alkohol jest jedem, i když jest v nápojích zře-

děn a působí na nejjemnější ústrojí lidské, to jest mozek nejzdravnější tím, že mysle vlohy, schopnost pozorovací, paměť a soudnost klesají a my spíše pak zlému propadáme.

— Bratři Slováci konají pilné přípravy ku sletu svému a závodům, jež konati se budou v Allegheny, Pa. dne 4. července t. r.

— Chicagští cvičitelové turnérů a naši Plzeňáci, od bývali minule schůzi ve Vorwaerts, kde radili se o založení tělocvičné unie místních sdružení tělocvičných. Nás jen těší, jakž v listech anglických se dočítáme, že hnutí toho původcem jest hlavně br. A. Haller. Byli jsme vždy toho náhledu, že věci sokolské se jen prospěje, když navážou se styky zejména po stránce technické i s jinými sdruženími. Něco naučiti se mohou naši, jiní zase od nich odkoukají, závodí se, a čilý nastává ruch, který vždy zárukou jest činnosti.

— Také bratři Slováci mají svého zápasníka. Jest to Karel Postl, jenž váží 175 liber a jest teprve 22 let. Bydlí v Schenectady, New York. Několikrát již zvítězil v řecko-římském zápou.

— Protože nedaleko Plzeňského Sokola v Chicagu zřídila komise západních parků malý park s moderní tělocvičnou a plovárnou, kamž vstup lidu bude volný, bude asi muset jmenovaný sbor plovárnu zrušit a zaříditi jen sprechy pro cvičící členstvo, jakož i oblékárny dle nejnovějších vzorů.

— U T. J. S. Mladých, sboru to kdysi k naší N. J. S. náležejícího zaveden byl český stejnokroj. Nedivíme se bratřím v Racine, ale tolik bychom jim byli radou, aby již i k řadám sdruženým se přidali.

— Br. A. Richter jest cvičitelem místního sboru turnérů v Breckenridge, Minn. a věnuje se úkolu svému svědomitě. Týž náležel kdys k jednotě v Jindř. Hradci a jest sokolem upřímným.

— Pro nedostatek místa nebylo lze rubriku tuto v číslech minulých umístiti, kdežto dnes všech otisků z listů nesokolských snažíme se uvarovati a to jedině z té příčiny, že takové a podobné "kadidlo" nám nevoní a my jen rozhodně spolchatí chceme na zprávy našich zpravodajů technických a dopisovatelů jednotlivých sborů. To týká se zejména veřejných, tělocvičné práce a p.

— Příčiněním br. K. Dvořáka, člena místního sboru T. J. Tyrš v Cedar Rapids, Ia., založen byl v nedalekém městečku Solon sbor sokolský, jenž čítá již 20 členů a z těch 11 eviči vedením br. B. Trefného, snaživého cvičitele sboru v Cedar Rapids. Není pochyby, že nový sbor záhy přidá se k naší N. J. S., jakmile jen trochu bude v koleji.

— Členské diplomy, jakž vydala je Slovanská Těl. Jednota Sokol maloval br. Jaroslav Košar. Přiznáváme, že práce to nejen vkusná, rázu čistě uměleckého, ale co hlavního, že tu účel Sokolstva slovenského zvláště velice pěkně jest vystihnout. Diplomy dostane každý člen jednoty, tak aby vstoupivší cizinec do domu bratra sokola, Slováka, ihned byl na členství jeho v sdružení tělocvičném upozorněn. V tom jest dojista hodně.

Sokolky.

— Blíží se sjezd a tu zejména pro naše odbory sokolek se musí něco státi. Bude se muset vynajít příčina, proč tolik ještě odborů jest mimo řady naší N. J. S.

— Sokolky slovenské sdružené v jednotě Venea Sokola odbývají budou 30. t. m. svůj sjezd a sice v Perth Amboy, N. J. U příležitosti té uspořádá Župa M. M. Hodžova závody, tak aby se ukázalo zjevně co hlavním úkolem všech těch, již jména Sokola používají. Sestry slovenské mají svou jednotu, uznávajíce potřeby organizace, jen u nás nemůže se pochopit.

— A. Dvořáková jest championkou v jízdě na kolečkách, čili v bruslení, jež jen i naším děvůškám doporučujeme. Táž procestovala již celé Spojené Státy i Kanadu a

vyhrává všude. V New Yorku závodila a minule zvítězila v Kentucky.

— Otázka tykání, pokud se týče sokolek měla by na sjezdu býti náležitě rozřešena. Má sokol právo sokolce tykat, či chceme mít u nás v tom ohledu rozdíly kastovní jako v Čechách a jiné?

Dorost a žactvo.

— Úzkostlivé obavy některých učitelů, zejména ale učitelek, aby žák nikdy nedovedl zasadit rány svému soupeři, nejsou správné. Nám milejší, kdo dovede se učit, ale při tom dovede i obratně ránu dát a přijmout.

— Při evičení hovořte co možná česky. Do hovoru nikdy nemíchejte slov anglických a do anglické rozpravy slova česká, hanobili by jste si tak obě řeči na jednou a komolili.

— Jestli pak vám někdy evičitel ukáže ten náš list "Sokol Americký"? Ji snad doma otec, aneb matka z něho předčítá? Ne-li, tož předčítejte sami co se vám nejvíce zamlouvá a můžete-li jděte mezi soudruhy své, řekněte jim, co tu dobrého a poučného a proč by měli se dát k Sokolu. A ještě jednou, nezapomeňte, že časopis dorostu sokolského "Sokolské Besedy" z Čech měl by sbor váš odbírat. Jsou tam pěkné věci a z těch by jste mohli čerpat poučení, jakž zaříditi v listě našem, aby i vám se více místa věnovalo.

Věci české a slovanské.

— Pražské "Obchodní listy" uveřejňují nyní tržby pražských obchodních závodů ve dnech všesokolského sletu. V sedmi slavnostních těch dnech tržili: "U Choděrá" 56.000 kor., "u Fleků" 82.000 kor., kavárna "Slavie" 29.000 kor., kavárna "Louvre" 31.000 kor., na Žofíně 42.000 kor., hostinec "Louvre" 43.000 kor., Střelecký ostrov 60.000 kor., "u Labutě" 15.000 kor., Ferdinand Šíp, velkoobchod s klobouky 20.000 kor., St. Bartoš, Příkopy, 18.000 kor., Václav Vlk, obchod s látkami, 25.000 kor., Město Paříž" 170.000 kor., Friml, Celetná ulice, 20.000 kor., Václav Chmel, Spálená ulice, 19.000 kor., V. A. Treybal 43.000 kor., hotel "Paříž" 59.000 kor., kavárna "Union" 20.000 kor., "Café Francais" 32.000 kor., "Corso" 36.000 kor., "Continental" 37.000 kor., "Central" 32.000 kor., "Videňská kavárna" 32.800 kor., Piskáček 26.000 kor., Toch 83.000 kor., Oehler 192.000 kor., Fischer 145.000 kor., Teweles 95.000 kor., M. Schiller 153.000 kor., Wolf a Schleim 295.000 kor. Tedy celkem asi 1,478.000 K. — Cifra jistě zajímavá, ale málo — věrohodná. Ukazuje nanejvýše, že pražští obchodníci hodně tržili, ale nic více. Který obchodník na světě jde do novin s tím, co utržil!

— Rokovací sjezd vzdělávacích odborů sokolských obvyklý se bude někdy na podzim. Činnost osvětová jak vidět v Čechách jest zorganizována a na nás bude jen následovati na sjezdu příštím.

— V "Sokolském Věstníku" čteme mezi jiným tato slova přímo zdrcující pro všechny ty, kdož nás tu "spasiti" hodlají: "Žijeme v ovzduší úzkoprstosti, která si plete kulturu se škrobeným vystupováním, s uhlazenou neupřímností, a jakkoli postrádá skutečné kulturní tradice, které by se vzdělaný člověk mohl držet, pokutuje malicherným opovržením každé vyloučení z etikety, která zakazuje i třeba rychlou chůzi po ulici."

— Sokolský těloevik nabývá půdy i v ruském vojsku a jedná se již o evičitele a učitele.

— Sokolstvo dolnorakouské jest rovněž na postupu, tak Župa tamní soustředěná nyní 1583 muže a 223 žen. Z těch jest evičenců 685 a 109 evičenek.

— Roku 1910 bude odbývat polské Sokolstvo slet na paměť 500 let, kdy u Gruenwaldu Poláci nabili Němcům jen dost. U té příležitosti bude 25 let Sokolstva v Krakově.

— V Orenburgu založen Uralský Sokol. Ruské úřady již proti názvu Sokol neměly námitek. Působí tam jako evičitel br. Honzátko.

K PŘÍŠTÍM ZÁVODŮM ZÁPADNÍ ŽUPY.

Píše Franta Slavětinský.

V minulém článku téhož nadpisu, psal jsem o předběžných potřebách k závodům. Mimo to zaslána byla dle usnesení Župního Výboru každému sboru žádost, aby přihlášky k závodům v čas zaslaly. Až již čas stanovený chýlí se ku konci — přec jest málo těch sborů, jež povinnosti své zadost učinily. Viděti v tom zase, jak ten duch lenosti, pohodlnosti v některých jednotách dosud vězí. Panuje u nich ten zastaralý zvyk, že přihlášek k závodům nezašlou, aneb činí tak až poslední chvíli — tu nastane pak zmatek, ve všem nesrovnalost a nepořádek. Chceme předejiti všemu podobnému a Župní Výbor snaží se všemožně povznést Župu na stupeň nejlepší. Však snahy a práce jeho u některých sborů zůstávají nepovšimnuty, těloevik v mnohých sborech se zanedbává a na různé informace a dopisy ani se neodpoví. Dle toho vidíte, že chválit nemohu, ale stěžovat na nepochopení myšlenky sokolské u mnohých. Mezi těmi, jež až dosud přihlášky zaslaly vidím kradosti mé též oba sbory z Oklahomy — jednoty Oklahoma City a Prague. Snažil jsem se při pobytu mezi nimi získati je pro závody župní a tehdy poukazováno mi na velkou vzdálenost, však nyní vidím, že v platnost u nich přišel úryvek ze známé písně "byť i cesta daleká, ta sokolika neleká." Příkladem toho měli by následovat všechny sbory ze státu Kansas — ty přece to mají bližší, o nebraských netřeba ani psáti — těch jest povinností první.

Závodní Výbor se souhlasem Župního Výboru doporučil zahradu Omažského Sokola za místo ku odbývání závodů. Nechci zde šíře rozepisovati se o místě onom, však mně zdá se, že požadavkům závodním nevyhovuje. Jednání to omlouvá pouze pád nepříznivého počasí, že totiž budeme doma a v suchu. Až nebylo mi dopřáno, bych zasvěcen byl do všech příprav, jež výbor závodní koná, přec laskavostí jednoho dostal se mi do rukou nástin programu slavnostních těchto dnů: V pátek 31. července uvítání a ubytování boreů a soudečů. Večer schůze soudečů a boreů. V sobotu 1. srpna v 7 hod. ráno začátek závodů. Večer v 8 hod. ples. V neděli 2. srpna v 10 hodin ráno zkouška na prostná, o 1. hodině odpolední slavnostní průvod městem a ve 3 hod. veřejné evičení v Omažské Sokolovně. Večer v 8 hod. divadelní představení a odevzdání cen vítězům. Tolik až dosud mi znám.

V poslední schůzi Žup. Výboru usneseno odbývat současně závody čekanců (totiž těch, již mají od 14 do 18 let.) Pro závody tyto určena jsou evičení prostná, jež na požádání každému sboru župním náčelníkem zaslána budou. Dále kůň na šíř a dél, skok vysoký a daleký. Čekance tyto nutno ovšem také v čase nejkratším župnímu náčelníku oznámiti.

ŽÁDOST K BRATRSKÝM JEDNOTÁM V CHICAGU!

Milí bratři!

Obraťme se na vás se žádostí o výpomoc a doufáme, že nám ji neodepřete. Letos slavíme 20leté trvání veřejným evičením v Dexter Park Pavillionu na 43. a Halsted ul. V naší místnosti veřejné správně provéstí nebylo možno. Máme ve evičení na 200 dítek, sokolů kol 40 a sokolek as tolikéž. Větší místnost v okolí tomto není, a proto byli jsme nuceni najmout tuto obrovskou budovu. Je pro něco podobného jako na zakázku stavěna, ale je tak velká, že naše hrstka by se v ní ztratila. Proto potřebujem aby řady naše byly sesíleny vámi. To jest ona pomoc, kterou od vás

žádáme. Neoslyšíte-li nás prospějete tím jménu českému. Mnoho krajanů našich pracuje v jatkách, mnoho jiných zase v jatkách obchoduje s příslušníky všech možných národností. Uspořádání evičení v tomto pavillonu přivábí k nim mnoho eizonárodovců, neb v okolí jatek, čili v Town of Lake, nebylo dosud nic podobného uspořádáno. Tím se cizině ukáže co děláme pro výchovu mládeže a že náš národní život je účelný a při tom ušlechtilý. Nebudeme plýtvati slovy, povinnost nás volá, a jsme jisti, že pozvání toto nevyzní na prázdno, že postavíte se nám po bok, pomůžete získat nám dobré jméno a přispějete ku povznesení české osady naší v očích eiziny. Ku veřejnému evičení tomuto vypracována byla br. Jozou Kotrbatým zvláštní prostná evičení, o jichž nacvičení snažně žádáme bratry evičitele jednot, které s námi budou chtít vystoupit. Zde přinášíme vyobrazení budovy v níž evičení bude. Sedadel pevných je

d) výdrž.

4. a) Stoj únožný v levo — třetí stranou (pol. hřbetní);
- b) půlobrat v pravo ve stoj zánožný v levo — výdrž v upažení;
- c) přinožit v levo — připazit;
- d) výdrž.

ODDÍL II.

1. a) Zapažit (pol. palcová);
- b) výdrž;
- c) vzpažit předpažením (pol. palcová);
- d) výdrž.
2. a) Půlobrat v levo, stoj zánožný v pravo — výdrž ve vzpažení;
- b) paže skřít upažmo (pol. hřbetní);
- c) přinožit v pravo — třením připazit (ne mrštěním);

DEXTER PARK PAVILLION, TOWN OF LAKE V CHICAGU.

pro čtyři tisíce osob, loží je 90 a každá pro 6 osob. Arena, v níž se evičit bude, je vejčitého tvaru a jsou do ní tři vchody, je ohrazena, a od sedadel je oddělena ochozem as 10 stěviců širokým. Sedadla postupně se zvyšují ku zdím a ze všech je dobrý pohled na evičiště. Není to jako v Coliseum, kde ti v dolejších sedadel viděli jen to, co měli před sebou. Vstupné je velice levné. Později přineseme vnitřní pohled budovy.

CVIČENÍ PROSTNÁ KU VEŘEJNÉMU VYSTOUPENÍ V DEXTER PARK PAVILLIONU.

Žáci do 12. let.

Cvičení s činkami.

Základní postavení: stoj spatný — připazit. Časomíra: 1 a, b, c, d — 4 a, b, c, d. Každou sestavu evičíme Skrát.

ODDÍL I.

1. a) Předpažit (poloha palcová);
- b) výdrž;
- c) paže skřít zapažmo (poloha palcová);
- d) výdrž.
2. a) Třetí stranou (pol. palcová);
- b) výdrž;
- c) připazit;
- d) výdrž.
3. a) Předpažit (pol. hřbetní);
- b) výdrž;
- c) skřít zapažmo (pol. palcová);

d) výdrž.

3. a) Stoj zánožný v pravo — zapažit (pol. palcová);
- b) výdrž;
- c) vzpažit (pol. palcová) — předklon;
- d) výdrž.
4. a) Vzprím a klek v pravo — upažit (pol. palcová);
- b) výdrž;
- c) vztyk ve stoj zánožný v pravo — paže skřít upažmo (pol. palcová);
- d) přinožit v pravo — třením připazit.

ODDÍL III.

1. a) Dřep — předpažit levou, upažit pravou (pol. palcová);
- b) vztyk;
- c) upažit levou, předpažit pravou (pol. palcová);
- d) výdrž.
2. a) Půlobrat v levo, stoj zákrožný v pravo — vzpažit zevnitř (pol. palcová);
- b) výdrž;
- c) přinožit v pravo — čelnými kruhy zevnitř vzpažit zevnitř;
- d) připazit upažením.
3. a) + b) = 1 a + b;
- c) výpad v pravo stranou — upažit levou, předpažit pravou (pol. palcová);
- d) výdrž.
4. a) Půlobrat v levo ve stoj zánožný v pravo — upažit pol. palcová;
- b) přinožit v pravo — zapažit — předklon;

- c) vzpřím — paže skřít zapažmo;
d) trčením připažit.

•

Žačky do 12 let.

Cvičení s kroužky.

Základní postavení: stoj spatný, ruce v bok, kroužky bočně vztýčené. Časomíra: 1 a, b, c, d. — 2 a, b, c, d.

ODDÍL I.

1. a) Stojem úkročným v pravo unožit levou;
b) přinožit v levo;
c) = 1 a;
d) = 1 b.
2. a) Stojem úkročným v pravo stoj únožný v levo — upažit, kroužky bočně vztýčené;
b) půlobrat v pravo ve stoj zánožný v levo — předpažit, levá obloukem spodním, kroužky čelně svislé;
c) přinožit v levo — upažit, kroužky bočně vztýčené;
d) výdrž.

V době následující ruce v bok a celé cvičíme znovu, opakujeme cvičení 4krát kolem. V poslední době oddílu připažíme.

ODDÍL II.

Zákl. post.: stoj spatný, připažit.

1. a) Předkrokem v levo zanožit v pravo — levou skřít předpažmo dovnitř kroužek rovně, pravou zapažit zevnitř, kroužek strmě v zad;
b) výdrž.
c) stoj přednožný v pravo — levou skřít vzpažmo, kroužek čelně vztýčený, pravou předpažit, kroužek rovně v před;
d) výdrž.
2. a) Půlobrat v levo (na špičkách) ve stoj úkročný v pravo — vzpažit, kroužky rovně zevnitř;
b) předklon — zapažit, kroužky strmě v zad;
c) vzpřím, unožit v pravo — předpažit, kroužky čelně vztýčené;
d) přinožit v pravo — připažit.
Celé opakuje se 4krát kolem.

ODDÍL III.

Základní postavení jako k II. oddílu.

1. a) Podřep — upažit, kroužky čelně vztýčené;
b) vztyk — vzpažit, kroužky rovně v před;
c) paže skřížit nad hlavou, levá v předu, kroužky čelně vztýčené;
d) výdrž.
2. a) Krok v levo v před s přísunem pravé — paže zůstanou v předešlé výdrži;
b) krok levou v před — paže ve výdrži předešlé;
c) stojem předkročným v pravo a půlobratem v levo ve stoj únožný v pravo;
d) výdrž.
3. a) Přinožit v pravo — upažit, kroužky rovně dovnitř;
b) zanožit v pravo, přepažit — zapažit, kroužky strmě v zad;
c) klek v pravo — upažit, kroužky čelně svislé;
d) výdrž.
4. a) Vztyk ve stoj zánožný v pravo — paže vydrží v poloze předešlé;
b) stojem předkročným v pravo a půlobratem v levo ve stoj únožný v pravo — paže vydrží v poloze předešlé, však kroužky čelně vztýčené;
c) přinožit v pravo — připažit.
d) výdrž.

Celé cvičí se 8krát.

Žáci od 12 let.

Cvičení s tyčemi.

Tyč jest dřevěná, 4 stopy dlouhá, obyčejné tloušťky. Na jednom konci tyče nasazena jest dřevěná koule 3 palce v průměru měřicí.

Při nástupu tyč nesena na pravém rameni, předloktí směřuje rovně v před.

Základní postavení: stoj spatný, tyč rovně dole, konec tyče opatřený koulí v pravé ruce, levá podhmatem.

ODDÍL I.

1. a) Stoj zákročný v pravo — tyč před prsa rovně;
b) půlobrat v pravo ve stoj úkročný v pravo — tyč k levému rameni kolmě v levo vzhůru;
c, d) výdrž.
2. a) Půlobrat v pravo ve stoj předkročný v pravo — obloukem spodním tyč k levému rameni strmě v levo v před, (pravá ruka zůstane při levém rameni);
b) tyč rovně v před vzhůru;
c) stoj zánožný v pravo — tyč k pravému rameni, rovně v pravo v před;
d) výdrž.
3. a) Půlobrat v pravo ve stoj únožný v pravo — tyč k pravému rameni, rovně v pravo stranou (l. ruka zůstane u pr. ramene a pouze vzdálenější konec tyče pohybuje se vodorovným směrem v pravo stranou);
b, c) výdrž;
d) přinožit v pravo — tyč tečně v před rovně na pravo (levá paže v předpažení, pravá v upažení).
4. a) Dřep;
b) vztyk — tyč nad hlavou, šikmě v pravo stranou;
c) tyč nad hlavou rovně;
d) tyč dolů, rovně.

ODDÍL II.

Základní postavení jako v I. odd., však konec tyče s koulí v levé ruce.

1. a) Dřep — tyč nad hlavou rovně;
b) vztyk — tyč dolů, rovně;
c) dřep — tyč před prsa, rovně;
d) vztyk — tyč před prsa kolmo v levo vzhůru.
2. a) Stoj zákročný v pravo — tyč na prsa, rovně v levo v před;
b) výdrž;
c) půlobrat v pravo ve stoj únožný v pravo — tyč před prsa rovně;
d) výdrž.
3. a) Stoj zánožný v pravo — tyč před prsa kolmo, v levo vzhůru;
b) klek v pravo — tyč pod pravé rameno, rovně v levo v před a hned sešine se levá ruka k ruce pravé, lokte přitisknou se k tělu;
c, d) výdrž.
4. a) Vztyk, půlobrat v pravo ve stoj únožný v pravo — tyč na prsa šikmě (obě paže jsou pokrčené, levá ve výši ramene, pravá ve výši boku);
b) unožit v pravo — trčením tyč před prsa, šikmě (obě ruce zůstanou ve výši předcházející);
c) přinožit v pravo tyč dole, rovně;
d) výdrž.

ODDÍL III.

Základní postavení jako k II. oddílu.

1. a) Tyč před prsa kolmě, v levo vzhůru;
b) tyč v pravé ruce k pravému boku, šikmě v zad, levá ruka pustí tyč a zapaží (pravá ruka sjede po tyči a zadrží as v první třetině délky tyče od koule);
c) stoj zákročný v pravo — tyč na pravé rameno, šikmě v levo v před (levá uchopí tyč v přiměřené délce nadhmatem);

- d) půlobrat v pravo na patách ve stoj úkročný v pravo — prudkým převratem hořeního konce tyče napřed. tyč k pravému boku, levá v před (pravá ruka přehmatne s dokončeným převratem za ruku levou), hled v levo obrácen.
2. a, b, c, d) Výdrž.
3. a) Klek v pravo;
b) tyč před prsa rovně v levo v před (ruce poblíž sebe);
c) tyč k pravému rameni, rovně v levo v před (konec tyče o rameno se opírá, obě paže pokrčené a lokty od těla odchýlené.);
d) výdrž.
4. a) Vztyk, půlobrat v levo ve stoj zánožný v pravo — převratem tyč na pravé rameno, rovně v pravo v před;
b) půlobrat v pravo ve stoj únožný v pravo — tyč na prsa rovně, v pravo stranou (hled stále od 1 a) až do 4 b) obrácen jest ve směru zákl. postavení.);
c) unožit v pravo — tyč před prsa rovně;
d) přinožit v pravo — tyč dole rovně.

ODDÍL IV.

- Zákl. post. jako v I. odd., však konec tyče opatřený koulí v pravé ruce podhmatem, levá nadhmatem;
1. a) Čtvrt obrat v pravo, hled v levo — tyč na pravé rameno, šikmě v levo v před;
b) zákrokem klek v pravo — převratem tyč pod pravé rameno, rovně, v levo v před, pravá ruka při převratu sjede po tyči až k levé ruce, načež levou před pravou ruku přehmatneme;
c, d) výdrž.
2. a) Tyč na pravé rameno, rovně v pravo v před
b) podpor klečmo zánožmo v pravo, (levá ruka pustí tyč a o zem se opře, tyč zůstane v ruce pravé a koncem o zem se opírá);
c) šinutím levé ruky v před a pravé nohy v zad, přitisknem se co nejbližší k zemi;
d) výdrž.
3. a) Vzpím a šinutím pravé nohy ku předu klek v levo tyč na pravé rameno, rovně v levo v před (levou rukou uchopí se tyč u pravé ruky a pravá šine se pak po tyči až k pravému rameni.);
b) vztyk v předhyb v pravo — tyč k levému boku, šikmě v levo v zad;
c, d) výdrž.
4. a) Bod na hlavu, pravá ruka sjede k levé, tyč nalezá se pak před prsou, strmě v před.
b) půlobrat v levo ve stoj úkročný v pravo — tyč na pravé rameno rovně, obě ruce v před.
c) unožit v pravo — převratem tyč před prsa, rovně v před (tyč držíme oběma rukama za konec)
d) přinožit v pravo — tyč dole, rovně.

Žačky od 12 let.

Cvičení s kužely.

Základní postavení: stoj spatný, paže zapažmo skrčené, kužele vztýčené.
Ruch: dle $\frac{3}{4}$ taktu.

ODDÍL I.

1. Předklon, zanožit v pravo — bočné kmihy do zapažení.
2. Vzpím, přinožit v pravo — bočné kmihy do předpažení.
3. Malé bočné kruhy, pravou vnitř, levou vně, nazad s půlobratem v levo v předpažení na pravo.
4. Přisunem pravé stoj spatný — čelními středními kmihy na levo dolu paže skrčit zapažmo, kužele vztýčené.

Celé opakujem v stejném pořadu 4krát a pak to samé opět 4krát v druhou stranu provedem, celkem 32 dob. V následujících 16 dobách liché zástupy začínají zanožením v pravo a sudé zástupy zanožením levé. V dalších 16 dobách opáčně zástupy cvičí, což činí druhých 32 dob.

ODDÍL II.

- Základní postavení: stoj spatný, kužele upažmo rovně.
1. Úkrok v levo s přísunem v pravo ve výpon — levou malý čelný kruh zevnitř v předu, pravou čelný dolní kmih, obě jsou pak v předpažení na levo.
 2. Úkrok v levo a přednožit pravou dovnitř — čelné kmihy dolní do předpažení na pravo.
 3. Celý obrat v levo na špičkách ve výpon — čelné kmihy dolů do předpažení na pravo.
 4. Stoj na plné chodidlo — levou kmihem dolů a pravou malým čelným kruhem dovnitř v předu, kužele upažmo rovně.
 5. = 1.
 6. = 2.
 7. Celý obrat v levo — čelné kmihy dolů do vzpažení.
 8. Levou malý čelný kruh zevnitř v předu do upažení, pravou čelný kmih dovnitř do upažení.
- Celé cvičí se Skrát.

ODDÍL III.

- V základním postavení kužele předpažmo rovně.
1. Bočné kmihy do zapažení
 2. Hmit podřepmo — bočné kmihy do paží připažmo skrčených, kužele vztýčené.
 3. Čelné kmihy dovnitř do vzpažení.
 4. Půlobrat v levo ve stoj zánožný v pravo — čelné velké kruhy dovnitř.
 5. Podpor podřepmo zánožmo v pravo — bočné kmihy napřed, půdice kuželů spočinou na zemi.
 6. Poklek v pravo — bočnými kmihy vzpažit.
 7. Vztyk, výskokem na levé zanožit v pravo — bočnými kmihy na před, kužele v podpaždí (paže jsou skrčené, lokty stranou, půdice kuželů na zad směřují).
 8. Přinožit v pravo — bočnými kmihy kužele předpažmo rovně.
- Celé cvičí se Skrát.

Sokolové.

Cvičení s tyčemi.

Základní postavení: stoj spatný, tyč v pravé ruce, volný konec, tyč u špičky pravé nohy, pravá paže mírně v odpažení, levá připažena.

Časomíra: 1 a, b, c — 8 a, b, c.

Každou sestavu cvičíme Skrát.

V poslední době každého oddílu přijde tyč k pravému rameni kolmě v pravé ruce připažené.

V základní postavení přijde se na 1, tyč rovně stranou v upažení, pol. malíková, na 2 tyč ku špičce pravé nohy.

ODDÍL I.

1. a) Půlobrat v levo ve stoj zánožný v pravo — tyč upažmo rovně (v pravé ruce) v poloze malíkové, levou zapažit dovnitř, hled v pravo;
b, c) výdrž.
2. a) Přinožit v pravo — tyč dole rovně, levou uchopí se tyč;
b) tyč před prsa, rovně;
c) tyč nad hlavou, šikmo v levo v před.
3. a) Stoj zánožný v pravo — tyč k pravému rameni, rovně v pravo v před;
b, c) výdrž.

4. a) Stoj přednožný v pravo (pravou patou o zem se opíráme, špička nohy jest od země zdvižena) — tyč před prsa rovně;
b) půlobrat v levo ve stoj úkročný v pravo;
c) předklon.
5. a) Vzpřím, úhyb v pravo — tyč k levému rameni, rovně v levo stranou;
b, c) výdrž.
6. a) Půlobrat v levo ve stoj zánožný v pravo (tyč v poloze předešlé);
b) výpad v pravo stranou, dolním obloukem tyč k pravému rameni, rovně v pravo stranou;
c) výdrž.
7. a) Půlobrat v levo, zanožit v pravo — náprah na rub vrchní, levou předpažit pol. pale. (Do náprahu přejdeme tím, že pustivše levou rukou tyč, opíše uvolněný konec celý kruh až do náprahu);
b, c) výdrž.
8. a) Výpad v pravo v před — rub vrchní pravou, levá zapaží (pravá ruka prodloužením rubu přijde až k levému boku, volný konec tyče šikmě na zad směruje.);
b) přinožit v pravo — upažením tyč v základní polohu, levou připažit.
c) výdrž.

ODDÍL II.

1. a) Půlobrat v levo ve stoj zánožný v pravo — tyč upažmo rovně, poloha malíková, levá upaží, hled v pravo;
b) máchem spodním na stěh v pravo v před, levou rukou uchopí se tyč za pravou, oba lokty k tělu přimknuté, tyč nachází se v poloze strmé a ve směru stěhu směruje.
c) výdrž.
2. a) Náprah na bod vrchní obouruč, levá v upažení, pravá předpažmo skrčena — náponem pr. nohy přenesem váhu těla na nohu levou, pravá pak pouze špičkou podlahy se dotýká;
b, c) výdrž.
3. a) Výpad v pravo v před — bod vrchní, pravá ruka sjede po tyči až k ruce levé;
b) návrat na stěh — kryt vrchní obouruč na levo;
c) výdrž.
4. a) Výpad v pravo v před — náprah na rub vrchní obouruč;
b, c) výdrž.
5. a) Máchem vrchním po pravé straně v kryt vrchní obouruč na pravo; levá pustí tyč a zůstane v předpažení a uchopí tyč opět, když touto v kryt přijdeme
b) únik na pravo v zad (doby a—b splynou jaksi v nepřetržitý pohyb;
c) výdrž.
6. a) Půlobrat v pravo výpon na levé, unožit v pravo, — tyč obloukem dovnitř v pravé ruce, upažmo rovně, levá upaží;
b) podpor dřepmo levoruč únožmo v pravo (tyč v poloze předešlé);
c) výdrž.
7. a) Půlobrat v levo v dřep zánožmo v pravo, (trup ku předu nachýlen tak že v jedné přímce s nohou zánožmo) — levou rukou uchopit volný konec tyče a tyč nad hlavou, rovně;
b, c) výdrž.
8. a) Vztyk a zanožit v pravo — levou rukou pustit tyč a upažit, tyč v pravé ruce svislá;
b) přinožit v pravo a tyč v základní polohu;
c) výdrž.

ODDÍL III.

1. a) Půlobrat v levo ve stoj zánožný v pravo — upažit, tyč v pravé ruce rovně stranou pol. mal.;

- b) spodním máchem po levé straně těla na stěh v pravo v před, levá páže skrčena upažmo (stěh jako při šermu končím);
c) výdrž.
2. a) Mách vrchní po levé straně (přijdeme opět ve stěh jako v době 1 b);
b) výpad v pravo v před — bod vrchní (levá zapaží);
c) výdrž.
3. a) Celým obratem v levo zanožit v pravo — vzpažit pravou obloukem spodním, tyč (v pravé ruce) kolmě — zapažit levou;
b) přednožením v pravo celý obrat v levo na levé špičce v únik v pravo v zad, předklon — levou rukou uchopí se tyč v prostřed podhmatem a konec tyče opře se o zem, pravá ruka nachází se poblíž pravého boku, levá u levého kolena;
c) výdrž.
4. a) Vztyk a vzpřím ve stoj zákročný v pravo — tyč před prsa rovně v levo v před;
b) stěh — tyč k pravému boku rovně v levo v před, levá páže jest ohnutá a lokty k tělu přimknuté.
c) předhyb v levo — bod vrchní (obouruč).
5. a) Výpad v pravo v před — rub spodní, levá zapažit dovnitř;
b) výdrž.
c) půlobrat v levo, unožit v pravo — vzpažit zevnitř (obě paže), tyč v pravé ruce strmě stranou.
6. a) Půlobrat v levo ve stoj zánožný v pravo — spodními oblouky pravá vzpažit, tyč kolmě, levá odpažit;
b) výpad v pravo stranou — pravou čelným obloukem zevnitř, tyč k levému rameni, rovně v levo stranou (levou rukou tyč uchopíme);
c) výdrž.
7. a) Půlobrat v levo ve stoj zákročný v pravo — tyč nad hlavou rovně (v obou rukou);
b) podpor dřepmo zánožmo v pravo (tyč v obou rukou);
c) vzpřím v předhyb v levo — tyč k levému rameni, rovně v levo v před.
8. a) Přednožením v pravo a půlobratem v levo unožit v pravo — obloukem vrchním upažit (obě) tyč v pravé ruce svisle (levou rukou pustíme tyč v okamžiku, když při oblouku konaném levou rukou v upažení přijdeme.
b) přinožit pravou — tyč v základní polohu.
c) výdrž.

ODDÍL IV.

1. a) Půlobrat v pravo — odpažit tyč v pravé ruce v poloze malíkové v jedné přímce s paží;
b) výpad v pravo stranou — náprah na rub vnitřní (levou uchopí se tyč při pravé ruce);
c) výdrž.
2. a) Půlobratem v levo na levé špičce výpad v pravo v před — rubem vnitřním tyč k levému boku šikmě v levo v zad (ruce skřížené, pr. nad l.);
b) výdrž;
c) pravorně náprah na rub vrchní, levá zapaží.
3. a) Náponem pravé nohy a půlobratem v levo úhyb v levo, vzpažit zevnitř, tyč v pravé ruce strmě stranou, levá odpaží a ihned podpor klečmo levoruč únožmo v pravo, kryt vrchní pravou;
b, c) výdrž.
4. a) Půlobrat v levo do podporu dřepmo zánožmo v pravo, (kratší konec tyče o zem opřen, tyč kolmě);
b) vztyk, unožit v pravo — upažit (obě paže), tyč v pravé ruce rovně za hlavou;
c) stojem skřížným v pravo v před celý obrat v levo ve stoj spatný, výdrž v upažení).
5. a) Pravou čelný kruh zevnitř do upažení, volný konec

tyče za hlavou se nalezající vztýčením až rovnoběžně s pr. paží přivedem a pak celý kruh konáme. Levá výdrž v upažení;

- b) výpad v pravo stranou, hled na levo — pravá čelným machem (dolním) náprah na rub vnitřní, levá výdrž;
- c) výdrž, však levou chopíme tyč těsně před pravou rukou.
6. a) Půlobrat v levo, přednožit v pravo — spodním máchem tyč před prsa, rovně v před;
- b) půlobratem v levo v unožení v pravo — čelným máchem vrchním upažit, tyč v pravé ruce (obě paže v upažení t. j. levou pustíme tyč a též upaží);
- c) výdrž.
7. a) Půlobrat v levo, stoj zánožný v pravo, obloukem spodním tyč na pravé rameno, rovně v pravo v před, levá ruka uchopí tyč u pravého ramene;
- b) Klek v pravo — tyč nad hlavou, šikmě v levo v před;
- c) vztyk ve stoj zánožný v pravo — tyč před prsa rovně.
8. a) Upažit, tyč v pravé ruce svisle, (levou opět tyč pustíme);
- b) přinožit v pravo — tyč v základní polohu;
- c) výdrž.

Sokolky.

Cvičení s kužely.

Základní postavení: stoj spatný, kužele předpažmo na levo.

Ruch dle $\frac{3}{4}$ taktu.

ODDÍL I.

1. Levou malý čelný kruh v předu zevnitř, pravou velký čelný kruh dovnitř (kužel začne pohybem dolů);
2. Velké čelné kruhy v předu na levo.
3. Kužele = 1 a stoj zánožný v pravo.
4. Celý obrat v pravo — velké čelné kmihy na levo do vzpažení.
5. Přinožit v pravo — čelné kmihy na pravo do předpažení na levo.
6. Malé čelné kruhy dovnitř před rukama.
7. Čelné kmihy dolů do vzpažení.
8. Střední kruhy na levo za hlavou.
9. Zanožit v pravo — bočné kmihy napřed do zapažení.
10. Stoj přednožný v pravo — bočné kmihy do předpažení.
11. Půlobrat v levo ve stoj únožný v pravo — levá kmihem dolů upažit, pravou malý čelný kruh dovnitř v předu do upažení.
12. Přinožit v pravo — velké čelné kruhy dovnitř.
13. Velké čelné kruhy dovnitř.
14. Pravou malý čelný kruh dovnitř v předu, levá kmihem dolů předpažit na pravo.
15. Kmihy dolů předpažit na levo.
16. Malé čelné kruhy dovnitř před rukama.

ODDÍL II.

Základní postavení: Stoj spatný, levá zapažmo, pravá upažmo.

1. Stojem úkročným v pravo, poskok na pravé v pravo stranou s unožením v levo (po vykonaném úkroku poskočíme v druhé třetině taktu o délku malého kroku stranou). — Kužele předpažmo na levo.
2. Přinožit v levo — kmihy dolů předpažit na pravo.
3. Malé čelné kruhy dovnitř před rukama.
4. Půlobrat v levo ve stoj zánožný v pravo — levá kmihem dolů a pravá kmihem za hlavou v předpažení na levo.
5. Předklon, zanožit pravou zevnitř — bočními kmihy dolů zapažit.

6. Vzprím a předkrokem v pravo klek v levo — bočními kmihy napřed vzpažit.
7. Vztyk ve stoj zánožný v levo — střední bočné kruhy napřed.
8. Půlobrat v levo, unožit v levo — pravá kmihem zevnitř za hlavou, levá čelným kmihem dovnitř v předpažení na levo vzhůru.
9. Přinožit v levo — kmihy dolů levou za tělo, pravou v předu, malé kruhy za tělem na levo.
10. Kmihy vzhůru kužele předpažmo na pravo.
11. Pravou malý čelný kruh v předu dovnitř, levou kmihem dolů kužele upažmo (rovně).
12. Velké čelné kruhy dovnitř.
13. Střední kruhy zevnitř za hlavou do vzpažení.
14. Půlobrat v levo ve stoj zánožný v pravo — kmihy na pravo kužele v předpažení.
15. Malé bočné kruhy vně rukou na zad.
16. Přinožit v pravo — kužele v základní polohu.

ODDÍL III.

Základní postavení: stoj spatný, kužele v upažení na pažích sklopené.

1. Úkrok v levo s přísunem v pravo do výponu — kužele v základní poloze vydrží.
2. Stojem úkročným v levo, celý obrat v levo ve stoj únožný v pravo — kužele výdrž v základní poloze.
3. Přinožit v pravo — malé kmihy dolu v předu do vzpažení (kužele spustí se s paží a přejdou v jednu přímkou s pažemi a hned pokračuje se napnutými pažemi až do vzpažení).
4. Velké čelné kruhy dovnitř.
5. Únik v pravo v zad — paže skrčit předpažmo, kužele bočně sklopit na ramena.
6. Vztyk a půlobratem v levo v stoj únožný v pravo — třetí vzhůru, kužele vztýčené.
7. Kmihy na pravo, malé kruhy v připázení v předu na levo.
8. Půlobrat v levo ve stoj zánožný v pravo — kmihy nahoru v předpažení.
9. Přinožit v pravo, podřep — rozpažit kužele upažmo rovně.
10. Vztyk malé vodorovné kruhy nad rukama na zad v upažení.
11. Půlobrat v pravo ve stoj zánožný v levo — levá kmihem dolů a pravá středním bočným kruhem napřed v předpažení.
12. Půlobrat v levo přinožit v levo — levá kmihem dolů a pravá kmihem za hlavou v předpažení na levo vzhůru.
13. Velké čelné kruhy na levo — v třetí čtvrti taktu vykoná se půl obrat v levo ve stoj zánožný v pravo.
14. Výskok na levé noze s zanožením v pravo — bočními kmihy v zapažení.
15. Přinožit v pravo — bočními kmihy napřed paže skrčit připážmo, kužele vztýčené.
16. Čelnými kmihy dovnitř kužele v základní polohu.

ODDÍL IV.

Základní postavení: stoj spatný, kužele připážmo vztýčené.

1. Předkrokem v pravo přednožit v levo, v druhé čtvrti taktu poskok napřed (v přednožení v levo) — bočními kmihy nazad kužele v předpažení.
2. Přinožit v levo — malé bočné kruhy napřed vně paží.
3. Bočními kmihy dolů po levé straně těla levá v upažení, pravá ve vzpažení (trup otočí se na levo).
4. Levá dolním kmihem a pravá bočným středním kruhem napřed v předpažení (trup otočí se v před).
5. Půlobrat v levo ve stoj zánožný v pravo — kmihy dolů vzpažit.

6. Přinožit v pravo — velké čelné kruhy na pravo.
7. Kmihy na pravo malé kruhy v připázení v předu na levo.
8. Půlobrat v levo ve stoj zánožný v pravo — kmihy napřed v předpažení.
9. Předkrokem v pravo zanožit v levo, při druhé čtvrti taktu poskok na pravé noze (levá v zanožení) — bočnými kmihy dolů, kůžele bočně pod pažďi, půdice v zad směřují (lokti upažmo).
10. Přinožit v levo — kmihy napřed do předpažení.
11. Malé bočné kruhy na zad, pravá uvnitř, levá vně.
12. Půlobrat v levo stoj únožný v pravo — pravou střední kruh zevnitř za pravým ramenem, levou kmihem dolů upažit.
13. Velké čelné kruhy zevnitř.
14. Stojem skřížným v pravo v předu celý obrat v levo ve stoj spatný — kmihy dolů upažit.
15. Malé kruhy zevnitř v předu.
16. Kmihy dolů kůžele v základní polohu.

Poznámka: Všude, kde udává se pouze poloha paží, jsou kůžele v jedné přímce s pažemi, není-li jinak udáno.

KVĚTEN.

1. Dělnický den.
Poradní schůze o Svazu v Chicagu, Ill.....1905
2. Státní závody v Nebrasce.....1904
3. Zemřel Henry Ling, zakladatel švéd. těl.....1839
4. Založen ruský těl. spolek v Moskvě.....1882
T. J. S. Crete, Neb. založ.....1883
6. Policejní zákaz druhého sletu v Praze.....1887
7. Zemř. vynikající činov. Fr. Švare v Plzni.....1906
8. Založ. T. J. S. Wilber, Neb.....1882
9. Zemř. A. Spiess, zakl. škol. těl., Darmstadt.....1858
10. Zemřel český mecenáš Ústřední Matice Školské B. Schnell.....1897
11. První výlet Sokola pražského v kroji na Závist.....1862
Zemř. zaslouž. evičitel Sokola Pražského A. Tlamka
13. Založ. odbor sokolek T. J. S. Philadelphia, Pa....1896
15. Nar. Žofie Podlipská, spisovatelka v Praze.....1838
16. První přípravný sjezd za účelem zal. Č. O. S....1886
Položení základního kamene k Nár. Divadlu v Praze.....1868
Zahájení jubilejní výstavy v Praze.....1891
První schůze evič. sboru Č. O. S. v Praze.....1889
19. Slovenská Tělocvičná Jednota založena v Americe..1873
21. Gutmuths, nár. vych. pěst. těl. zemř. v Jebeheimu..1839
22. Sokolstvo české ve Francii, v Arrasu.....1904
Zal. Sok. Jednota Mošna, Philadelphia, Pa.....1897
23. Zemřela Eliška Pešková, spis. div.....1895
24. Zemř. Mikuláš Koperník, slav. hvězdář.....1543
25. Sjezd ital. gymnastů v Miláně, Č. O. S. zastoupena..1903
Zal. Odbor Sokolek Plzeňského Sokola v Chicagu..1884
26. Zemřel Fr. Palacký, slavný dějepisce český.....1873
Sokolstvo slovenské na kongressu Národní Lígy v Clevelandu, O. 1907
27. Sjezd Slovenské Těl. Jednoty v Allegheny, Pa....1907
29. Jan Malypetr, první český učitel těl., narozen.....1815
30. Prvé závody Slovenského Sokolstva v Americe....1907
Zdobení hrobů.
Bitva u Lipan, porážka čes. demokracie.....1434
Zal. T. J. S. Brooklyn, N. Y. — není více.....1894
Zemř. J. Dobřanský, star. Sokola ve Lvově.....1886
31. Kurs učitelů těl., český, po nař. min. v Praze.....1891
Tragiická smrt J. Brodila v New Yorku.....1882

— Pěstovati vědu a nemilovati lidí, jest jako rozžiti pochodň a zavřítí oči.

DOPISY.

Dillonvale, O., 15. dubna.

Konečně mohu s radostí nemalou uhopit péro a pochlu-bit se za sbor T. J. Sokol Horník, že jsme docílili, že bylo nám lze si zakoupit náradí ku evičení, a to poměrně v dosti krátkém čase, neboť jednota naše stává teprve od měsíce října roku minulého. Museli jsme ovšem pracovat všemi silami, aby peníze na náradí se zahospodařily. Ale za to se můžeme dnes těšiti z toho, jak mládež naše, t. j. dorost, evičení navštěvuje. Cvičí totiž dvakrát týdně pod dozorem bratra Chejtofského. Jest jich vždy 22 až 26, což jest na Dillonvale počet dosti slušný. Nemůžeme tolikéž ovšem říci o našem evičím členstvu, které jest přítomně nějak liknavé. Chodí jich ze 20 evičit již jen 12 neb 14. Doufám však, že se zase napraví. Dnes svádějí vinu na to, že nemáme prý dostatečného evičitele, po kterém se nyní nemůžeme poohlédnout. Protož, jen mužně vpřed, nedejme se ihned zstrašit, když se vše najednou nedaří.

Zároveň vzdáváme všem sborům a příznivcům našim srdečný dík, že nám na náradí přispěly. Jsou následující: Sokol Čechie, Chicago, \$2.00; Sokol Vyšehrad, Lucas, Kans., \$1.00; Sokol Chicago \$2.00; Sokol Blesk, Baltimore, \$5.00; Sokol Nová Vlast, Cleveland, O., \$2.00; Sokol South Omaha, Neb., \$2.00; Jan Chejtofský \$2.00; Nejmenovaný při zába-vě \$2.50. Úhrnem \$18.50.

Jelikož však nemůže býti stále ten lidský život náš veselý, aby nebyl také někdy svízal, musím přistoupit též ku zprávě, která nás všechny rmoutí. Co toto piší jest tomu pět týdnů co se nám jeden bratr, Josef Košťálek, při práci v dole těžce poranil, tak že musel býti dopraven do Hoskinsovy nemocnice ve Wheelingu. Tamtéž se bude muset podrobit nejspíše operaci na zraněné páteři, tak že má k očekávání po dlouhé nemoci, že sotva vyvázne, aby byl opět tak zdravý jak dříve. Ale doufejme v jeho mladou tělesnou konstrukci, že se operace zdaří úplně, což bychom mu všichni jen ze srdce přáli! Na zdar!
Josef Švare.

New York, 20. dubna.

Veřejné evičení žactva tělocvičné školy naší jednoty, pořádané v neděli odpol. 5. dubna za velikého účastenství rodičů i přátel tělocviku, bylo velkým svátkem té naší mládeže, která veřejným vystoupením svým dokázala, že dobrovolná kázeň i pořádek jde jim nejen k duhu, ale též, že milují evičitele své a jim i sobě radost a čest působí. Přesně o 3. hod. odpol. za zvuků sokolské hymny veházejí nepřehlédné řady v desíti-stupech do dvorany naší, napřed dříve čata a těsně za nimi hoši, a když i s evičiteli svými, semknuti těsně v řadách, vyplnili tělocvičnu, vystoupil starosta br. Jos. Veselý, přivítal obecnost i mládež naši, objasnil účel školy naší výchovné, vyzýval rodiče, aby mírným napomínáním byli nápomocni evičitelům, co se kázně a pořádku týče. Dále poukázal na dítky zanedbané, po ulicích se potulující, na rozdíl dítek evičících, a znovu dovolával se rodičů českých aby svěřili jen bez starosti evičitelům našim dítky své, kde o zdraví jejich se úzkostlivě pečuje a pošle-li evičitel nezpůsobné neb vzdorné, neposlušné dítě domů, necht' na evičitele nehubují, naopak necht' přijdou a přesvědčí se, proč ze evičení posláno bylo domů. Tak pak se znávše pravou povahu svého dítěte, mohou spíše působiti hlavně v domácnostech, aby neposlušnost neb vzor byl laskavým slovem překonán. Pěknou řeč svou skončil přáním plného zdaru tohoto evičení.

Myšlenka ukázati celou tělocvičnou školu v práci najednou, se zdařila mnohé oko radostí jen zablesklo.

Číslo 2. Ukázka evičení prostných evičebního večera, provedena veškerými děvčaty v počtu přes dvě stě najednou. Cvičitel Ferd. Martyny.

Ukázka tato nebyla zvláště snad studována, poněvač

skládala se z nejlépejších výkonů, však provedena byla velice pěkně jako na důkaz, se práce postupná a jednotná.

Číslo 3. Cvičení s batony a činkami, žáci od 6 do 8 roků. Cvičitel veterán Jan Pavlík, v počtu 78. Krásné obrazy i přesné provedení zasloužilo si chválu, kterou obecnost často dala na jevo.

Číslo 4. Cvičení s věnečky a se zpěvy, žačky od 6 do 8 roků. Cvičitel F. Martyny, v počtu přes 80. Zpěv "Po loukách sestřičky", byl pohyby s věnečky tak pěkně znázorněn, že hudba, zpěv, ozdobné kroky a obraty se slovy zpívanými přímo v jedno splynuly.

Číslo 5. Cvičení s činkami. Cvičitel Jos. Gregor, počet dítek 90 a sice žáci od 8 do 11 roků. Cvičení toto bylo již namahavější, těžší, však provedeno bylo ladně a bez chyby.

Po delší přestávce následovalo číslo 6., cvičení ozdobných kroků s vějíři, žačky od 8 do 11 roků, v počtu 64. Cvičitel Vác. Hampl. Nastudování přesné a provedení krásné a zdařilé zcela.

Číslo 7. Cvičení s praporecí; hoši od 11 do 14 roků. Cvičitel Ant. Jahoda. Složitě a poměrně těžké cvičení toto provedeno hladce a úsečně, což zajisté bylo jen po vzoru náčelníka našeho.

Číslo 8. Cvičení skupinová s obručkami; žačky od 11 do 14 roků. Cvičitel Ferd. Martyny, který tímto číslem zapsal se opět v srdce všech přítomných. Mát' on vždy novinku, kterou přesně nastuduje. Dětská pěvecká škola mezi cvičením zazpívala dva krásné sbory a sice "My jsme české děti z českých hor" a "Smíšený zpěv nář. písní" vedením cvičitele zpěvu br. R. Průšy a tak i po této stránce podán byl důkaz, co zmůže vedle tělocviku i český hlahol a český zpěv. Litovati jest mi, že škola pěvecká tak málo dítkami navštěvována jest. Hodinu týdně mohlo by věnovati zpěvu přes dvě stě dítek místo nynějších 60 a zvláště, když začíná cvičitel učiti i noty a dává je opisovati doma ke každé cvičené písni. Tímto způsobem naučí se dítě noty znát, pěkně zpívat a česky psát. Posílejte dítky vaše do zpěvu!

Veřejné cvičení zakončeno bylo cvičením na nářadí; žáci od 11 do 14 let. Tu ukázali jsme výkony školní, denní učení v tělocviku. Celkem veřejné cvičení potkalo se s velkým úspěchem, začal cvičitelům dítek srdečně děkujeme, uznávající píli i snahy jejich.

Ve středu dne 8. dubna účastnili se borci naší Ant. Jahoda, Jos. Gregor a V. Heisler závodů o předáctví "Amateur Athletic Unie" v tělocvičném ústavu Dr. Savage. Vzdor tomu, že anglické a německé tělocvičné kluby vyslaly nejlepší své boree, sok. Gregor na koni na děl dobyl první ceny, získav 37.90 bodů; druhým byl Fr. Steffens od National Athletic Club získav 37.85 a třetím V. Heisler se 37.10 body. Sokol Ant. Jahoda dobyl 3. ceny na hrazdě a 3. cenu "al-around" athleta. Jako soudce ve významných závodech těchto zasedal br. náš Mart. Klein, který odměněn byl vkusným cenným zlatým znakem.

Naše sokolky a Klub příznivkyň a manželek Sokola nezapomínají na sokolský náš ústav. Tak v předposlední schůzi naše tetičky poslaly stovku a naše sestřičky \$50 jako opětný dárek naší paní Sokolovně. Jen jsem žádostiv, jakým asi způsobem my se jim někdy odměníme.

Sbor dramatický ukončil sezonu velice zdařile. Poslední fraška "Krásná Lída" byla sehraána velmi pěkně, veskeré zpěvy, dobře nastudované, velice se líbily a každý odcházel úplně spokojen s tím přáním, aby škeré hry naše navštíveny byly tak jako poslední. Finanční krize, ochablost obchodu a žádná téměř práce zavinily, že finanční úspěch za celou sezonu nebyl tak uspokojivý, jak by být měl, však doufám, že příští sezona vynahradí nám dvojnásobně to, co letošní utrpěla.

Michael Kafka.

Long Island City, N. Y., 26. dubna.

Jsem vskutku nucen již napsati několik řádků také o jednotě naší. Mnoho potěšitelného není, ale může se ještě napravit.

V poslední době se u nás cvičí lépe, nežli dříve a veřejné cvičení, které bude se pořádát v měsíci říjnu t. r. doufám, že bude vzpruhou pro celou naši jednotu i pro Sbor Sokolek. Prvního února t. r. pořádala jednota naše Šibřinky, které byly slaběji navštívené, nežli dřívější leta. Toho byly asi příčinou spoutaný průmysl a peněžní tíseň. Celkem byla zábava skutečně bratrská a potrvála až do bílého dne. Cvičící členové provedli rej s hudbou, sami si různé hudební nástroje opatřili a při reji se sami doprovázeli, což se všeobecně líbilo. Obdrželi první cenu skupinovou a darovali ji ve prospěch jednoty naší. První mužskou cenu obdržel br. Al. Vančura, jenž daroval ve prospěch české svobodomyslné školy.

V poslední zimní sezoně sehrál náš dramatický odbor dvě divadelní představení; souhry byly dobré. Jen velké potíže má ředitel a režisérovi při rozdávání úloh. Dá ochotníku úlohu a ten mu ji za týden vrátí a tak se stane, že za 14 dní po rozdání úloh obdrží ředitel až 3 úlohy zpět a tím se stává, že oznámení divadla nemohou být dříve tištěna než asi týden, neb ani ne, před divadlem. Tot' ovšem krátká doba ku pozvání obecnosti, a ředitel si při tom nemůže pomoci. Je žádoucí, aby se to v příští sezoně neopakovalo, a aby ochotníci si odvykli vracet úloh vůbec.

Dne 29. března t. r. pořádal dramatický odbor jednoty naší přednášku. Pořad byl pečlivě sestaven; ale nemohl býti vyplněn zcela, protože někteří oznámili den před přednáškou, že se nemohou dostavit. V takovéhoto pádech měla by jen nemoc omlouvat a ne si usmyslit v poslední chvíli a neúčinkovat. Co se dramatický odbor stará, zvláště ředitel a režisérovi, aby vše bylo v pořádku a najednou před samou přednáškou jsou zklamáni, poněvadž program nemůže býti vyplněn tak, jak byl sestaven a obecnost je zkráceno o některá čísla a požitky. Přednášel nám obč. L. A. Vlček z New Yorku na téma "Naše svobodomyslné hnutí a jeho význam." Řeč jeho byla pozorně vyslechnuta a úplně správná a všeobecně se líbila, načež byl přednášející odměněn dlouhotrvajícím potleskem. Doufám, že k nám příště znovu zavítá a neodřekne. Slečna M. Trpišovska, ačkoliv velmi mladá, přednesla číslo své na housle výborně. Jednotu s proměnou (komická scéna se zpěvy) sehráli členové dramatického odboru. Obecnost se bavilo. Na to provedla četa cvičících členů jednoty naší pěkné cvičení na bradlech, jež se velice líbilo. A tu skutečně každý se zájmem pozoroval jak se hoši tuží, neboť byla to první četa, na kterou jsme se zmohli z našeho dorostu, našich žáků, skoro za 22 roků.

Co je toho příčinou, že tak malé procento z našeho dorostu, když dosáhnou 18 roků k jednotě naší, přistupuje, opravdu nevíme. Jednota naše zavedla své doby i podporu v nemoci a úmrtí a to jen z toho důvodu, aby udržela větší počet členů u jednoty a pro cvičící členstvo, aby udržela větší činnost ve cvičení. Udělali jsme zvláštní výhody pro cvičící členy, totiž člen, který cvičí 4krát za měsíc, platí 30c měsíčních příspěvků a v pádu nemoci obdrží \$5.00 týdenní podpory do úhrnné částky \$200. Na vzdor těmto výhodám přece se tak nestává a místo, aby k jednotě přistoupili a nadále cvičili a se tužili, jdou žel raději k jinému spolku, kde nemusí cvičit. Ale co je při tom pozoruhodné, že jsou mezi nimi i synové starých harcovníků sokolských, a pak má jednota naše prospívat. Dejme tomu, že některý z bratrů našich bude agitovat, požádá toho neb onoho občana neb mladíka, který nikdy necvičil, aby přistoupil k jednotě naší. Jakou odpověď můžeme očekávat? Pranic bych se nedivil, kdyby poukázal na syny sokolů, kteří jako žáci cvičili a nyní, když mohou k jednotě přistoupit, dají se k jinému spolku.

Nechci se šířiti o tom rozepisovati, ale pouze připomínám, že žák, který po leta v jednotě naší cvičil a nyní chce přistoupiti k nějakému spolku, patří rozhodně nejdřív jednotě naší a tím jenom oplátí sboru co dříve proň týž byl učinil.

V poslední schůzi zvolili jsme dva zástupce do sjezdu N. J. Sokolské, odbývaného v Detroit t. r., a sice jsou to: br. Truneček Matěj a br. Kostka Štěpán, starší. Z toho důvodu, že tam bude mnoho práce a takových výborných pracovníků pro N. J. S. jako zvolila naše jednotka, bude tam potřeba. Na zdar!

Václav Vančura.

Omaha, Neb., 28. dubna.

Dne 1. března znovu nastoupil jsem místo společného cvičitele v Župě Západní. S chutí začal jsem pracovati u sborů Omaha, So. Omaha, Plattsmouth, u sokolů So. Omaha a později též v Omaha.

Po dvouměsíčním pobytu opouštím místa tato, abych u jednot venkovských přípravy k závodům vykonal. 4. května vyjedu totiž do Dodge a Howells. Považuji za svou povinnost, abych zprávu o činnosti tělocvičné v místech, kdež jsem působil, v listu našem uvedl.

U Těl. Jed. Sok. Omaha ze 200 členů bylo toho času cvičících členů 16 a 5 čekanců, již společně cvičili. V So. Omaze ze 80 členů do cvičení chodili 4 členové a 6 čekanců. V Plattsmouth ze 40 členů 2 členové a 4 čekanci.

Číslice ty mluví samy za sebe, a tu věru, že netřeba se příliš rozepisovati. Člověku je bolno při pohledu na takovouto statistiku práce. Nic platné napomínání moje, ba někdy i prosby — návštěvu větší docíliti jsem nemohl. Velká lenost a pohodlnost úžasná zavládla mezi členstvem, a bude-li to takto pokračovati, budeme moei leckterého sboru název "Tělocvičná" vymazati. S cvičenci, jež z tolika počtu členstva v cvičirně jsem našel, uspořádal jsem tři veřejná cvičení: 12. dubna v Omaze, 19. v So. Omaze a 25. v Plattsmouth.

Pořad cvičení omažského vyplněn byl as následovně: 1. ouvertura, 2. společný nástup všech cvičících, 3. proslov spol. cvič. Záp. Župy, 4. cvičení činkami — žáci těl. školy omažské, 5. cvičení tyčemi (závodní) — sokolky so. omažské, 6. cvičení prostrná (závodní) — sokolové, 7. kroužení kuželi — sokolky omažské. Každé číslo této části provedeno při hudbě. Zvláště líbila se cvičení činkami, provedená žáky v počtu 20, a prostrná členů.

Druhá část programu sestávala ze cvičení členů na nářadí. Vyniklo zde cvičení na vysokých bradlech a cvičení na dvou koních. Taktéž cvičení skupinová jako číslo závěrečné provedli členové k úplné spokojenosti.

V So. Omaze pořad byl následovně: 1. Ouvertura. 2. Cvičení prostrná a skupinová — žáci těl. školy so. omažské v počtu 15. 3. Cvičení tyčemi (závodní) — sokolky so. omažské. 4. Cvičení činkami — žáci těl. školy omažské. 5. Cvičení prostrná (závodní) — sokolové. 6. Cvičení ozdobných kroků a činkami — sokolky so. omažské. Taktéž i zde cvičení všechna provedena při doprovodu hudby. Druhá část programu byla cvičení na hrazdě, bradlech, koni na šíř a děl, všech účastníků sokolů z Omahy a So. Omahy. V Plattsmouth program byl obsahem laktky o něco chudší — poněvač sokolky tamnější necvičí. V pořadu byla: 1. hudba. 2. Proslov starosty Záp. Župy br. Míky. Řeč jeho plna byla ostrých výčitek bratrům tamnějším a mnohé dobré slovo a napomenutí jim také dal. O kěz bylo by to co platno! Třetím číslem byla cvičení prostrná žáků v počtu 12. 4. Cvičení prostrná (závodní) sokolů. V druhé části bylo cvičení na hrazdě, bradlech, koni na šíř a děl.

Na všech třech cvičeních účastnili se cvičící z Omahy, So. Omahy a Plattsmouth, jinak nebylo by mě možno, ani jednoho z nich provésti. Veškerá cvičení líbila se — tisk český i anglický pochvalně se o nich též zmiňuje — rád bych však věděl, jak asi je těm bratrům, již vědomi jsou si

toho, že cvičit by mohli a necvičí. Pokud mně se týče, styděl bych se, jsa sokolem, při veřejném cvičení státi v řadách diváků. Myslím, že kdo sokolem se chce zváti, necht' koná co při vstupu v kruh sokolský slíbil a kdo tak nečiní, sám z nepravdy se usvědčuje, neupřímnosti a co takový pro Sokolstvo nemá ceny žádné.

Franta Slavětinský.

Bruno, Neb., 27. dubna.

Jsou v životě lidském okamžiky, jež dovedou rozprouditi krev i člověka jinak chladného, v tom žití našem ve strádání otužilého, jsou chvíle, jež dovedou pohnouti bláznami mozku, že div lebka nepuká při zjevech radostných, průkazech práce opravdové, nezištné, jakž snad v té Americe u jiného ani spolku není, jako u Sokola. Málo jest takových a podobných okamžiků světlých a ty co jsou za časté dokázaly nám, že ještě jest u nás cit pro něco vznešenějšího, že po stránce výchovné jsme pracovali a pracovali hodláme. A co zatím jinde neblahé nastalo stanutí, u nás jen s potěšením sděluji hotovíme se k činům. Jak rád dnes běhu péro do ruky, abych sdělil radost naši i s tím listem sokolským, poučovatelem našim, karatelem i rádcem nejlepším. Máme síň naší dohotovenou i konáme všechny přípravy ku otevření té naší Sokolny a odevzdání ji veřejnosti. Ustanovili jsme se na dni 7. června i postarali jsme se, abychom získali řečníky co nejlepší. Slavnostním řečníkem bude br. F. J. Sadílek z Wilber, Neb. Bude mluvit česky a jakž známe jej po sokolsku upřímně a od srdce. Již se na něho těšíme. Anglicky promluví krátce několik vynikajících mužů, zejména kandidát prezidentství Hon. Jennings Bryan, pak přítel Sokolstva James C. Dahlman z Omahy, mayor města Omahy, senator Aldrich z David City, exsenator C. Hastings, distriktní soudce J. R. Evans. Bude to jedna z největších slavností odbývaných v okr. Buttlar. Dostati takové zasloužilé muže a vynikající osobnosti do našeho města jest jen důkaz, že muži ti mají úctu před výchovou tělocvičnou, že mají pochopení pro snahu naše, že znají to naše Sokolství. Nedivte se tudíž, že jsme tak trochu hrdí na tuto výmohu a získání takých sil, již proto že hodláme zároveň podati průkaz práce tělocvičné a uspořádati veřejné u této významné pro nás příležitosti. Jen jak k nám zavítá br. Slavětinský, na jehož pomoc v tom ohledu čítáme. Že účast našinec z celého okolí bude značná, jsme jisti a rozumí se, že rádi uvidíme hlavně členy bratrských jednot okolních i vzdálenějších. Jen přijďte k nám a v počtu hojném. Kvitujeme zároveň milodary. T. J. S. Český Lev, Brainard, Neb., poslala nám \$10.00 na naši Sokolnu. Díky vřelé a srdečné. Na zdar!

Václav Blatný.

Newark, N. J., 28. dubna.

Doba sjezdu se kvapem blíží a tu každého upřímného a pravého sokola povinností jest, aby řádně prozkoumal stanovy N. J. S. a shledal-li, že to neb ono mohlo by býti zlepšeno, opraveno, čímž by se N. J. S. prospělo, tu zajisté každý taký bratr, sokol, podá návrhy u sboru svého a sbor pak, sezná-li, že návrh podobný Sokolstvu prospěje, zajisté pověří svého zástupce do sjezdu, aby návrh onen přednesl, aneb již napřed V. V. oznámí. Ano, návrhů by byla možná plná nůše, po sjezdu pak návrhů plný koš. Předně tu máme na mysli tu naši "svobodomyslnost." Jeden řekne "ty mě to nebudeš učit znát; já si mohu myslet co chci, a jsem svobodomyslný." Druhý na to zas "co že, ty jsi svobodář, tedy každý věřící jest též svobodářem." Třetí zas myslí, že když to vezme od kaplana až k papeži, od papeže až na toho tatíčka nebeského a vynadá jim hezky od "plie", že on má patent na tu svobodomyslnost. A tak to jde dnes celými Spojenými Státy Severo-Americkými. Hádek a štvání plno, svorné práce však poskrovnu, ba skorem žádná.

Nár. Jed. Sok. má sice v stanovách, že jsme svobodáři, že se hlásíme veřejně k straně svobodomyslné, ale nevím, nevím, snad jsme toho již zapomněli. Orgán náš však ne. Ten se drží statečně zásady té. Ale členstvo? Částečně! Proto má hlavně být brán zřetel na to, koho do našich řad přijímáme. A to jest, svobodáře, muže energické, muže, kteří jsou nadchnuti pro věc sokolskou a ne jen když zalíbí se mu něco na veřejném evičení, dá se k Sokolu a jde dvakrát do schůze sborové a víc pak se tam neukáže. Po šesti měsících pak jest vyloučen.

Těž něco o té činnosti sboru našeho. Jak pozorují každé neděle v evičení, máme dosti hezkou sílu členů evičících. Br. náčelník A. Chalupa učinil dobrý začátek a doufám, že i nadále bude mít evičírnu plnou. Právě se připravuje evičení prostných na letní vystoupení které odbývá sbor náš na den věnění hrobů, dne 30. května. Br. Vác. Duda, aby také neostal pozadu, tuží se se sestrami našimi, totiž se sokolkami. Jen svorně v před, bratři, a práce vaše bude zapsána v srdcích lidu našeho. Ta malá drobtina jak jsem se doslechl též prý vyrukuje na 30. května a provede prostná vedením našeho Tondy z Rašovic. Vidíš jak to půjde, jen když se chce a když je dobrá vůle. Sestry naše sokolky pořádaly zábavu na velkonoční pondělí, dne 20. dubna, spojenou s dvouaktovkou "Potopa světa". Návštěva byla pěkná. Súčastníci jsme se sborově. Pěvecký sbor pak přednesl několik písní, jež byly odměněny bouřlivým potleskem. Srdečné díky Vám za obětavost Vaši. Dále sokolky a sokolové Děd. Am. Sok. a pak řád "Bratři Vzhůru" čís. 112 Č. S. P. S. I Vám všem sestry a bratři D. A. S. a řádu Č. S. P. S. tisícový dík za návštěvu Vaši. Taktéž českého obecnstva mimo oněch spolků dostavilo se valně. Nemohu nic více říci, než že svornost, bratrskost, více pospolitosti začíná mezi námi zavládat.

A nyní ještě něco. Po deseti letém odpočinku opět bude založena zde v Newarku Česká Svobodná Škola sobotní. Totiž bude se vyučovati každou sobotu odpoledne. Patronát školní již požádal Svobodnou Obec v New Yorku o učitele. Krásná věc, ale pracovat a jen pracovat, třeba Patronát sklídl nevědek místo díků, nedbejž však na to a pracuj dále. Za těch 10 let co škola neexistovala, co tu škody — co dítek odrostlo v muže a dívky aniž by se naučili číst a psát česky. Proto hled'me aspoň nyní napravit. Zástupcem do sjezdu zvolen byl u nás bratr dobrý a starý činovník br. Pitterman, jehož náhradníkem jest br. Ptáčník. Končím dopis svůj v té blahé naději, že bude mi možno podat příští více zpráv ze sboru našeho. Jsem s bratrským "Na zdar!"

V. J. Rychetský.

Baltimore, Md., 28. dubna.

Dnešní můj dopis začínám smutnou zprávou. Jest mně zdělit bratrům ztrátu, která stihla nás úmrtím sokola příčinnivého, který pro naše zásady sokolské pracoval a věnoval zájmům našim nejlepší část svého života. Ve středu dne 15. t. m. rozesla se bleskurychle zpráva, že br. Frank Hranička skokem před vlak pennsylvanský zmařil svůj mladý, nadějný život. Zanechal manželku a čtyři malé děti, již oplakávají svého drahého manžela a otce. Sokol Hranička narozen roku 1874 v Pačivě, okres Horažďovice a do Ameriky přistál jako hoch 11-letý roku 1885. Vyučil se řemeslu krejčovskému u svého strýce sokola Aug. Šímy, které až do své smrti s dobrým úspěchem provozoval a dopracoval se toho, že žil v dosti dobrých poměrech hmotných, na důkaz, že byl dobrým řemeslníkem. Sokol Fr. Hranička byl v každém ohledu platným členem Sokolské Jednoty Blesk, která v něm ztrácí jednoho z nejlepších činovníků. Zvláště nemalých zásluh doblý sobě o postavení našeho nynějšího stánku, naší Sokolovny, kteráž bývala vždycky jeho ideálem. Mimo to byl dobrým a jiným evičícím členem; hned od té doby, co do této země přistál, měl velkou zá-

libu ve evičení a později byl evičitelem té naší drobtiny, která si ho co dobrého a přívětivého učitele velice vážila a jež skutečně milovala. Po několik roků zastával úřad pokladníka ku všeobecné spokojenosti sboru jakož i súčasnil se prací četných výborů. V poslední době byl náměstkem. Sokolských závodů súčasnil se skoro všech a při posledních v Newarku zastával úřad soudce. Krátce řečeno, Hranička byl vzorem sokola. Sokolem jaký má být a jichž ztrátu dvojnásob nutno želeť. Asi před třemi roky ztratil svou družku, kterou mu zákeřná choroba odňala. Táž zanechala mu tři děti; po čase oženil se podruhé a měl s nynější manželkou jedno dítě.

Mimo jeho vlastní rodiny želi ztrátu jeho dva bratři, dvě sestry a celá řada přátel krevních a nespočetný počet osobních, kteří jej všichni milovali a si jej vážili. Pohřeb sokola Hraničky odbývá dne 18. dubna, a ačkoliv dopoledne kdy pohřeb odbývá dosti silně přšelo. dostavil se slušný počet sokolů asi 130, aby svého druha na jeho poslední cestě doprovodili. V domě smutku promluvil nad rakví místopředseda řádu Osvojených čís. 136 Č. S. P. S., jichž členem bratr Hranička po dlouhou řadu let byl. Po té vynesli sokolové rakev a doprovodili pozůstatky zesnulého do evičírny, kde pěvecký odbor zapěl píseň pohřební a nad rakví promluvil sokol Fr. Elsnie, načež průvod seřaděn bral se ku Nár. Hřbitovu. Na hranicích města rozloučili se sokolové naposledy s milým bratrem svým. Na hřbitov odejel pěvecký odbor, a když u hrobu ještě jednou promluvil místopředseda řádu Osvojených, spuštěna rakev za zpěvu hymny Kde domov můj? Tak uloženy pozůstatky bratra Hraničky ku poslednímu odpočinku. Čest a stálá paměť budiž jeho památce! Již příští neděli, dne 3. května odbývá sbor náš místní závody, jež zajisté budou dobrou vzpruhou pro naše evičící ku další činnosti. Vše pokračuje dosti dobře i pěvecký odbor opět začal se evičiti, jen ta naše pořadová ne a nejdou. Na vyzvání náčelníka sešlo se ku pořadovému v měsíci březnu asi 20 bratří. Velmi malé procento na sbor čítající 225 členů, ale v dubnu se jich nesešlo ani tolik a tak po té celozimní nečinnosti odložíme naše pořadová až na zimu v té naději, že na příště vynahradíme to, co jsme v uplynulém čase promeškali. Na zdar!

Frank Elsnie.

Burnell, Neb. 28. dubna.

S potěšením zasílám maličkou zprávu od našeho sboru T. J. Sokol Ord., Neb. Junáci se činí jen co pravda, aby v příštích závodech, jež budou odbývány v Omaze ve dnech 31. července, 1. a 2. srpna, získali prý první cenu, což vám hoši jen od srdce přeji. Jen tužte se a pracujte. Dne 23. dubna sokolci v Ord sehráli divadlo pod názvem "Neodané manželství", jež k úplné spokojenosti podali obecnstvu, a to taky neskrblilo bouřlivým potleskem.

Při této příležitosti br. Boh. Černý přednesl následující krátký, prostý ale jadrný proslov: "Nyní naskytla se mi příležitost, kdy přál bych si promluvit k vám pár slov od srdce k srdci a již předem jsem vám zavázán díky, když budete věnovat mi chvilku upřímnou pozornost, a takto pak doufám, že porozumíte mým slovům o naší sokolské činnosti. Jak vám známo, bylo často krušné zápasiti, aby se náš sbor sokolský udržel, a vzdor nepříznivým poměrům, jaké jsme museli nejednou přestát, udržel se. A dnes právem můžeme říci, že v přítomné době s úspěchem mnohé u nás docíleno bylo se stanoviska práce tělocvičné a činnosti naší vůbec, důkazem toho, že jsme obdrželi druhou cenu při státních závodech minulých.

Avšak milí přátelé, to vše nedostačuje, neboť jak nám má záležeti na tělocviku, to jest na utužení zdraví a síly, tak nám má záležeti na utužení mysle, totiž vzdělávání se — zkrátka pokračujeme přísně podle našich stanov a bude nám k prospěchu i ku cti. — Proto začínáme tento krok dnes,

a jako sokolové sehraje poprvé i divadlo. Doufám, že nám prominete nějakou tu chybičku, avšak co bude nyní zmeškáno, budeme hledět příště dvojnásobně vynahradit. — Milí přátelé! Nemohu se ubránit stížnosti, jež mi tane na mysli, a sice, že na tak veliký počet zde usazených krajanů, jak v městě tak v okolí, většina, jak pozoruju chová dosud přímo mrazivou netečnost a lhostejnost vůči věci sokolské. A proč to? Vždyť je to jediný národní spolek v této naší druhé vlasti, který se zasazuje o to, aby se pěstovala naše milá řeč mateřská a vůbec dbá o výchovu celku a zvláště mládeže, aby se nám neodezila. Hled'te přátelé nám podati pomocnou ruku, vždyť jest to ve prospěch jak nás, tak i samých vás! Doufám, že konečně odhodíte od sebe onu liknavost a přisvojíte si heslo naše: "Co Čech, to sokol." Vstříc tomuto uskutečnění pak volám Na zdar!" Prostinká řeč br. Boh. Černého se velice přítomným líbila a jediné z toho ohledu uvádím, protože u nás začátečníků každé dobré slovo platí. K tomu dodávám, že skutečně i u nás je zapotřebí utužení ducha. V přítomné době vše možné se podniká na všech stranách, aby veškerý lid poznal ve světle vlastního rozumu všechny ty škůdce, již zákeřně číhají, aby jen ten lid mohli oloupit o to nejdražší, to jest o duševní svobodu.

A v podobných případech my sokolové máme nejvíce obětavě a se sebezapřením kráčet v boji proti všem tmářům. Známé nám, že T. J. Sokol nejen pěstuje tělocvik, ale pracuje ve prospěch pokroku lidstva a vzdělání, hledí vychovati mladou generaci větší schopnosti a duševní dokonalosti.

Avšak chceme-li k tomuto cíli pracovati, je předně potřeba dokázati všichni pevnost, utužení, nejen síly, nýbrž i charakteru a našich zásad. Ten pak, kdo nosí na obou ramenou, u nás pozbývá veškeré sokolské hodnoty a není tím, za jakého se prohlašuje, protože se přímo neřídí podle zásady a myšlenky sokolské, myšlenky, jež hlásá: "Vývinem těla a ducha k svobodě!" Rozuměj, vyproštění se a zřeknutí všech dogmat náboženských, totiž věr. Ale nejen zřící, nýbrž též v tom smyslu také pracovati a vždy a všude svobodomyšlně jednati, poctivě, otevřeně a jako muž celý.

Na zdar!

Jakub Belina.

Schuyler, Neb., 29. dubna.

Četl jsem jednotlivé dopisy v minulém čísle Sokola Amerického a tu mi jaksi svědomí počalo klásti výčitky, jako když jsem za svého mládí vklouzl do komory a smlsal smetanu. Stále mne něco vybízí a pobádá — ty nedbalče, lenochu, — jsi dopisovatelem, piš a hned — ne, nemohu, nemám času, musím tam a tam, třeba jest to někam, kam bych jít nemusil, ba ani snad neměl. Tak se s dopisem odloží, zapomene a jest konec všemu. Přejde první a druhý den měsíce a pak jest již pozdě.

Jest skoro směšným se takto zpovídati, ale že mnoho jiných mi dá za pravdu, to již předem vím. Tak se stává s psaním, cvičením, vykonáním některé ze spolkových prací a podobně. Často však našinec ani vinen toho není, přijde pokušení právě v nejpříhodnější dobu a též tu poslední chvíli. Večer před cvičením po celodenní lopotě kráčím, eště se téměř blažen, že mohu v dobré náladě navštívit cvičení. Kráčím po chodníku a tu potká mne kamarád — nesokol — "ha, brachu, kam to valíš?" "Do cvičení." "Ale nechod' dnes, udělej mi to k vůli, pojď se mnou tam a tam, máme tam zábavu, bude divadlo, pak tanec, budeme mít "good time". Zarazím, jako by do mne uhořelo, nevím co na to říci. Zase ten zlý pokušitel, třeba jest v podobě mého kamaráda. Pomyslím na cvičení, vidím tam řadu a místo, kde obyčejně stávám, jest prázdné. Měl bych jít do cvičení, abych onu mezeru vyplnil. Nejde mi to do hlavy, jak mohu dnes, když budeme se učití prostná pro příští závod, vynechat cvičení. A hned opět strana druhá se jeví,

vidím osvětlené jeviště a krásné — neb jen krásně pomalované herce a herečky, pěkně sestavené kulisy a vše jiné. Ovšem to vítězí, nic nemá ceny nad divadlo a tanec a také jsem šel. Jak se říká — krajíc máslem pomazaný při upadnutí obyčejně také na stranu s máslem se obrátí.

Jdu do zábavy, zanedbal jsem dva první oddíly prostných, které musím uměti při příštích závodech. Příští cvičení byl jsem ztracen. Cvičení prostná jsem neuměl, mimo to jsem měl po tanci bolavou hlavu a byl ospalým, že jsem nemohl obyčejnou denní práci ani správně zastati.

Tak snad bych učinil já, učinil by druhý a mnoho jiných. Málo jest nás, nevyjímaje ani ty nejlepší, abychom vždy, když můžeme, do cvičení neb schůze se dostavili. Nač máme schůzi každého měsíce? Snad abychom odbyli jen ty zprávy a zaplatili účty? Ne pro to nejsou schůze, to mohl by učiniti po případě jeden neb dva. Schůzi pořádáme též za příčinou shromáždění bratrů, aby toho večera svoje náhledy si vyměnili, po bratrsku si promluvili a když člunek, "volné návrhy ve prospěch skoru" jest přečten, též něčím k rozmluvě pomohli. Schůze, zvláště snad u nás, jsou navštěvovány pramálo. Ne snad, že členů nemáme dosti — to ne. Přichází mimo vlastních činovníků, as půl tuetu, kteří nějaký zájem o věc naší sokolskou mají, a to je vše. Stále ti samí a samí. Zajisté každý z nás ví, že schůze taková člena, zvláště staršího, nebaví. Přijď každý sám a příští schůzi uvidíš, jak poučnou a zábavnou bude. Potřeba záliby a dobré vůle k práci se jeví, že mnohý z nás obého postrádá. Nemíním snad pouze sbor náš, ačkoliv dosti smutné u nás časem bývá, ano myslím, že snad každý jiný sbor lepší pořádek má než my, ale dle dopisů v orgánu jsme as všichni stejní. Jak dokázati, že pravými sokoly jsme a býti chceme, bylo již mnoho a mnohokrát vysvětleno, psány články v úvahách a i některých dopisech, vše to však nestačí, snad vše je marno.

Již tomu téměř půl roku, co jsem nepsal ničeho. Od té doby mnoho se nezměnilo. Činovníci na rok tento zvoleni byli téměř ti samí, pouze br. Jan Steinberger jako pokladník a Josef Lacina jako náčelník nastoupili svoji službu pro tento rok. Zvláště změny v práci náčelníka jsme velice potřebovali, neboť za minulý rok 1907 snad ani zprávy náčelnické nebylo vůbec. Co se týká cvičení — cvičíme, ale není ta živost a ta jarost při cvičení, jako byla před dvěma roky, když obě. Kostlán byl naším cvičitelem. Možná, že již stárneme aneb něco jiného s námi se děje.

Totéž platí o našich sestřích sokolkách, ne však o všech. Mnohé z nich jsou pilné a v navštěvování cvičení velmi pečlivé. Jest to však hrstka proti začátku. Z šestnácti aneb více průměrná návštěva by sotva ukazovala 10. Vše dosud není pozdě. Dost času k opětnému oživení a společnému cvičení. Nyní zázoveň s přírodou se probouzíme. Krásné jarní dny, které v polovici tohoto měsíce potrvaly, dovolily nám cvičiti na čerstvém trávníku a večer opět při chladném vánku.

Minulého týdne v pondělí uspořádaly sestry sokolky veřejné, spojené se zábavou. Ačkoliv různé překážky a opo- sice byly jim kladeny, přece vše šlo hladce a každý úplně spokojen byl se vším toho večera. Prostná, která o příštích závodech cvičiti se budou, provedly již téměř bez chyby; též cvičení kůželi cvičitelem Peškem vypracované krásně se vyvíjalo. Jak mnoho jim do pokladny přibude, nám známo není, však doufám, že alespoň výlohy beze schodku zapraveny budou.

To jest asi první oposice, na kterou Sokol v místě narazil. Vždy bylo snadným a téměř jistým obdržeti síň pro zábavu neb veřejné na "české dny", avšak tentokrát bezpochyby ze zásti, že sokolové mají takové návštěvy a podobné, síň byla zadána. Na štěstí však málokdy se stává, že takové záští trvá dlouho, zvláště když se dokáže, že mnoho proti celku nezmůže jednotlivce.

Proto tedy jeden za všechny a všichni za jednoho.
Na shledanou v Omaze při župních závodech!
Na zdar!

Karel Mastný.

ZE ŽUPY VÝCHODNÍ.

Zápis ze schůze dne 20. ledna 1908.

Schůzi zahájil starosta br. V. Linhard. Zápis z poslední schůze čten a přijat. Na to provedena volba činovníků pro tento rok. Za starostu zvolen br. V. Linhard; místopředseda, Jan Beníšek; jednatel, Vojtěch Filip; pokladník, Martin Klein; náčelník, Ed. Vokál; podnáčelníci: 1. Fr. Malý, 2. V. Heisler; finanční výbor: V. Podolák, Jos. Rijáček.

Čten dopis Družstva pro Havlíčkův pomník v Chicagu, ve kterém nás žádají o nějaké přispění na stavbu pomníku. Jest nám nemožno.

V této schůzi přítomen býti měl br. Fr. Jirásek z Newarku k vůli dopisu do Sokola Amerického o soudech na župních závodech. Jelikož nebyl přítomen, odloženo jednání do mimořádné schůze dne 3. února 1908.

Jednatel má dodati V. V. N. J. S. účet na zaplacení poloviční cesty do Hawerstraw na řečníky, kteří vyslání byli Východní Župou N. J. S. na žádost Výk. Výboru, protože tamnější čeští osadníci si přejí založiti jednotu Sokola.

Br. náčelník E. Vokál podává návrh, aby každý člen Ústředního Výboru Východní Župy za nenavštívení schůze pokutován byl 50c., vyjma případu nemoci. Jest jednohlasně přijato.

Též usneseno bylo, aby každý zástupce hleděl prozkoumati, zda-li by nebylo třeba nějaké změny v stanovách N. J. Sokolské, a své návrhy v příští schůzi podal.

Vydání této schůze:

Za listy k upsání od br. Fr. Líra	\$2.00
Jednateli služné za 2. půlletí r. 1907	5.00
Jednateli poštovné za rok 1907 a za 7 cest do schůzí	
Župního Výboru	3.71
Br. J. Rijáček za 12 cest do Župního Výboru	1.20
Br. náčelník, služné za 4. čtvrtletí r. 1907	2.50
Br. náčelník za dvě cesty do Župního Výboru a poštovné za 4. čtvrtletí r. 1907	.90

Na to schůze ukončena.

Voj. Filip, zapisovatel.

Zápis ze schůze mimořádné, dne 3. února.

Schůzi zahájil starosta br. V. Linhard. Nepřítomen zapisovatel Vojt. Filip. Za prozatímního zapisovatele zvolen Fr. Malý. Starosta br. V. Linhard oznámil příčinu této schůze. Br. Fr. Jirásek podal listinu podepsanou br. Rovenským a br. Janson, v kteréž obviňuje soudce br. Hampla při župních závodech z nesprávného souzení. Po delší debatě zavolání byli do schůze; br. Fr. Martyny a br. Jan Černý. Po dalším jednání bylo usneseno, aby obě strany byly do příští schůze: br. V. Hampl, br. Ferd. Martyny, br. Jan Černý, br. J. Rovenský a br. J. Jansa.

Na to schůze ukončena.

Fr. Malý, prozatímní zapisovatel.

Zápis ze schůze dne 17. února.

Schůzi zahájil br. starosta V. Linhard. Zápis z poslední schůze řádné a ze schůze mimořádné čteny a přijaty. Nepřítomen br. M. Klein.

Čten dopis Výk. Výb. N. J. S., ve kterém nám oznamují, že přijata byla Česko-slovanská Těl. Jed. Sokol v Hawerstraw do Nár. Jed. Sokolské a jest přidělena ku Východní Župě, a žádají, by jim bylo oznámeno, kdy chtějí býti uvedeni do Nár. Jed. Sokolské.

V této schůzi jednáno bylo stranu dopisu br. Fr. Ji-

ráska; po delším jednání bylo ponecháno Župnímu Výboru na rozhodnutí.

Příjem této schůze:

Od Těl. Jed. Sok. Fugner poplatek za rok 1907	\$7.60
Od Těl. Jed. Sok. Svornost poplatek za rok 1907	4.90
Od Těl. Jed. Sok. Newark poplatek za rok 1907	5.70

Na to po volné debatě schůze ukončena.

Vojt. Filip, zapisovatel.

Zápis ze schůze, odbývané dne 16. března.

Schůzi zahájil starosta br. V. Linhard. Zápis z poslední schůze čten a přijat. Nepřítomni: br. J. Rijáček, J. Beníšek, Fr. Malý.

Br. náčelník podává zprávu, že zaslal protná evičení jednotě v Hawerstraw; dále br. náčelníku uloženo, by onu jednotu navštívil.

Br. náčelník podává stížnost, že nedostává náčelnické zprávy od jednoty v Bayone a Westfield.

Jednatel oznamuje, že nedostal odpověď od jednoty v Hawerstraw, kdy chtějí býti uvedeni do Nár. Jed. Sok.

Br. náčelník ustanovuje br. V. Podoláka dozorcem k jednotě Fugner v L. I. City a br. V. Heislara dozorcem k jednotě Svornost v Morrisania.

Br. Mart. Klein má navštívit Little Ferry, zda-li by se nechala založiti tam jednotu sokolskou.

Náčelník Ed. Vokál podává stížnost, že Výk. Výb. jej obviňuje u jednot sokolských, že nekonal svoji povinnost jako župní náčelník při župních závodech v Newarku. Jednateli uloženo, aby dopsal V. V. a žádal o vysvětlení.

Ústřední Výbor Východní Župy žádá bratry jednot sokolských, patřících k N. J. S., již zvoleni jsou jakožto soudcové na závody, aby nepronášeli nikdy na závodisti nějaké poznámky o borech, aby nevzešly z toho nepříjemnosti, jako při závodech Východní Župy v Newarku.

Vojt. Filip, zapisovatel.

ZÁPIS ÚSTŘEDNÍHO VÝBORU ŽUPY STŘEDNÍ.

St. Louis, Mo., 28. dubna.

Náčelník V. K. Tríska zahájil schůzi v určitý čas. Nepřítomni byli bratři W. J. Šedivec a Petr Plamínek.

Zápis z minulé schůze čten a přijat bez opravy.

Čten dopis Výkonného Výboru N. J. S., v němž nám oznamují, že v Hopkins, Minn., jest založen sbor sokolský, který by se dal získati pro N. J. S. a nás žádají, abychom se o to přičinili; dále, že mají zprávu od T. J. Sokol St. Paul, že týž sbor si přeje společného evičitele. K dalšímu vysvětlení jednatel oznamuje, že hned po obdržení tohoto dopisu zaslal dopis na T. J. S. St. Paul, žádaje další podrobnosti jakož i jména bud' sboru samého anebo někoho, na koho bychom se mohli obrátit, zvláště, aby nám bylo oznámeno do příští schůze, a že po uplynutí 9 dnů žádná zpráva neobdržel. Ponecháno jednateli k vyřízení. Záležitost ohledně společného evičitele ponechána prozatím, až se proň ukáže skutečná potřeba.

Další dopisy došly následující: Od T. J. Sokol Praha, Čechie, Sokol Česko Americký, Milwaukee, Cedar Rapids, Mt. Pleasant a East St. Louis. Všechny oznamují, že jim není možno účastniti se závodů Župy Fugner-Tyrš, vyjma Cedar Rapids, Ia., kterýžto sbor slíbil se účastniti dle možnosti. Všichni schvalují návrh na pořádání kursu ve svých tělocvičnách, vyjma Sokol Čechie, jenž odložil do příštího sjezdu.

Br. Tesar oznamuje, že následkem příprav k veřejnému evičení T. J. Sokol St. Louis byl nucen odložit kurs až na 4. neděli v dubnu, což přijato. Jednota Mt. Pleasant oznamuje pro tento kurs 1 posluchače a jednota East St. Louis

Br. náčelník oznamuje, že obdržel soukromý dopis z Edwardsville, Ill., v němž mu pisatel sděluje, že až se nyní špatné poměry trochu zlepší, že se pokusí o založení nového sboru sokolského tamtéž. Zpráva s díky přijata a br. Tesar byl ustanoven o záležitost tuto se dále starati.

Následující jednoty zaslaly župní poplatky: Plzenský Sokol za II. 1/2letí 1907 \$19.65; Cedar Rapids za II. 1/2letí 1907 \$7.90; Sokol Česko-Americký za I. 1/2letí 1907 \$1.80. Celkem přijato \$29.65. — Vydání žádné.

Na zdar!

Frant. Vůch, jednatel.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA DUBEN 1908.

Duben	Příjem	\$ c
2. T. J. S. Čechie, Chicago, na I. 1908.....	20.00	
2. T. J. S. Crete, Neb., za I. 1908.....	18.90	
4. Za ohlášku v Sok. Amer.	4.00	
4. T. J. S. Howells, Neb., za I. 1908.....	8.90	
4. Sbor Sokolek Plattsmouth, Neb., za I. 1908.....	80	
6. T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y., za I. 1908....	24.40	
6. T. J. S. Svornost, N. Y., za I. 1908.....	15.70	
6. T. J. S. Little Ferry, N. J., za vstupné.....	10.00	
6. Předplatné na Sok. Amer., Kar. Havlina, N. Y. ..	75	
6. Za dva sokolské Zpěvníky.....	32	
9. Předpl. na Sok. Amer., D. A. S., West Hoboken, a A. Kašpar	1.50	
9. T. J. S. Ord, Neb., za I. 1908.....	12.10	
9. T. J. S. Bratři Osvěty, Scio, Oregon, za I. 1908....	4.50	
9. Sbor Sokolek Blesk, Baltimore, Md., za I. 1908....	5.35	
9. Sokol Lorain, O., za III. a na IV. 1907.....	6.40	
9. T. J. S. Schuyler, Neb., za I. 1908.....	22.70	
9. T. J. S. Praha, Chicago, za I. 1908.....	55.70	
9. T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb., za I. 1908.....	9.60	
11. T. J. S. Philadelphia, Pa., za I. 1908.....	14.10	
11. " " do fondu pro sjezd za r. 1905—6—7 ..	15.40	
11. T. J. S. Český Lev, Brainard, Neb., za IV. 1907 a na I. 1908.....	5.29	
15. Plzenský Sokol, Chicago, za I. 1908.....	119.60	
15. T. J. S. Čechie, Chicago, za I. a na II. 1908.....	28.80	
15. T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich., za I. 1908.....	28.20	
15. T. J. S. Tábor, Chicago, za IV. 1908.....	52.50	
15. T. Sb. D. a Paní v L. I. City, N. Y., za I. 1908....	1.80	
15. Za těl. knihy, G. Banják, Mt. Olive, Ill.	.30	
16. T. a P. J. Budivoj, Detroit, Mich., za I. 1908.....	25.70	
17. Č. A. S., Manitowoc, Wis., za I. 1908.....	11.30	
17. T. J. S. Dodge, Neb., za I. 1908.....	11.00	
18. T. J. S. Newark, N. J., za I. 1908.....	16.10	
18. Pět proc. srážka z účtu Alden Engr. C., C. R., Ia. .	.20	
20. Předpl. na Sok. Am., F. J. Honsa, Netolice, Čechy ..	1.01	
20. Předpl. na Sok. Am., Jan Levák, N. Y.	.75	
20. Předpl. na Sok. Am., Em. Šídlo, Stamford, Conn. .	.75	
20. T. J. S. East St. Louis, Ill., za I. 1908.....	14.40	
21. T. J. S. Milwaukee, Wis., za IV. 1907.....	36.00	
21. Předpl. na Sok. Am. od Sb. Sokolek, Detroit, Mich. .	.75	
22. T. J. S. St. Louis, Mo., za IV. a na I. 1908.....	71.80	
22. Sb. Sokolek Libuše So. Omaha, Neb., za I. 1908..	4.75	
29. T. J. S. Žižka, Bruno, Neb., za I. 1908.....	10.70	
29. T. J. S. New York, N. Y., za I. 1908.....	146.00	
29. T. J. S. So. Omaha, Neb., za I. 1908.....	24.10	
29. T. J. S. So. Omaha, do fondu pro sjezd za r. '07—08 ..	14.40	
29. T. J. S. Plattsmouth, Neb., za I. 1908.....	16.00	
30. Sokol Ravenský, Neb., za vstupné.....	10.00	
	\$ 903.23	
Hotovost z minulého měsíce.....	6,849.99	
Úhrnem ..	\$7,753.22	

Duben	Vydání	\$ c
2. Za přeplacené Památníky T. J. Čechie, Chicago....	20.00	
8. Za rozličné těl. knihy, Č. L. Knihkupectví, N. Y....	20.50	
8. Za rytiny pro S. A., Alden Co., C. R., Ia.	9.90	
8. Za rytiny pro S. A., Ringler Co., N. Y., ...	5.25	
8. Za rytiny pro knihu těl., Ringler Co., N. Y.	3.45	
8. Za 5131 výt. S. A. s výpr. a pošt. pro březen t. r., Národní Tiskárna, Chicago	235.28	
11. Za vyplnění diplomu pro T. J. S. Little Ferry, N. J. ..	1.00	
13. Předpl. na Truth Seeker pro redakci Sok. Am.	3.00	
18. F. A. Urbánkovi za obstarání a dovoz listiny pres. franc. republiky z Prahy do Paříže.....	10.82	
18. Za ztrátu času a cestovné do Waterbury, Conn., agitátoru br. K. Hrbkovi	8.00	
22. Poř. S. A. za duben, Dr. J. Rudiš-Jičínskému.....	30.00	
22. Výp. poř. S. A. za duben, Ant. Hallerovi.....	10.00	
22. Výp. poř. S. A. za duben, Jos. Čermákovi.....	10.00	
23. Za dva tučty papírových rour na diplomy atd., br. F. Lierovi	.70	
30. Služné taj. V. V. za I. čtvrtletí t. r., M. Grabensteinovi	8.75	
30. Služné pokl. V. V. za I. čtvrtletí t. r., F. Lierovi..	5.00	
30. Služné jednat. V. V. za I. čtvrtletí t. r., J. Černému ..	45.00	
30. Za poštovné, dovoz a podob. za I. čtvrtletí t. r. jednatelem V. V.	6.22	
Úhrnem ..	\$432.87	

Příjem\$7,753.22

Vydání 432.87

Hotovost\$7,320.35

Fond pro příští sjezd v Detroit, Mich....\$1,601.42

Fond pro běh evičtelský..... 42.85

Základní fond Nár. Jed. Sokolské..... 300.00

Na Germania Savings Banku.....\$2,450.00

Na Dry Dock Savings Banku..... 2,450.00

Hotovost v pokladně Nár. Jed. Sokolské..... 2,420.35

\$7,320.00

Upozorňuji tímto bratrské sbory, které dluhují poplatek do fondu pro sjezd, by hleděly se vypořádati do konce měsíce června 1908. Pakli se nevypořádají, pozbývá vyslanec jejich do sjezdu práva na plnou náhradu za cestovné, neb jak sjezd za dobré uzná. Poplatek do sjezdu vybírá se i za r. 1908.

Na zdar!

Jan Černý, jednatel.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA PRVNÍ ČTVRTLETÍ OD 1. ÚNORA DO 30. BŘEZNA 1908.

Příjem.

Za vstupné a příspěvky od sborů.....	\$1,731.30
Do fondu pro sjezd v Detroit, Mich.	333.50
Sokol Americký ..	27.41
Za tělocvičné knihy ..	7.90
	\$2,100.11
Hotovost z minulého roku.....	6,220.30
Úhrnem ..	\$8,320.41

Vydání.

Sokol Americký	\$ 839.27
Tiskopisy ..	10.25
Různá vydání ..	31.12
Za těl. knihy , ..	21.11
Poštovné, dovoz a podobné.....	5.61
Knihy Tělocvik od br. Čermáka.....	3.45
Agitátor ..	10.50
Památník Nár. Jed. Sok.	20.00
Služné taj., pokl. a jednat. V. V.	58.75
Úhrnem ..	\$1,000.66

Příjem\$8,320.41
Vydání 1,000.06

Hotovost\$7,320.35

Na zdar!

Jan Černý, jednatel.

ZÁPIS O SCHŮZI VÝK. VÝB. N. J. S.

New York, dne 4. května.

Starosta F. Martyny zahájil schůzi v přítomnosti všech členů.

Zápis o minulé schůzi po přečtení přijat.

T. J. S. Little Ferry zasílá dopis, v kterém žádají Výk. Výbor N. J. S., aby jim byla zapůjčena částka \$75 na zakoupení náčiní. Žádosti má být vyhověno, když dají řádnou záruku za onu částku.

Vrchní pořadatel br. J. Rudiš-Jičínský zasílá obšírný dopis stran brožury jím napsané, udávaje, že bude co nejdříve vypravena. Zároveň zasílá zprávu, že obdržel od br. F. Martynyho evičení sokolek o 5. sletu všesokol. v Praze provedené a týž zpracované. Odporučuje více, aby evičení to po uveřejnění v listě bylo vydáno zvlášť v brožurce, neboť jest zdařilé a jako průkaz naší vlastní tvorby jen vhodné. Ušeseno, aby doporučení br. Jičínského bylo schváleno, a aby evičení ono bylo vydáno v brožurce a sice s veškerými potřebnými vyobrazeními spolu s hudbou.

Br. jednatel oznamuje, že zaslal jeden "Památník" redakci "Slovenského Sokola" v Allegheny, Pa.

Účet Nár. Tiskárny za tisk a výpravu "Sokola Amer." za měsíce duben v obnosu \$209.53 přijat a k vyplacení odkázán.

Účet za předplatné časopisu "Truth Seeker" za rok 1908 v obnosu \$3.00 přijat a k vyplacení odkázán.

Konsulát americký v Praze zasílá dopis, v kterém oznamuje, že Pamětní list N. J. S. pro presidenta francouzské republiky o 5. sletu všesokolském byl zaslán na patřičné místo a odevzdán.

Sokol Ravenský, Neb., se hlásí v počtu 37 členů jako člen N. J. S. a zároveň zasílají patřičný poplatek. Žádost byla přijata a shora uvedený sbor byl dnešním dnem členem N. J. S. prohlášen.

Účet za fotografie do knihy br. Čermákem zpracované v obnosu \$2.40 přijat a k vyplacení odkázán.

Účet Alden Engraving Co. za cuty v obnosu \$19.21 přijat a k vyplacení odkázán.

Účet br. Liera za rozličné tiskopisy v obnosu \$17.00 přijat a k vyplacení odkázán.

Účet za fotografie a rozličné kresby pro evičení sokolek br. Martynem zpracované v obnosu \$30 přijat a k vyplacení odkázán.

Ušeseno, aby bylo vzato výhradné tiskové právo na knihu br. Čermákem napsanou.

Účetní výbor podává zprávu, že porovnal a prozkoumal knihy jednatele a pokladníka a vynašel vše v úplném pořádku. Ze zprávy vysvítá následující stav:

Jmění N. J. S.:

Příjem za 1. čtvrtletí\$2,100.11
Přebytek ze IV. čtvrtletí 6,220.30

Úhrnem\$8,320.41
Vydání za 1. čtvrtletí 1,000.06

Zbývá na hotovosti\$7,320.35

Následující jednoty zaslaly zprávy a rozličné poplatky:
Ord, Neb., \$12.10; Scio, Oreg., \$4.50; Lorain, Ohio, \$6.40; Schuyler, Neb., \$22.70; Praha v Chicagu \$55.70; Abie, Neb., \$9.60; Philadelphia, Pa., \$14.10; do fondu na sjezd \$15.40; Brainard, Neb., \$5.20; Plzenský Sokol \$119.60; Cechie \$28.80; Podlipný \$28.20; Tábor \$52.50; Budivoj \$25.70; Manitowoc, Wis., \$11.30; Dodge, Neb., \$11.00; Newark, N. J., \$16.10; East St. Louis, Ill., \$14.40; Milwaukee, Wis., \$36.00; St. Louis, Mo., \$71.80; Bruno, Neb., \$10.70; New York \$146.00; So. Omaha \$24.10; do fondu na sjezd \$14.40; Plattsmouth, Neb., \$16.00; Sokol Ravenský, Neb., vkladné \$10; Sokolky Baltimore \$5.35; T. J. D. a Paní, L. I. City \$1.80; Sokolky Libuše \$4.75.

Na to schůze skončena.

M. Grabenstein, zapisovatel.

VEŠKERÉ ŽURNALISTICE ČESKÉ, SLOVANSKÉ I NĚMECKÉ V RAKOUSKU.

Dle zprávy "World Herald" v Omaze, 15. března, uveřejnil "Zeit" 1. března 1908 interview svého washingtonského korrespondenta se státním sekretářem Spojených Států amerických, Mr. Rootem, v němž tento měl se vyjádřiti o Česích takto:

"Stejně jako za římských časů, tak i dnes krajiny, které vysílaly Sarmaty, Dáky, Avary proti římskému císařství, posílají dnes barbary, Chorvaty, Čechy, Slováky, Rumuny, Poláky, Rusíny, Židy a nekulturní Jižní Italy, kteří zaplavují Spoj. Státy."

A nyní prý Mr. Root líčil duševní nízkost těchto národů a nutnost, by se proti nim zakročilo. Výroků těchto chopila se senační žurnalistika americká a otiskováním jich hanobila všechny tyto jmenované národy.

Čechové v New Yorku, Omaze a Milwaukee a snad i jinde obrátili se písemně i svými zástupci ve Washingtoně ihned na státního sekretáře Roota, aby interview svůj vysvětlil. Avšak Mr. Root písemně posl. Hitchcockovi prohlásil 27. března 1908: "Žádného takového interviewu nebylo. Nepamatuji se na setkání s nějakým dopisovatelem. Může býti, že ano, ale neposkytl jsem mu žádný interview a nikdy neřekl nikomu to, co se v interviewu tvrdí, že jsem já pravil. Váš Elihu Root."

Dle toho jest bud' interview lživý neb dokonce úplně vymyšlený. List Zeit objevil se tudíž časopisem nepravdivým, pracujícím na poškození slovanských národností. Proto veškerá žurnalistika česká protestuje proti takovému psaní a prohlašuje své rozhořčení nad tím, že takovými nepravdami rodmýchává se nenávisť národností tam, kde dosud neexistuje, totiž zde ve Spojených Státech, a že se hájí dosavadní mír tam, kde Češi a Němci přátelsky vedle sebe žijí. Slušná žurnalistika, z jejíž řady se Zeit podobným psaním vylučuje, povrhne podobnými neslušnými vymyšlenými a štvavými zprávami a veškerá žurnalistika česká slibuje zde, že se postará, aby angličtí kollegové i listy byli informováni o Zeitu, jakožto o senačním nepravdivém listu. Následují podpisy českoamerických redaktorů.

PÍSEMNICTVÍ.

Ladimír Klácel, stručný nástin jeho života i jeho filosofie napsal J. J. Král a vydal Svaz Svobodomyslných u příležitosti 100letých narozenin Klácela. Knížekčka bohatého obsahu za skrovný peníz, toliko pěti centů. Titulní list ozdoben jest podobenkou velikého našeho učenice, filosofa a učitele volného myšlení, rozumování vlastního a svobodomyslného na svět nazírání. Výprava celého dílka slouží jen Národní tiskárně v Chicagu ku etí a nás ani nikterak nezáráží, že po celé té řadě let, když si byl nikdo na práce vlastní Klácelovy ani nevzpomněl, když tletí se nechaly a rozpadávati, najednou dnes jedno dílko za druhým se vydává, podle té či oné frakce a řad rozvaděných, rozeštvaných svobodomyslníků v Americe. Jen houšť a více — knížek, nikoliv svárů —, jet' toho volného poučení ještě hodně třeba i v těch řadách, jež dnes památkou Klácelovou se "přiozdobují". Opatřte si spisek pro knihovny a rozšiřujte po případe i s oním Ústřední Obcí v Chicagu vydaným, rozšiřujte, neboť ne těm spiskům, ale volnému myšlení prospějete. U nás ředného nebude snad zvyku, aby ptali jsta se, kdo a kde napsal, jen když dobré a celku prospěšné.

Velice vhodný zdroj příjmů a zároveň pěknou pomůcku informační vydala T. J. S. Podlipný v Detroit, Mich. Jest to Adresář Čechů detroitských na rok 1908 a cena pouze 25 centů. Sestavil br. Fryš, jemuž za výtisk redakční vděčíme, protože budeme snad i potřebovatí a spolu s námi všichni ti bratři dobré vůle, již v srpnu do Detroit na sjezd

naši N. J. S. dorazí. Čistý výtěžek z prodeje této knížečky kapesního formátu připadne dotyčnému sboru, čili do fondu stavebního, protože jednota zanášá se podnikem velikým, zbudování vlastního stánku tělocvičného, kdež rozvíjeti by mohla síly své a starati se o výchovu té naší drobtiny, mládeže, dorostu, sokolek a junáků našich sokolských vůdce. Když tak jdete tou jednou stránkou malé knížečky za druhou, zdá se vám zrovna podivným, že tolik bylo by Čechů v Detroit a kolik tu jmen, jež znáte, že jsou těch, kdož s námi na práci sokolské se podílí.

Již v druhý ročník vstoupil list "Přehled revui", jakž v Pacově v Čechách vychází vydavatelstvem a pořadatelstvím Přemysla O. Plačka. Jsou rozhledy po kulturním světě českém i cizím a také najdete tu začasť ukázky z té skrovinné dílny vědecké v Americe, jakž naši péroem svým a umem v listech odborných, anglických přispívají, vedle i jiných ukázek čistě amerických. Obsah vždy jest bohatý a prvé číslo ročníku 3. přímo skvostné. Každý intelligent měl by odbírat i v sokolských knihovnách, čítárnách našich měl by list být vyložen. Předplatné obnáší pouze čtyři dollarsy ročně. Adresa "Přehled Revui" v Pacově, Myslíkova ul. 12. Bohemia, Europe.

"Nejdůležitější Památky Lad. Klácela" jest název spisku vydaného ku stému výročí narozenin tohoto našeho svobodomyšlníka, filosofa a učitele. Ústřední Svobodnou Obcí v Chicagu. Nepatrná cena 10 centů měla by přiměti každého českého člověka zásad svobodomyšlných k tomu nejlepšímu uctění památky Klácelovy. Pouhé příležitostní oslavy nikterak nestačí, jako spíše uvědomování toho lidu našeho a seznamování jej s pracemi toho, jenž k uvolnění a rozumnání našemu byl tolik přispěl. V knížečce úhledné úpravy najdete: Ze životopisu Ladimíra Klácela, Vesměrnost, Klácelovu závět', Svoboda, Nemýlenství, Jednot'me se a báseň Starý Sokol v zajetí. Ukázku poslední přinesl kdys i list náš a tu právě zračí se nejlépe volné péro jeho i snahy, jimž žel nebylo přáno dojiti rozmachu, jak byly by si zasloužily. Sborům našim doporučujeme vřele, aby objednaly si spisek ve větším počtu a rozšířili jej mezi svými, získá tak nejen naše vše společná, ale hlavně každý jednotlivý čtenář sám. Pište si na tajemníka U. S. Obce Vladimíra Geringera, 150 W. 12th St., Chicago, Ill.

LISTÁRNA REDAKCE.

Z., Humboldt, Neb.: Odpověděli jsme zvláštním listem a doporučili specialistu v Omaze, Neb.

Fr. J. N. N. J.: Bylo by třeba vyslechnouti strany obě, nežli nám vzdáleným bylo by lze učiniti si správný soud, ostatně již stalo se tak dávno a nebylo by rozumné znovu ohlívat. Vyřídíme cestou soukromou.

A., Chicago: Rádi uvážíme každý dobrý projev, vděční budeme za každý pokyn dobrý, každé zdravé a dobré myšlenky, třeba oděna byla v roucho prosté, neumělé, neboť pak obyčejně jest v ní více srdečnosti a opravdivosti. Práce jest první podmínkou a zase práce, kritizovat již hotové dovede každý někdy i hodně obmezený člověk.

New York: Máš zcela pravdu: Krváková četba v Čechách bují ještě hůře, nežli u nás. Tak ve městech českých ještě ve dvacátém století jsou lidé, kteří půjčují krváky za poplatek 100 stránek dva h. A tak děje se i v místech, kde tak zvaná intelligence pracuje, Sokola se štítí a dělníku a ruce jeho mozolné se vyhne na potkání. Viz "Věstník Sokolské Župy Čížkovy", ročník 4. číslo prvé, strana 11.

J. P.: Návrh znamenitý, předlož sboru svému a ten již by mohl poslat pak V. V. pro sjezd.

F. J. O.: Nákaza a tuberkulosní bacil přenést se dá snadno nehtem, který jak u osoby dospělé, tak dítěte vždy bývá nečistým. Otrava nehtem po pouhém škrábnutí se není

ničeho divného. V Tvém případě navlekni dítěti rukavice, ovšem čisté.

Snitil: Vysílení při plování nenásleduje ani tak rychle po únavě svalstva, jako po chybném dýchání.

NOVÍ, Odstouplí a Vyloučení členové.

— Do Sok. Čech v Clevelandu přijati byli: Arthur Fisher, Louis Bednář, Boža Sixta, A. J. Šindelář, Václav Bálek. Přestoupili k So. Cleveland: Aug. a Ed. Votýpka, Fr. Jirouch, Jos. Pechoušek. Zemřel Dr. O. F. Procházka.

— Do Sok. Cleveland přijat byl Josef Čermák.

— Od. T. J. S. Laroie odstoupili: Vác. Brandl a Jos. Kastl.

— Z T. J. S. Podlipný v Detroit vyloučen byl pro neplacení Karel Masák.

— Do T. J. S. Newark přijati byli: Jos. Fila, ml. a Emil Šmejkal.

— Do T. J. Žizka v Bruno, Neb., přijati byli: John A. Čapoun, Ant. Čuhel, Ed. F. Hlaváč, Alfons Jelínek.

— Do T. J. S. v Oklahoma City přijati byli: Lad. Trnka, Jos. Lisý, Fr. Rendl, Jan Navrátil, M. Karbusický. Vyloučen Fr. Žahourek.

— Do Sok. Jed. Philadelphia přijati byli: Gust. Rokos, L. P. Billy. Vyloučen pro neplacení Josef Svor.

— Z T. J. S. Fugner, L. I. City, vyloučen byl pro neplacení Frant. Holub.

— Od. T. J. S. v New Bedford odstoupili: Josef Filla a Jos. Blecha.

— Z T. J. S. Horymír v Curtis Bay vyloučení byli pro neplacení: Jaroslav Hoeky, Jindřich Šnaider, Josef Sporck, Ludvík Puzer, Vác. Nevšimal, Frant. Moravec, Vrat. Novotný, Frant. Kočí. Přestupní listinu obdržel Josef Vokrál.

— Do T. J. S. Morrisania, N. Y., přijat byl Adolf Schubert.

— Od. T. J. S. Praha v Chicagu odstoupil Jos. J. Klaub.

— Do Slovanské Lípy v Chicagu přijati byli: Will. J. Paleček, Stanislav Wrouski. Vyloučen Bedřich Peška. Zemřel Sigmund Drucker.

— Do Plzeňského Sokola s předstupní listinou přijati: Jos. Nápravník od Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Jan Heise od T. J. S. Philadelphia. Ed. Hrdlička, jenž byl 26. pros. vyloučen pro neplacení, se se sborem vyrovnal.

— Do T. J. S. Tábor přijati byli: Josef Pták a Jan Legát, ml.

— Do T. a P. J. Budivoj v Detroit přijati byli: Alois Ulman, Vojtěch Ulman. Vyloučen byl Bedřich Eliáš.

— Do T. J. S. Milwaukee přijati byli: Ant. Chrudimský a Fr. Řehák. Pro neplacení vyloučen byl E. Weirych.

— Do T. J. S. New York přijati byli: Jindřich Pošva, Adolf Klingner, Jindř. Lier. Vyloučen Josef Nemet. Zemřel Jan Cepek.

LISTÁRNA VÝPRAVČÍHO.

Cleveland: Vojt. Erhart, 9109 Capitol Ave. S. E. od sb. Cleveland, přestěhoval se.

New York: Al. Kurz, 100 E. 2nd St., Houston, N. Y., není žádná taková pošta.

Aug. Hatauer, 353 E. 72. St., přestěhoval se.

Frank Uher, Patterson, N. Y., odstěhoval se.

F. Pochohradský, 3344—3rd Ave., od sboru Svornost se přestěhoval.

Chicago: Lud. Vortner, 4826 Bishop St. a Jos. Kálal, 5136 Honore St., oba od sboru Praha, přestěhovali se.

Vác. Stieha, 894 Kimball Ave., od T. J. S. Cechie se přestěhoval.

Pavel Beránek, 1856 W. 47 St., předplatitel, přestěhoval se.

ADRESÁŘ NÁR. JED. SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v New Yorku: Schůze každé 1. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St. — F. Martyny, starosta, 1329 First Ave.; K. E. Hrbek, nám., 418—420 E. 55. St.; Jan Černý, jednatel, 437 E. 71. St.; Max Grabenstein, tajemník, 3202—3rd Ave.; F. Lier, pokladník, 410 E. 71. St.; výbor tělocvičný: V. Hampl, A. Jahoda a Jan Pavlík; výbor účetní: St. Kostka, Anna Veselá a V. Zvoník. Náčelník A. Haller, 845 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.; podnáčelník Aug. Tesar, St. Louis, Mo. a Fr. Filip, Cedar Rapids, Iowa.

župa Východní. Sídlo v New Yorku.

Ústřední výbor: Starosta Vác. Linhard, 303 E. 70. St., N. Y. C.; náměstek Josef Rižáček, 3052—3rd ave., N. Y. C.; jednatel Vojtěch Filip, 19—3rd ave.; Long Island City, N. Y.; pokladník Fr. Malý, 1383 ave. A., N. Y. C.; náčelník Ed. Vokál, 167—3rd ave., Long Island City; podnáčelník Fr. Malý; finanční výbor: Jan Beníšek, Josef Veselý. Schůze odávají se každé 3. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71st St., New York City. Dopisy necht' jsou zasílány na jednatele.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; tajemník Fr. Elsnie, 2020 E. Preston St.

T. J. Česko-Slovanský Sokol v Bayonne, N. J., taj. Ondřej Požárek, 73 R. R. ave.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu ve Volkerts Hall, 270—272 Prospect St.; taj. Jos. Svoboda, 22 Purvis St., Long Island City, N. Y.

T. J. Sokol, Newark, N. J.; 2. pondělí v místnosti H. Pfeifera, roh 15. Ave. a 9. ul., taj. Al. Rovenský, 52—21st St., Irvington, N. J.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y.; schůze 1. sobotu v měsíci v Národní Budově, 700 E. 166th St.; taj. J. Kolman, 1355 Washington Ave.

T. J. Sokol New York; 2. a poslední pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Jos. Mrštík, 327 E. 71st St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpol.; taj. Jind. Sýkora, 3401 N. 11th St.

T. J. Sokol, Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; taj. Vinca Březina, 38 Cross St.

T. J. S. New Bedford, Mass.; taj. Jan Rejsek, 144 Bowditch St.

T. J. S. Horymír v Curtis Bay, Md.; schůze 1. neděli v Národní síni Č.S.P.S.; taj. Fr. Novotný, 717 Penington Ave.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. neděli v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston Sts.; taj. Josefa Sedláček, 266 Robert St.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71st St.; taj. J. Voříškova, 307 E. 69th St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. M. Soukup, 1 Skillman Ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze každou druhou středu. Taj. E. Zamburek, 357 Walnut St.

Sbor Sokolek Hvězda v New Bedford, Mass.; taj. Marie Šesták, 296 Earl St. Čes. Slov. Těl. Jednota v Haverstraw, N. Y.; taj. Rud. Pick.

T. J. S. Little Ferry, N. J., taj. Fr. Ryšavý, Sokol Hall, Little Ferry, N. J.

župa Sev. Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Štíbr; taj. E. Šlapák, 8711 Capitol Ave., S. E., Cleveland, O.; pokladník A. Pánka; náčelník V. Třeška, 709 Antoine St., Detroit, Mich.; 1. podnáčelník Jos. Štíbr, 2. podnáč. A. Pánka. Další členové výboru: Gustav Kašpar, Fr. Čais, Alois Urbanec, August Votýpka, Vác. Štíbr, Jos. Jilek, Karel Turek, Fr. Jiše, A. Novotný. Schůze 4. neděli odpoledne ve 2 hod. u "Sokola Čech."

Sokol Cleveland, každou 3. neděli v měsíci ve 2 hod. odp. v Sokolně, roh Central Ave. a Plymouth St.; jednatel Fr. Čada, 9413 Cumberland Ave., S. E.

Sokol Čech, Cleveland, O.; 2. neděli v Sokolovně, č. 6 Wendall Ave.; taj. V. J. Štíbr, 3251 E. 55th St.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.; 1. čtvrtek v Čes. Síni Sokol na Clark av., taj. K. Kvarda, 3439 Carlyle av SW

T. J. S. Tyrš, Newburg, O. Schůze každou 1. neděli v měsíci v síni Vác. Soukupa na So. Woodland Ave.; taj. Frant. Jiše, 9706 Sophia ave.

Těl. a Podp. Jed. Budívoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; taj. Vác. Moudrý, 386 Mitchell Ave.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.; taj. Fr. Frýzek, 871 Putnam Ave.; účetní Václ. Becker, 114 Lawton St.

Sokol Lorain, Lorain, O. Schůze každou 4. neděli v měsíci v síni br. F. Čárka, 422 Charles St.; taj. Jan Homolka, 610 State St.

T. J. S. Říp, Allegheny, Pa.; schůze 3. čtvrtek v Čes. Nár. Síni, 1000 Vinal St.; taj. Jan Aubrecht, 10 Brabec St.

T. J. S. Horník, Dillonvale, O.; taj. Čeněk Doležal, box 34.

župa Střední. Sídlo v St. Louis, Mo.

Ústřední Výbor: Starosta Vác. Šedivec; náměstek a náčelník V. K. Triska, 2039 Russell Ave.; podnáčelníci: J. Jiroušek, Chicago, F. Engelthaler, Cedar Rapids; jednatel Frant. Vuch, 2411 So. 11th St.; pokladník P. Pitha; A. Tesar, Fr. Široký, M. Ryska, J. Janda, P. Plamínek, Vác. Zavadil. Schůze v "Sokolu", 9th a Allen Ave. každé 3. pondělí. Plzeňský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek, taj. Fr. Hartman, 1178 So. Kedzie Ave.; účetník Wm. Bláha, 827 So. Ashland Ave.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 1118 Kedzie Ave.; taj. Jos. Zeman, 1049 So. Troy St.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; 1. a 3. pondělí v síni Čechie, 32—34 Emma St.; taj. Vác. Vyletal, 432 N. Homan Ave.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v nové sborové místnosti, 1300—1302 41st Ave.; tajemník Stanislav Fajgl, 1321 So. 42nd Ave.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill. — Town of Lake; schůze 1. a 3. středu v síni Patronátu Č. S. P. S.; taj. Frant. Pek, 4816 Honore St.

Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill.; schůze každý čtvrtek v Sokolovně, 106—108 De Koven St.; taj. Jindř. J. Hájek, 133 W. Taylor St.

T. J. S. East St. Louis, Ill. Schůze každý 1. čtvrtek v měsíci v 8 hod. večer v místnosti Josefa Ráliho, 1116 N. 3rd St., taj. Vác. Reiman, 914 Lynch av.

C. A. J. Sokol v St. Paul, Minn. Schůze 1. středu v měsíci v síni Č. S. P. S., roh 7. a Western ave.; taj. Fr. R. Vaněk, 281 Goodhue St., St. Paul, Minn.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slov. Lípy; tajemník Jan Hrubý, 1123 S. 11th St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze každé 1. a 3. úterý v Čes. Amer. Síni; jednatel Fr. Hrdlička, 764 — 15th St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo.; 2. a 4. pondělí v Sokolně, roh 9. ul. a Allen ave.; taj. V. K. Triska, 2039 Russell av.

T. J. S. Mount Pleasant, St. Louis, Mo.; schůze 1. středu v Sokole, Minnesota Ave. a Neosho St.; tajemník Fr. Široký, 3450 Itaska St.

Těl. Jednota Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděli v síni Č. S. P. S.; tajemník Jos. J. Hájek, 125 3rd Ave.

župa Západní. Sídlo v Omaha, Neb.

Ústřední výbor: Starosta J. J. Mik; tajemník Oldřich J. Jelen, 1231 So. 14th St.; pokl. Frank J. Říha, 1415 Williams St.; náčelník Jos. Šterba, 2014 Q St., So. Omaha. Další členové výboru: Dr. Frank Jelen, Rud. Fibinger, Emil Tutsch, Jos. Vonásek, Marie Chvalova, Pavlína Michalova, Marie Burešova, Kamila Daskova. Schůze každý 3. čtvrtek v měsíci večer v Sokolovně, Omaha, Neb.

T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.; 1. neděli; taj. Wm. Johannes.

T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kansas; 1. neděli; taj. Jos. F. Macek, R.F.D. 2., Wilson, Kans.

T. J. Sokol Žižka, Bruno, Neb.; 1. neděli; taj. Václav Blatný.

T. J. Sokol, Crete, Neb.; 2. neděli ve své síni; taj. Jos. Pařízek.

T. J. Sokol, Omaha, Neb.; 2. středu; taj. Rud. Fibinger, 2417 So. 13th St.

T. J. Sokol, Plattsmouth, Neb.; 2. pondělí; taj. L. Jiran.

T. J. Sokol, Prague, Neb.; 2. pondělí; taj. A. L. Vlasák.

T. J. Sokol, Schuyler, Neb.; 2. středu v síni Č. S. P. S.; taj. Chas. Mastný.

T. J. S. Wilber, Neb.; 1. pátek v Sokolovně; taj. Jos. Tobiška, Jr.

T. J. S. So. Omaha, Neb.; 1. pondělí; taj. Fr. Radil ml., 252 So. 17th St.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kansas; 2. a 4. neděli; taj. K. L. Jadrníček.

T. J. S. Jiří z Poděbrad, Clarkson, Neb. Schůze 4. pondělí v měsíci v 8 hod. večer v místnosti Z. Č. B. J.; taj. Jan W. Koza.

Sbor Sokolek, Plattsmouth, Neb.; 2. neděli; tajemnice Jiřina Matouš.

Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.; 3. neděli v Národní síni, 21st & U Sts.; tajemnice Ludmila Dienstbier, 164 So. 21st St.

Sbor. Sokolek, Omaha, Neb.; tajemnice Marie Chval, 1260 So. 16th St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. čtvrtek v síni Div. Družstva; taj. Jindř. Studnička.

T. J. S. San Francisco, Cal.; tajemník Jar. Fousek, 998 Oak St.

T. J. S. Český Lev, Brainard, Neb.; taj. Sylv. Drbal.

T. J. S. Howells, Neb.; taj. Frant. Boháč.

T. J. S. Timken, Kans.; tajemník Jan Vesecký.

T. J. S. Oklahoma City; tajemník A. J. Čapek, 406 So. Walker St.

T. J. S. Praha, Okla.; taj. J. A. Váňa, Prague, Oklahoma.

T. J. S. v Ord, Neb.; taj. Ant. Bartáněk.

T. J. S. Bratři Osvěty, Scio, Oregon; taj. W. Dobrkovský, Crabtree, Oregon.

Sbor Sokolek Vlastenky ve Schuyler, Neb.; taj. Anna Št'astná.

T. J. S. Seattle, Wash.; taj. Václav Plesnivý, 900 Yesler Way.

T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans.; taj. Jaroslav Sládek.

Sokol Ravennský, Ravenna, Neb., taj. Fr. Skočdopole.